This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

3 3433 08161950 8

Warburton Davies

Warburton Davies

1797
NSE

ἉΙ ΤΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ
ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ.

EURIPIDIS
TRAGOEDIAE
QUAE SUPERSUNT,

EX RECENSIONE SAMUELIS MUSGRAVII.

TOMUS DECIMUS.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK.

GLASGUAE:
EXCUDEBAT ANDREAS FOULIS.
EDINBURGI PROSTANT VENALES APUD G. LAING,
ET APUD D. BREMNER LONDINI.
M.DCC.XCVII.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

VICTORII ARGUMENTUM

ELECTRAE.

CAESO per dolum Agamemnone, regnoque Argivorum occupato, Ægiſthus filios quoque ipſius interimere voluit. Oreſte insfans e media caede a ſorore Electra ereptus, ſervo in aliam terram aſportandus traditur: feminis vitam ſocia facinoris Clytaemneſtra ab adultero impetravit. Quarum alteram ferociorem quum jam nubilem Ægiſthus videret, periculum ſibi inde creari exiſtimans, nobili alicui dare nuptum recuſavit, nec domi grandem jam tenere, metuens furtivas nuptias, tutum eſſe credens, colono cuidam conciliavit, qui ſe indignum eo matrimonio intelligens, integram illam ſervavit. Oreſtes adultus, et patris ulciſcendi, et regni recuperandi cupidus, clam in agrum Argivum ſe contulit, ſororemque, quam extra urbem vivere audierat, invenit: a qua quid fieri oporteret admonitus, uſuſque opera veteris ſui conſervatoris, manuſque fidelis amici comitiſque Pyladis, Ægiſthum primum in agro immolantem necavit: deinde Clytaemneſtram, tractam in inſidias ab Electra, interfecit. Quo parricidio perpetrato, ſtatim ipſos vehementer paenituit, quod toto pectore expetiverant, feciſſe. Confectos filios aegritudine, ac ſe ſceleris damnantes, affines ipſis ſanguine Caſtor ac Pollux adventu ſuo conſolantur: et quid e re nata facere illos opus ſit docent, cunctaque plena maximarum perturbationem componunt.

Exitus igitur fabulae ἀπὸ μηχανῆς, ac ſimilis admodum diſſolutioni Oreſtis. Quod enim hic faciunt Dioſcuri, illic Apollo praeſtitit. Utriuſque finis, cum minime triſtis ſit, non male enim actum eſt cum ſuperſtitibus, ac voti pene compotes omnes facti ſunt, magis proprius eſſe comoediae, quam tragoediae, videtur; nam quod in argumento hic fingit Poeta, Colonum illum a virgine, quam domi diu habuerit, ſe abſtinuiſſe, non veriſimile eſt: quod tamen vitium ipſe purgare ſummo ſtudio conatur, cum eum, quamvis pauperem hominem, nobili ſtirpe natum dicit, ut generoſitas animi iniquitate fortunae extingui non potuerit. Praeterea cum reformidaſſe eum Oreſtem narrat, ſi quando revertiſſet, ne poenas illi daret violatae ſororis, ſed etiam ſecum quoque illum cogitaſſe demonſtrat, non habuiſſe jus in alienem filiam Ægiſthum, ut ratae nuptiae illae ullo pacto eſſe potuerint. Siquid aliud hujuſcemodi eſt in coagmentatione rerum, quod ratione careat, nec ſatis belle cohaereat, id eruditi et ingenioſi viri videbunt. Neque enim nobis propoſitum eſt id accurate oſtendere. Utinam, ut haec fubula partes quaſdam habet elegantiſſimas, ſummoque artificio confectas, necnon optimarum veriſſimarumque ſententiarum tota plena eſt, ita reprehenſione hac, culpaque vacaret, ac rectam οἰκονομίαν haberet.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν ὁρίοις τῆς Ἀργείας γῆς. Ὁ δὲ Χόρος συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γυναικῶν.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ

ΔΑΝΑΗΣ.

Ἀκρίσιος Ἄργους ὢν βασιλεὺς, κατὰ χρησμὸν δή τινα τὴν παῖδα Δανάην κατάκλειστον ἐν τοῖς παρθενῶσιν ἐφύλαττε καλλίστην οὖσαν· ἧς ἐρασθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν ὅπως μιχθείη αὐτῇ, χρυσὸς γενόμενος, καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ τέγους εἰς τὸν κόλπον τῆς παρθένου, ἐγκύμονα ἐποίησεν· ἐξήκοντος δὲ τοῦ χρόνου βρέφος τὸν Περσέα ἔτεκε. Τοῦτο μαθὼν Ἀκρίσιος, εἰς κιβωτὸν ἀμφοτέρους, τήν τε μητέρα, καὶ τὸ βρέφος, ἐνέβαλε, καὶ κελεύει ῥίπτειν κατὰ τῆς θαλάσσης· ἰδοῦσαι δὲ ταῦθ' αἱ Νηρηΐδες, καὶ κατελεήσασαι τὸ γεγονὸς, ἐμβάλλουσι τὴν κιβωτὸν εἰς δίκτυα Σεριφίων ἁλιέων· κἀντεῦθεν περιεσώθη ἥ τε μήτηρ καὶ τὸ βρέφος· ὅπερ ἀνδρωθὲν Περσεὺς ὠνομάσθη.

Ὁ ΤΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τὰ τοῦ Δράματος

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.

ἨΛΕΚΤΡΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ *κωφὸν πρόσωπον.*

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.

Προλογίζει δὲ ὁ Αὐτουργός.

ELECTRA.

COLONUS.

IAMBI.

O Terrae antiquus ſermo, Inachi fluenta,
Unde quondam, ducens navibus mille Martem,
In agrum Trojanum navigavit Agamemnon Rex.
Interfecto autem, qui regnabat in Iliaco ſolo,
Priamo, captaque Dardani inclyta urbe,
In hanc *urbem* Argos rediit: excelſis autem in
Templis poſuit ſpolia plurima barbarorum.
Et illic quidem, rem feliciter geſſit: in aedibus vero,
Moritur uxoris Clytaemneſtrae dolo,
Et Ægiſthi, filii Thyeſtis, manu.
Et ille quidem antiquis ſceptris Tantali relictis
Periit. Ægiſthus vero terrae regnum obtinet,
Uxorem illius, Tyndari filiam, habens.
Quos vero domi reliquit, quum ad Trojam navigavit,
Maremque Oreſtem, foemineumque Electrae germen,
Hunc quidem patris ſenex nutritor ſurripit,
Oreſtem, cum Ægiſthi manibus jam prope eſſet ut

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

Α Υ Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ὦ Γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαί,
Ὅθεν ποτ', ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη,
Εἰς γῆν ἔπλευσε Τρῳάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
Ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
Ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
Κἀκεῖ μὲν, εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
Θνήσκει γυναικὸς Κλυταιμνήστρας δόλῳ,
Καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί.
Χ' ὢ μὲν, παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν,
Ὄλωλεν· Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
Ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
„Οὓς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει,
Ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλυ τ' Ἠλέκτρας θάλος,
Τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς,
Μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,

Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων εἰς γῆν τρέφειν·
Ἡ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρός·
Ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος,
Μνηστῆρες ᾔτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
Δείσας δὲ, μή τῳ παῖδας Ἀργείων τέκοι,
Ἀγαμέμνονος ποινάτορας, εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθος, οὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινί.
Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέον,
Μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
Κτανεῖν σφ' ἐβουλεύσατ' ὠμόφρων· ἡ δ' ὅμως
Μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.
Εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
Παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ.
Ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
Αἴγισθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶπεν, ὃς ἂν κτάνῃ.
Ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
Δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
Γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτο γ' ἐξελέγχομαι·
Λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε· χρημάτων δὲ δὴ
Πένητες, ἔνθεν ηὑγένει' ἀπόλλυται·
Ὡς, ἀσθενεῖ δοὺς, ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
Εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ,

Moreretur, Strophioque dedit in Phocenſium agro
Alendum: haec vero Electra in patris aedibus
Remanſit. Hanc, poſtquam florens pubertatis
Tempus *ipſam* habuit, Proci petebant Graecae
Principes terrae. Metuens vero, ne cui Argivorum
Liberos pareret, Agamemnonis ultores, *eam*
Continebat domi Ægiſthus, nec ulli ſponſo
Deſpondebat. Cum vero hoc etiam magni metus
Plenum eſſet, ne cui generoſo *viro* liberos clam
Pareret, interficere ipſam ſtatuit crudelis. Quantumvis
Autem mala mater ipſam ſervavit ex Ægiſthi manu.
Quoad enim maritum occiſum habebat ſpecioſam
Cauſam; ſed timuit, ne liberorum caede ſibi conflaret
Invidiam. Ob has igitur *cauſas* tale quid machinatus
Eſt Ægiſthus; qui quidem ex *hoc* agro diſceſſit
Exul, Agamemnonis filius, aurum promiſit *ei*, qui
Interfecerit *ipſum*. Nobis vero jam dedit Electram,
Ut *eam* habeamus uxorem, qui ex parentibus quidem
Mycenaeis nati ſumus. Nec enim hac *in parte*
Redarguor. Clari enim genere quidem *ſumus*:
Pecuniis vero jam pauperes *ſumus*; hinc Nobilitas
Perit: ut tenui dans, tenuem haberet metum.
Si enim ipſam habuiſſet dignitate praeditus vir,

Sopitam excitaſſet Agamemnonis
Caedem, poenaſque Ægiſthus tunc dediſſet.
Quam *Electram* nunquam vir hicce, conſcia eſt mihi
Venus, Cubili polluit, ſed adhuc virgo manet.
Erubeſco enim beatorum virorum liberos
Nactus, violare *eos*, cum non ſim dignus.
Deploro autem verbis affinitate junctum mihi
Miſerum Oreſtem, ſi unquam Argos reverſus,
Nuptias ſororis infelices aſpiciet.
Quicunque vero me ſtultum eſſe dicit, quod cum
Receperim juvenem virginem in aedes, non attingam,
Is mentis pravae regula ſe metiri
Continentiam ſciat, ſeque talem eſſe.
E O nox atra, aureorum aſtrorum mater,
In qua hoc vas huic incumbens capiti
Ferens, fontes flumineos peto,
Non quidem quod ad tantam inopiam ſum redacta:
Sed ut Ægiſthi contumeliam oſtendamus Diis,
Et lamentationes in amplam aetherem emitto patri.
Illa enim pernicioſa Tyndaris, mater mea,
Ejecit me ex aedibus, gratificans marito *ſuo*.
Quia enim alios liberos apud Ægiſthum peperit,
Oreſtem et me, alienos a domo ducit.

Εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
Φόνον, δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.
Ἣν οὔποτ' ἀνὴρ ὅδε, σύνοιδέ μοι Κύπρις,
Ἤσχυνεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἔστι δή.
Αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
Λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατάξιος γεγώς.
Στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
Ἄθλιον Ὀρέστην, εἴποτ', εἰς Ἄργος μολὼν,
Γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσόψεται.
Ὅστις δέ μ' εἶναι φησὶ μῶρον, εἰ λαβὼν
Νέαν ἐς οἴκους παρθένον, μὴ θιγγάνω,
Γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
Τὸ σῶφρον ἴστω, κᾀυτὸς αὖ τοιοῦτος ὤν.
Η. Ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφὲ,
Ἐν ᾗ τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ
Φέρουσα, πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι,
Οὐ δή τι χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
Ἀλλ' ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖν,
Γόους τ' ἀφίημ' αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί.
Ἡ γὰρ πανώλης Τυνδαρὶς, μήτηρ ἐμὴ,
Ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει.
Τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα,
Πάρεργ' Ὀρέστην, κᾀμὲ ποιεῖται δόμων.

Α. Τί γάρ τάδ', ὦ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν,
Πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐκ ἀφίστασαι;
Η. Ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
Ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
Μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα, συμφορᾶς κακῆς
Ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγώ σε λαμβάνω.
Δεῖ δή με κἀκέλευστον, εἰς ὅσον σθένω,
Μόχθου 'πικουφίζουσαν, ὡς ῥᾷον φέρῃς,
Συνεκκομίζειν σοι πόνους· ἅλις δ' ἔχεις
Τἄξωθεν ἔργα· τἂν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν
Ἐξευτρεπίζειν· εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
Θύραθεν ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς.
Α. Εἴ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω
Πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'· ἐγὼ δ', ἅμ' ἡμέρᾳ
Βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν, σπερῶ γύας·
Ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς, θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα,
Βίον δύναιτ' ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.
Ο. Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
Πιστὸν νομίζω καὶ φίλον, ξένον τ' ἐμοί.
Μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων,
Πράσσονθ' ἃ πράσσω, δείν' ὑπ' Αἰγίσθου παθὼν,
Ὅς μου κατέκτα πατέρα, χ' ἡ πανώλεθρος

C. Cur vero, o infelix haec *in* meam gratiam laboras,
Labores ſuſtinens, prius delicate nutrita,
Et haec me jubente non deſiſtis?
E. Ego te Diis aequalem amicum duco:
In meis enim malis non inſultaſti contumelioſe.
Magna vero mortalibus *eſt* felicitas, adverſae fortunae
Medicum inveniſſe, ut ego te accipio.
Oportet igitur me vel injuſſam pro viribus
Labore te levantem, ut facilius feras,
Una tecum tolerare negotia; ſatis enim habes
Operum foris. Domeſticas vero *res* nos oportet
Parare: intranti enim operario ab extra jucundum *eſt*
Res domeſticas invenire recte ſe habentes.
C. Si igitur *ita* tibi placet, vade: etenim non procul
Sunt fontes ab aedibus hiſce. Ego vero prima luce
Boves in arva agens, ſeminabo jugera.
Nullus enim ignavus, deos habens in ore,
Victum poterit colligere ſine labore.
O. Pylades, te namque iam prae cunctis mortalibus
Ego fidum judico et amicum, et hoſpitem mihi:
Solus enim ex amicis Oreſtem hunc colebas,
Utentem ea fortuna, qua utor, atrocia ab Ægiſtho
Paſſus, qui meum interfecit patrem et perdita una

Mater. Venio nunc ex Dei Oraculis
In Argivum ſolum, nemine conſcio,
Caedem interfectoribus patris mei redditurus.
Et hac nocte profectus ad tumulum patris,
Lacrymaſque dedi, et primitias comae *ei* obtuli,
Pyramque ſanguine ovis jugulatae imbui,
Clam tyrannis, qui tenent imperium hujus agri.
Et intra quidem muros non infero pedem:
Geminum vero molimen conjungens, veni
Ad fines terrae hujus, ut me recipiam pede aliam
In regionem, ſi quis ſpeculatorum me cognoverit.
Et quaerens ſororem, aiunt enim ipſam connubio
Junctam *hic* habitare, nec permanere virginem,
Ut colloquar *cum ipſa*, et caedis ſociam aſſumens, quae
Intra moenia *gerantur* cognoſcam liquido. Nunc
Igitur, Aurora enim candidum vultum extolit
Extra ſemitam veſtigium amoveamus.
Aut enim aliquis arator, aut aliqua mulier ancilla
Apparebit nobis, quam interrogabimus,
An haec loca ſoror incolat mea.
Sed, video enim hanc quandam ex Ancillis
Aquae fontanae onus raſo capite ferentem,
Sedeamus, et interrogemus *a* ſerva muliere

Μήτηρ· ἀφῖγμαι δ' ἐκ θεοῦ μυστηρίων
Ἀργεῖον οὖδας, οὐδενὸς ξυνειδότος,
Φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
Νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς,
Δάκρυά τ' ἔδωκα, καὶ κόμης ἀπηρξάμην,
Πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
Λαθὼν τυράννους, οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
Καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
Δυοῖν δ' ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς, ἀφικόμην
Πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε, ἵν' ἐκβάλω ποδὶ
Ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν·
Ζητοῦντ' ἀδελφὴν, φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
Ζευχθεῖσαν οἰκεῖν, οὐδὲ παρθένον μένειν,
Ὡς συγγένωμαι, καὶ φόνου συνεργάτιν
Λαβὼν, τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
Νῦν οὖν, Ἕως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται,
Ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα.
Ἢ γάρ τις ἀροτὴρ, ἤ τις οἰκέτις γυνὴ,
Φανήσεται νῷν, ἥντιν' ἱστορήσομεν,
Εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.
Ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τινὰ,
Πηγαῖον ἄχθος ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ
Φέρουσαν, ἑζώμεσθα, κἀκπυθώμεθα

Δȣ́λης γυναικὸς ἤν τι δεξώμεσθ' ἔπος,
Ἐφ' οἷσι, Πυλάδη, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Η. Σύντειν', ὥρα, ποδὸς ὁρμάν·
Ὦ ἔμϐα, ἔμϐα κατακλαίȣσα.
Ἰώ μοι, μοι·
Ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος
Κȣ́ρα, καί με τέκε Κλυταιμνήςρα,
Στυγνὰ Τυνδαρέȣ κόρα·
Κικλήσκȣσι δέ μ' ἀθλίαν
Ἠλέκτραν πολῖται.
Φεῦ, φεῦ· τῶν σχετλίων πόνων,
Καὶ ςυγερᾶς ζωᾶς, ὦ πάτερ,
Σὺ δ' ἐν ᾅδᾳ δὴ
Κεῖσαι, σᾶς ἀλόχȣ σφαγεὶς
Αἰγίσθȣ τ', Ἀγάμεμνον.
Ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον,
Ἄναγε πολύδακρυν ἀδονάν,

* * * * * * *

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Σύντειν', ὥρα, ποδὸς ὁρμάν·
Ὦ ἔμϐα, ἔμϐα κατακλαίȣσα.

Si quod forte verbum accipere poſſimus *de rebus*,
Ob quas, o Pylades, *in* hanc venimus terram.

EPODICA.

STROPHE.

E. Intende, tempus *eſt*, pedis impetum:
Ingredere, ingredere, o, lamentans.
Hei mihi, mihi!
Sum Agamemnonis
Filia, et me peperit Clytaemneſtra,
Inviſa Tyndari filia:
Vocantque me miſeram
Electram cives.
Heu, heu *propter* duros labores,
Et vitam triſtem, o pater.
Tu vero nunc in Plutonis *domo*
Jaces, *a* tua conjuge jugulatus,
Et *ab* Ægiſtho, Agamemnon:
Age eundem excita luctum,
Repete lacrymoſam naeniam.

* * * * * * *

ANTISTROPHE I.

Intende, tempus *eſt*, pedis impetum:
Ingredere, ingredere o, lamentans.

Io, eheu,
Qua *in* urbe, aut qua *in* domo, o
Miſer frater, ſervis,
Calamitoſam in thalamis relinquens
Paternis, inter aerumnas
Acerbiſſimas, ſororem ?
Venias horum malorum mihi
Miſerae liberator, o Jupiter,
Patrique caedis
Odioſiſſimae vindex, Argos
Appellens pedem vagum.
Depone hoc vas meo a capite
Tollens, ut patri luctus
Nocturnos edam ſub dio.

EPODUS.

Vociferationem Aſiaticam, carmen Plutonis, o
Pater, luctus tibi ſub terra *jacenti* cano,
Quibus ſemper quotide
Indulgeo, charam
Unguibus lanians cervicem,
Manumque *in* caput raſum injiciens,
Ob mortem tuam.
Ah, ah, lacera caput.

Ἰώ μοι, μοι·
Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ
Τλᾶμον σύγγονε, λατρεύεις,
Οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν
Πατρῴοις, ἐπὶ συμφοραῖς
Ἀλγίσαισιν, ἀδελφεάν;
Ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ
Τᾷ μελέᾳ λυτὴρ, ὦ Ζεῦ, Ζεῦ,
Πατρί θ' αἱμάτων
Ἐχθίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.
Θὲς τόδε τεῦχος, ἐμῆς ἀπὸ κρα-
τὸς ἑλοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους
Νυχίους ἐπορθοβοάσω.

ΕΠΩΔΟΣ.

Ἰαχὰν ἀοιδὰν, μέλος αΐδα, πάτερ,
Σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόους,
Οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἦμαρ
Διέπομαι· κατὰ μὲν φίλαν
Ὄνυχι τεμνομένα δέραν,
Χέρα τε κρᾶτ' ἀποκούριμον τιθεμένα
Θανάτῳ σῷ.
Ἒ, ἔ· δρύπτε κάρα.

Οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
Ποταμίοις παρὰ χεύμασι
Πατέρα φίλτατον καλεῖ,
Ὀλόμενον δολίοις βρόχων
Ἕρκεσιν, ὣς σὲ τὸν ἄθλιον
Πατέρ' ἐγὼ κατακλαίομαι,
Λȣτρὰ πανύςαθ' ὑδρανάμενον χροΐ,
Κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτȣ.
Ἰώ μοι, μοι·
Πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πάτερ,
Πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βȣλᾶς.
Οὐ μίτραις σὲ γυνὴ
Δέξατ', οὐδ' ἐπὶ ςεφάνοις·
Ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
Αἰγίσθȣ λώβαν θεμένα,
Δόλιον ἔχεν ἀκοίταν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α'.

Χ. Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα, ἤλυθον Ἠ-
λέκτρα ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλάν.
Ἔμολέ τις, ἔμολε γαλακτοπότας ἀνὴρ
Μυκηναῖος, οὐρειβάτας.
Ἀγγέλλει δ', ὅτι νῦν τριταίαν

Ut autem quidam olor canorus
Flumineas ad undas
Patrem chariſſimum vocat,
Necatum doloſis laqueorum
Septis; ſic te miſerum
Patrem ego deploro,
Qui lavacris ultimis abluiſti corpus,
In funeſtiſſimo lecto mortis.
Hei mihi, mihi,
Triſtem *propter* tuum ictum ſecuris, pater;
Et *propter* triſtem poſt Troïcum iter ceſſationem.
Non mitris te conjux
Excepit, neque coronis:
Sed enſibus ancipitibus triſtem
Ægiſtho contumeliam praebens,
Doloſum habuit maritum.

ANTISTROPHICA.

STROPHE I.

C. O Agamemnonis filia Electra,
Veni ad tuam agreſtem caulam.
Venit *enim* quidam, venit lactis potator vir
Mycenaeus, montivagus;
Nunciatque quod nunc in diem tertiam

Promulgent ſacrificium
Argivi, omneſque ad Junonem
Virgines ſint conventurae.

STROPHE 2.

E. Nec veſtitus nitore o amicae,
Animum, nec ob aurea
Monilia elevor
Miſera, nec choros ſtatuens
Argivis cum nymphis,
Flexuoſum pulſabo bellum.
Lachrymis fluo,
Lachrymaeque mihi curae ſunt
Miſerae quotidie.
Aſpice meam ſqualidam comam,
Et has ſciſſuras mearum veſtium,
Quod unquam Agamemnonis
Conſeneſcat regnum,
Et res geſtae ad Trojam quae mei patris
Memor eſt, *ab eo* quondam capta

ANTISTROPHE I.

C. Potens *eſt* Dea. Sed veni, et a me
Preciosas veſtis induendas mutuare,
Aureaque gratiis additamenta nitoris.

Καρύσσουσιν θυσίαν
'Αργεῖοι· πᾶσαι δὲ παρ' Ἥραν
Μέλλυσι παρθενικαὶ ςείχειν.

ΣΤΡΟΦΗ Β'.

Η. Οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι,
Θυμὸν, οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις
Ὅρμοις, ἐκπεπόταμαι
Τάλαιν', οὐδὲ ςᾶσα χοροὺς
'Αργείοις ἅμα νύμφαις,
Ἑλικτὸν κρούσω πόλεμον.
Δάκρυσι χεύω,
Δακρύων δέ μοι μέλει
Δειλαίᾳ τὸ κατ' ἦμαρ.
Σκέψαι μυ πιναρὰν κόμαν,
Καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων,
Εἴπερ ποτ' 'Αγαμέμνονος
Κύρας, τὰ, βασιλεία
Τὰ, Τροία θ'· ἅ μυ πατέρος
Μεμναταί ποθ' ἁλοῦσα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'.

Χ. Μεγάλα θεός· ἀλλ' ἴθι, καὶ παρ' ἐμοῦ
Χρῆσαι πολύπηνα φάρεα δῦναι,
Χρύσεά τε χάρισαι προσθήματ' ἀγλαΐας.

Δοκεῖς ταῖς σοῖσι δακρύοις,
Μὴ τιμῶσα θεὺς, κρατήσειν
Ἐχθρῶν; οὔτοι στοναχαῖς,
Ἀλλ' εὐχαῖς τὺς θεὺς γε σεβίζυ-
σ', ἕξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'.

Η Οὐδεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει
Τᾶς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.
Οἴμοι τοῦ καταφθιμένυ,
Τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,
Ὅς ποῦ γᾶν ἄλλαν κατέχει
Μέλεος, ἀλαίνων
Ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν,
Τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
Αὐτὰ δ' ἐν χέρνησι δόμοις
Ναίω ψυχὰν τακομένα,
Δωμάτων πατρῴων φυγὰς,
Οὐρείας ναίυσ' ἐρίπνας.
Μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φόνιος
Ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χ. Πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει

Putaſne tuis lachrymis,
Non colentem Deos, te ſuperiorem fore
Hoſtibus? non gemitu,
Sed votis deos venerans,
Habebis felicitatem, o filia.

ANTISTROPHE 2.

Nullus Deorum clamores audit
Infelicis, neque veteres
Patris jugulationes.
Hei mihi *ob* eum, qui periit,
Tum etiam propter viventem erronem,
Qui alicubi terram aliam tenet
Afflictus, errore delatus
Ad ſervilem larem,
Et inclyto patre natus.
Ipſa vero in pauperibus aedibus
Habitu tabeſcens animo,
Ab aedibus paternis exul,
Montanas inter rupes.
Mater vero in lectis cruentis
Cum alio nuptiis conjuncta habitat.

IAMBI.

C. Multorum malorum Graecis cauſa fuit

Helena tuae matris ſoror, domuſque tuae.
E. Hei mihi, mulieres, omitto *jam* lamenta:
Nam peregrini quidam iſti, aedibus carentia
Cubilia habentes, ſurgunt ex inſidiis:
Viros malificos vitemus pede.
O. Mane, o miſera, ne formides meam manum.
E O Phoebe Apollo, ſupplex te oro, ne moriar.
O. Alios potius occiderem *mihi* magis inviſos, quam
Te. E. Abi: ne tangas quae te tangere non oportet.
O. Non eſt, quem poſſim contrectare juſtius.
E. Quomodo igitur enſem geſtans ad aedes meas in
Inſidiis latitas? O. Manens audi, et mox non aliter
Dices. E. Maneo: omnino enim tua ſum: es enim
Me potentior. O. Venio ferens tibi fratris mandata.
E. O chariſſime, utrum viventis, an mortui?
O. Vivit; primum enim tibi laeta nunciare volo.
E. Felix ſis; mercede jucundiſſimorum verborum.
O. Communiter largior hoc nobis ambobus
Habendum. E. ubi terrarum ille miſer miſerum
Exilium tolerat? O. Non unam urbis *unius* legem
Obſervans conficitur. E. Num quotidiani victus
Inopia laborat? O. Habet quidem *victum*: inops
Tamen *eſt* vir exul. E. Quod vero mandatum ab illo

Σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος, δόμοις τε σοῖς·
Η. Οἴμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θρηνημάτων.
Ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἵδ', ἐφεστίους
Εὐνὰς ἔχοντες, ἐξανίστανται λόχου·
Φυγῇ, σὺ μὲν κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἐγώ,
Φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.
Ο. Μέν', ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα.
Η. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν.
Ο. Ἄλλους κτάνοιμ' ἂν μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.
Η. Ἄπελθε· μὴ ψαῦ', ὧν σε μὴ ψαύειν χρεών.
Ο. Οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.
Η. Καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς;
Ο. Μείνασ' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
Η. Ἕστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.
Ο. Ἥκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.
Η. Ὦ φίλτατ', ἆρα ζῶντος, ἢ τεθνηκότος;
Ο. Ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τ' ἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω.
Η. Εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.
Ο. Κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν.
Η. Ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;
Ο. Οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.
Η. Ἦ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;
Ο. Ἔχει μέν· ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.

Η. Λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;
Ο. Εἰ ζῇς, ὅπου τε ζῶσα συμφορὰς ἔχεις.
Η. Οὐκοῦν ὁρᾷς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.
Ο. Λύπαις τε συντέτηκας· ὥστέ με στένειν.
Η. Καὶ κρᾶτα, πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ.
Ο. Δάκνει σ' ἀδελφὸς, ὅ, τε θανὼν ἴσως πατήρ;
Η. Οἴμοι· τί γάρ μοι τῶνδέ γ' ἐστι φίλτερον;
Ο. Φεῦ, φεῦ· τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
Η. Ἀπὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος.
Ο. Ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἑκάς;
Η. Ἐγημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
Ο. Ὤμωξ' ἀδελφὸν σόν· Μυκηναίων τινά;
Η. Οὐχ' ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
Ο. Εἴφ', ὡς ἀκούσας σῷ κασιγνήτῳ λέγω.
Η. Ἐν τοῖσδ', ἐκείνου τηλορὸς, ναίω δόμοις.
Ο. Σκαφεύς τις, ἢ βουφορβὸς, ἄξιος δόμων;
Η. Πένης ἀνὴρ γενναῖος, εἴς τ' ἔμ' εὐσεβής.
Ο. Ἡ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει;
Η. Οὐ πώποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.
Ο. Ἅγνευμ' ἔχων τί θεῖον, ἤ σ' ἀναξιῶν;
Η. Γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου.
Ο. Καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
Η. Οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται, ξένε.

Ferens *huc* veniſti?

O. Num vivas; et ubi vivens calamitates feras.

E. Ergo primum vides, quam aridum ſit meum corpus.

O. Doloribus etiam contabuiſti, ita ut ego gemam.

E. Et caput, et cincinnos abraſos novacula.

O. Cruciat te frater et fortaſſe mortuus pater?

E. Eheu; quid mihi enim hiſce charius eſt!

O. Heu, heu! quid vero tu tuo fratri putas?

E. Abſens ille, non praeſens, nobis *eſt* charus.

O. Unde vero hic habitas procul ab urbe?

E. Nuptae ſumus, o hoſpes, funeſto connubio.

O. Deploro fratrem tuum. Num Mycenaeo alicui?

E. Non, ut pater olim ſperaverat fore ut me elocaret.

O. Dic, ut *hoc* auditum tuo fratri referamus.

E. In his aedibus habito procul ab illo.

O. Foſſor aliquis aut bubulcus dominus *eſt* domus?

E. Vir pauper, generoſus, et in me pius. O. Haec
Vero pietas quaenam ineſt tuo marito? E. Nunquam
Lectum meum tangere ſuſtinuit? O. Caſtitatem
Aliquam divinam habens, an te judicans indignam?

E. Parentes meos contumelia afficere non voluit.

O. At quomodo, tales nuptias nactus, non eſt laetatus?

E. Non dominum ducit eum, qui me dedit, o hoſpes.

O. Intelligo: Oreſti ne quando expendat poenas.
E. Hoc ipſum metuens: praeterea vero etiam
Modeſtus eſt. O. Papae.
Generoſum virum narras, et liberaliter tractandum.
E. Si modo tandem domum redeat, qui nunc abeſt.
O. Mater vero, quae te peperit, haec ſuſtinuit?
E. Mulieres viris, hoſpes, haud liberis amicae *ſunt.*
O. Cujus *rei* cauſa Ægiſthus te hac affecit
Contumelia? F. Parere me voluit infirmos *liberos*,
Huic *viro* dans. O. Ne ſcilicet pareres filios ultores?
E. Talia cepit conſilia, quorum utinam mihi poenas
Luat. O. Novitne vir matris te eſſe virginem?
E. Haud novit: clam *enim* ipſo *rem* iſtam premimus
Silentio G. Iſtae vero amicaene tibi hos ſermones
Audiunt? E. Ut mea, ut tua verba tegant fideliter.
O. Quid igitur *faceret* Oreſtes, ſi ad hoc Argos
Rediret? E. Rogas hoc? abſurdum dixiſti: non enim
Nunc tempus commodum. O. Latens autem quomodo
Interfectores occidat patris? E. Audiens *ea*, quae
Pater *meus* ab inimicorum audacia paſſus eſt. O. An
Et cum ipſo matrem auderes occidere? E. Hac ipſa
Securi, qua pater periit. O. Dicamne haec ei, et certa
Quae abs te *audio?* E. Utinam moriar, ubi matris

Ο. Ξυνῆκ'· Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην.
Η. Τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν· πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.
Ο. Φεῦ·
Γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.
Η. Εἰ δή ποτ' ἥξει γ' εἰς δόμους, ὁ νῦν ἀπών.
Ο. Μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέχετο;
Η. Γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων, φίλαι.
Ο. Τίνος δέ σ' οὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε;
Η. Τεκεῖν με βούλετ' ἀσθενῆ, τοιῷδε δούς.
Ο. Ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
Η. Τοιαῦτ' ἐβούλευσ', ὧν ἐμοὶ δοίη δίκην.
Ο. Οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρὸς πόσις;
Η. Οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν.
Ο. Αἳ δ' οὖν φίλαι σοι τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;
Η. Ὥστε στέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
Ο. Τί δῆθ' Ὀρέστης πρὸς τόδ' Ἄργος ἢν μόλῃ;
Η. Ἤρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή.
Ο. Ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;
Η. Τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατήρ.
Ο. Ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
Η. Ταὐτῷ γε πελέκει, τῷ πατὴρ ἀπώλετο.
Ο. Λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τ' ἀπὸ σοῦ;
Η. Θάνοιμι, μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς.

Ο. Φεῦ·
Εἴθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
Η. Ἀλλ', ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἄν, εἰσιδοῦσά νιν.
Ο. Νέα γάρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέου.
Η. Εἷς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.
Ο. Ἆρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
Η. Πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.
Ο. Ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
Η. Ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.
Ο. Οἴμοι· τόδ' οἷον εἶπας· αἴσθησις γὰρ οὖν
Κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
Λέξον δ', ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω
Λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
Ἔνεστι δ' οἶκτος, ἀμαθίᾳ μὲν οὐδαμοῦ,
Σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· οὐ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον,
Γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.
Χ. Κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω·
Πρόσω γὰρ ἄστεος οὖσα, τἂν πόλει κακὰ
Οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
Η. Λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή· χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν
Τύχας βαρείας τὰς ἐμάς, κἀμοῦ πατρός.
Ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,
Ἄγγελλ' Ὀρέστῃ τἀμὰ καὶ κείνου κακά.

Meae ſanguinem effudero. O. Papae: utinam
Oreſtes prope *nos* adeſſet, haec audiens. E. At, o
Hoſpes, non cognoſcerem, ipſum intuens. O. Juvenis
Enim, non mirum, ſejuncta es ab ipſo juvene.
E. Unus ſolus meorum amicorum ipſum agnoſceret.
O. Num quem aiunt ipſum ſubduxiſſe caedi?
E. Patris paedagogus grandaevus ſenex. O. Pater
Vero tuus extinctus num ſepulturae compos factus
Eſt? E. Factus eſt compos, ut factus eſt, ejectus
Aedibus. O. Hei mihi *propter* hoc quod dixiſti.
Senſus enim etiam externis ex malis homines
Mordet. Dic vero, ut edoctus tuo fratri feram
Nuncios triſtes, ſed *tamen* auditu neceſſarios. Ineſt
Enim commiſeratio, inſcitiae quidem minime, ſed
Sapientibus viris: nequaquam enim *hoc eſt* expers
Damni, mentem ineſſe ſapientibus nimis ſagacem.
C. Et ego eodem, quo iſte, animi deſiderio teneor:
Cum enim ſim procul ab urbe, quae *ſunt* in urbe,
Mala non novi, nunc vero cupio et ego cognoſcere.
E. Dicam, ſi fas ſit: fas autem eſt apud amicum
Exponere meos graves caſus, et patris mei.
Quoniam autem ſermonem provocas, hoſpes, ſupplex
Oro *te*, nuncia Oreſti mea, et ipſius mala.

Primum, quibus in veſtibus pernoctem,
Quantiſque ſordibus graver, et ſub tectis
Qualibus habitem, ex regio ſanguine *procreata*
Ipſa quidem radiis elaborans peplos,
Vel nudum corpus habebo, et *veſtibus* carebo.
Ipſa etiam flumineos fontes ferens,
Expers feſtorum ſacrorum, et choris privata
Mulieres averſor, cum virgo ſim:
Averſor quoque Caſtorem, cui, priuſquam ad deos
Tranſlatus eſſet me *parentes* deſpondebant, junctam
Sanguine. Mater vero mea inter ſpolia Phrygia
Throno inſidet; ad ſellas vero Aſiaticae
Famulae conſiſtunt, quas captas abduxit meus pater,
Idaea pallia aureis religatae
Fibulis. Sanguis vero patris adhuc in tectis
Ater putreſcit; qui vero illum occidit,
In eoſdem, quos pater, conſcendens currus prodit;
Sceptraque, quibus imperabat Graecis,
Caede-pollutis manibus exultat tenens.
Agamemnonis vero ſepulchrum neglectum
Nuſquam, nec libamina, neque ramum myrti,
Accepit: rogus vero cultus *eſt* expers.
Ebrietate vero rigatus, meae matris maritus

Πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
Πίνῳ θ' ὅσῳ βέβριθ', ὑπὸ στέγαισί τε
Οἵαισι ναίω, βασιλικῶν ἐκ δωμάτων.
Αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
Ἢ γυμνὸν ἕξω σῶμα, καὶ στερήσομαι·
Αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη·
Ἀνέορτος ἱερῶν, καὶ χορῶν τητωμένη·
Ἀναίνομαι δὲ γυναῖκας, οὖσα παρθένος·
Ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ᾧ, πρὶν εἰς θεοὺς
Ἐλθεῖν, ἐμὲ μνήστευον, οὖσαν ἐγγενῆ.
Μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
Θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἕδρας Ἀσιήτιδες
Δμωαὶ στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι
Πόρπαισιν· αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
Μέλαν σέσηπεν· ὃς δ' ἐκεῖνον ἔκτανεν,
Εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρί·
Καὶ σκῆπτρ', ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐστρατηλάτει,
Μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
Ἀγαμέμνονος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος,
Οὔ πώποτ', οὐ χοάς, οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης,
Ἔλαβε· πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.
Μέθῃ δὲ βρεχθείς, τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις

Ὁ κλεινὸς, ὡς λέγουσιν, ἐνθρώσκει τάφῳ,
Πέτροις τε λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς,
Καὶ τοῦτο τολμᾷ τοὔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·
Ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἆρά σοι τύμβῳ καλῶς
Παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
Ἀλλ', ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγειλον τάδε.
Πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἑρμηνεὺς δ' ἐγὼ,
Αἱ χεῖρες, ἡ γλῶσσ', ἡ ταλαίπωρός τε φρὴν,
Κάρα τ' ἐμὸν ξυρηκὲς, ὅ τ' ἐκείνου τεκών.
Αἰσχρὸν γὰρ, εἰ πατὴρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
Ὁ δ' ἄνδρ' ἕν', εἷς ὢν, οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
Νέος πεφυκὼς, κἀξ ἀμείνονος πατρός.
Χ. Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
Λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὡρμημένον·
Α. Ἔα, τίνας τούσδ' ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;
Τίνος δ' ἕκατι τάσδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας
Προσῆλθον; ἢ μου δεόμενοι; γυναικί τοι
Αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν.
Η. Ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοὶ,
Τὸν ὄντα δ' εἴσῃ μῦθον· οἵδε γὰρ ξένοι
Ἥκουσ' Ὀρέστου πρός με κήρυκες λόγων.
Ἀλλ', ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
Α. Τί φάσιν; ἀνὴρ ἔστι, καὶ λεύσσει φάος;

Inclytus ille, ut aiunt, inſultat ſepulchro,
Saxiſque pulſat lapideum monumentum patris:
Atque hoc audet in nos verbum dicere: ubi filius
Oreſtes? annon tibi tumulum egregie praeſens
Defendit? Hoc modo abſens *frater* contumelia
Afficitur. Quare, o hoſpes, te ſupplex oro, haec
Renuncia. Multi enim *haec* mandant, quorum
Interpres ego, manus imprimis, lingua, miſeraque
Mens, caputque meum raſum, et illius parens.
Turpe enim *fuerit*, ſi pater quidem deleverit Phrygas,
Ipſe vero unicum virum, unus exiſtens, non poſſit
Interficere, cum juvenis ſit, et ex meliore patre
Natus. C. Atqui video iſtum, tuum dico maritum,
Defunctum *diei* labore, domum properare.
C. Hem. Quoſnam hos in foribus conſpicor hoſpites?
Cujus vero *rei* cauſa ad has agreſtes fores
Acceſſerunt? an mea opera indigentes? Mulieri enim
Turpe *eſt*, ſtare cum juvenibus.
E. O chariſſime, in ſuſpicionem ne mihi venias,
Verum autem ſermonem ſcies. Hi enim hoſpites
Veniunt ad me Oreſtis nuncii mandatorum.
Sed, o hoſpites, date veniam *verbis ab iſto* dictis.
C. Quid aiunt? illene eſt, et lucem aſpicit?

E. Vivit *ex horum* quidem ſermnone: dicunt enim
Non incredibilia mihi. C. Numquid etiam patris, et
Tuorum malorum meminit? E. In ſpe *verſantur* iſta:
Sed infirmus *eſt* vir exulans. C. Quem autem ſermonem
Oreſtis *huc* nunciaturi venerunt? E. Exploratores hos
Miſit meorum malorum. C. Ergo partim quidem
Aſpiciunt, partim vero tu ipſa narras. E. Noverunt,
Nihil hac quidem in parte deſiderant. C. Ergo
Jampridem ipſis portas apertas eſſe oportuit. Ite in
Aedes: pro laetis enim nunciis munera hoſpitalia
Accipietis, qualia mea occultat domus. ferte, o
Miniſtri, intra horum vaſa: et *vos* nihil contradicite,
Quia a charo chari veniſtis viro. Quamvis enim pauper
Sim, non tamen animum degenerem *vobis* exhibebo.
O. Per Deos quaeſo, hicne vir *eſt* qui una nuptias celat
Tuas, Oreſtem probro afficere non volens?
E. Hic vocatur maritus meus miſerae.
O. Papae. nullum eſt certum *argumentum* ad virorum
Generoſitatem *dignoſcendam*: mortalium enim
Ingenia *magnam* confuſionem habent.
Jam enim vidi virum generoſi patris *filium*,
Qui nihil erat, et bonos ex malis *procreatos*,
Famemque in hominis opulenti ſpiritu,

Η. Ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί.
Α. Ἦ καί τι πατρὸς, σῶν τε μέμνηται κακῶν;
Η. Ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀσθενὴς φεύγειν ἀνήρ.
Α. Ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
Η. Σκοποὺς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
Α. Οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.
Η. Ἴσασιν· οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδέες.
Α. Οὐκοῦν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.
Χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
Ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
Αἴρεσθ', ὀπαδοὶ, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων,
Καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
Μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ, εἰ πένης ἔφυν,
Οὔ τοι τόγ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.
Ο. Πρὸς θεῶν ὅδ' ἀνὴρ, ὃς συνεκκλέπτει γάμους
Τοὺς σοὺς, Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;
Η. Οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.
Ο. Φεῦ·
Οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
Ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
Ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
Τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' ἐκ κακῶν τέκνα.
Λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,

Γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
Πῶς οὖν τὶς αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
Πλούτῳ; πονηρῷ δ' ἄρα χρήσεται κριτῇ.
Ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
Πενία· διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.
Ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ, πρὸς λόγχην βλέπων,
Μάρτυς γένοιτ' ἂν, ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
Κράτιστον εἰκῆ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ, οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας,
Οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
Ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὢν, ἄριστος εὑρέθη.
Οὐ μὴ φρονήσεθ', οἳ κενῶν δοξασμάτων
Πλήρεις πλανᾶσθε; τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
Κρινεῖτε, καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς;
Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ,
Καὶ δώμαθ'· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν,
Ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν· οὐδὲ γὰρ δορὶ
Μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
Ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο, κἂν εὐψυχίᾳ.
Ἀλλ', ἄξιος γὰρ ὅ, τε παρὼν, ὅ, τ' οὐ παρὼν,
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὗπερ οὕνεχ' ἥκομεν·
Δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεὼν,

Animumque magnum in paupere corpore.
Quomodo igitur quis haec diſcernens recte judicet?
Opibuſne? malo ſane utetur judice.
Aut iis qui nihil poſſident? ſed habet vitium
Paupertas: docet enim virum ob egeſtatem mala.
An ad arma veniam? quis vero lanceam aſpiciens
Teſtis eſſe queat, quiſnam ſit ſtrenuus?
Optimum *eſt* haec temere neglecta relinquere.
Hic enim vir, neque inter Argivos magnus,
Neque etiam gloria domus inflatus,
Unuſque ex plebe, optimus eſt inventus.
An non ſapietis, qui vanarum opinionum
Pleni erratis? Et ex conſuetudine mortales
Judicabitis, et ex moribus nobiles?
Tales enim *viri* civitates adminiſtrant bene,
Et domos: at carnes vacuae mentis,
Ornamenta fori ſunt. Neque enim *in* praelio
Robuſtum brachium fortius quam imbecillum ferit:
Hoc enim in natura poſitum *eſt*, et in animi
Praeſentia. Quare, dignus enim *eſt* et praeſens, et
Abſens Agamemnonis filius, cujus gratia venimus;
Accipiamus aedium diverſoria: ire oportet,

Famuli, intra has domos. Quia mihi pauper
Alacer hoſpes fuerit potius, *quam dives*,
Laudo igitur hujus viri oblatum hoſpitium:
Mallem tamen, ſi frater me tuus
In aedes felices *ipſe* felix duxiſſet:
Fortaſſe autem venerit. Apollinis enim rata *ſunt*
Oracula, mortalium vero divinationem valere ſino.
C. Nunc quam ante magis, o Electra, gaudio
Incaleſcimus cor; fortaſſe enim
Ægre progregiens fortuna, conſiſtet praeclare.
E. O miſer, cum noris tuarum aedium penuriam,
Cur iſtos excepiſti majores te hoſpites?
C. Quid, etiamſi ſunt, ut videntur, nobiles?
Annon inter tenues, et inter non *tenues* acquieſcent
Aeque? E. Quando nunc peccaſti, homo tenui
Fortuna, abi ad veterem mei chari patris altorem,
Qui ad amnem Tanum, Argivae fines
Secantem terrae et Spartani ſoli.
Ejectus civitate, greges ſequitur;
Jube autem ipſum, cum in ejus domum veneris,
Venire, hoſpitumque ad convivium aliqua praebere.
Gaudebit ſane, et ſupplicabit diis,
Ubi vivum audierit juvenem, quem olim ſervavit.

Δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός· ὡς ἐμοὶ πένης
Εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.
Αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων,
Ἐβουλόμην δ' ἂν, εἰ κασίγνητός με σὸς
Εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
Ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
Χρησμοὶ, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.
Χ. Νῦν, ἢ πάροιθεν, μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾷ
Θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
Μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη σταίη καλῶς.
Η. Ὦ τλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν,
Τί τούσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;
Α. Τί δ'; εἴπερ εἰσὶν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
Οὐκ, ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, στέρξουσ' ὅμως;
Η. Ἐπεὶ νῦν ἐξήμαρτες, ἐν σμικροῖσιν ὢν,
Ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλου πατρός·
Ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον, Ἀργείας ὅρους
Τέμνοντα γαίας, Σπαρτιάτιδός τε γῆς,
Ποίμναις ὁμαρτεῖ, πόλεος ἐκβεβλημένος.
Κέλευε δ' αὐτὸν, εἰς δόμους ἀφιγμένον,
Ἐλθεῖν· ξένων τ' εἰς δαῖτα πορσῦναί τινά.
Ἡσθήσεταί τοι, καὶ προσεύξεται θεοῖς,
Ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ', ὃν ἐκσῴζει ποτέ.

Οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
Λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ' ἀγγείλειμεν ἄν,
Εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἡ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.
Α. Ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
Γέροντι, χώρει δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος,
Καὶ τἄνδον ἐξάρτυε· πολλά τοι γυνὴ
Χρῄζουσ' ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα.
Ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτα τἀν δόμοις ἔτι,
Ὥσθ' ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς.
Ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι,
Σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
Ξένοις τε δοῦναι, σῶμά τ' εἰς νόσον πεσὸν
Δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
Εἰς μικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
Ὁ πλούσιός γε, χ' ὠ πένης, ἴσον φέρει.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α'.

Χ. Κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν
Τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς,
Πέμπουσαι χορούς μετὰ Νηρηΐδων·
Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
Πρώραις κυανεμβόλοι-
σιν εἱλισσόμενος,

Non enim ex paternis aedibus a matre accipiemus
Quidquam: imo vero nunciaremus triſtia,
Si vivere Oreſtem adhuc miſera illa intelligeret.
C. Ergo, quoniam *hoc* placet tibi, haec nunciabo
Verba ſeni: *tu* vero ito in aedes quam celerrime,
Reſque domeſticas para: multa enim mulier,
Si velit, inveniet ad convivium fercula.
Tantum autem adhuc nobis eſt domi, ut unum
Saltem in diem hoſce replere poſſim cibo. Cum
Autem in hujuſmodi res cogitatio inciderit, conſidero
Pecunias, quam magnam habeant potentiam,
Ut et hoſpitibus dare poſſimus, corpuſque in
Morbum incidens ſumptibus ſervare: ad quotidianum
Vero victum parum refert: omnis enim vir
Satiatus, et dives, et pauper, tantundem fert.

EPODICA.

STROPHE I.

C. O inclytae naves, quae olim Trojam appuliſtis
Innumeris remis,
Ducentes choros cum Nerei puellis,
Ubi tibiae-amans Delphinus exultabat
Proris caeruleis
Circumvolutus,

Deducens Thetidis *filium*
Levem ſaltu pedum Achillem,
Cum Agamemnone, Trojae
Ad Simoëntias oras.

ANTISTROPHE 1.

Nereides vero, Euboicis oris relictis,
Vulcani aureis *ab* incudibus,
Labores inenarrabiles armorum ferebant
Per Pelium, perque excelſos
Oſſae ſacros ſaltus,
Nympharum ſpeculas,
Oculos circumferunt, ubi pater,
Eques educavit Graeciae lumen,
Thetidis marinam ſobolem,
Velocem pedibus, auxiliatorem Atridis.

STROPHE 2.

Ex quodam autem audivi, qui ab Ilio in
Portus Nauplios venerat,
Tui, o Thetidis fili,
Nobilia ſcuti in orbe
Hujuſmodi ſigna,
Terrores Phrygios, ſculpta eſſe:
In clypei quidem ambitu

Πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
Κȣ̃φον ἅλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ,
Σὺν Ἀγαμέμνονι, Τροίας
Ἐπὶ Σιμȣντίδας ἀκτάς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'.

Νηρῆδες δ', Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπȣ̃σαι,
Ἡφαίςȣ χρυσέων ἀκμόνων
Μόχθȣς ἀσπιςὰς ἔφερον τευχέων,
Ἀνά τε Πήλιον, ἀνά τε πρυμνὰς
Ὄσσας ἱερὰς νάπας,
Νυμφαίας σκοπιὰς,
Κόρας μάτευσ'· ἔνθα πατὴρ
Ἱππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς,
Θέτιδος ἐνάλιον γόνον,
Ταχύπορον πόδ' Ἀτρείδαις.

ΣΤΡΟΦΗ Β'.

Ἰλιόθεν δ' ἔκλυον τινὸς ἐν
Λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβῶτος,
Τᾶς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,
Κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ
Τοίαδε σήματα,
Δείματα Φρύγια, τετύχθαι.
Περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἕδρᾳ,

Περσέα λαιμοτόμον ὑπὲρ ἁλὸς
Ποτανοῖσι πεδίλοι-
σι φυὰν Γοργόνος ἴσχειν·
Διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἑρμᾷ,
Τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κούρῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει
Φαέθων κύκλος ἀελίοιο,
Ἵπποις ἂν πτεροέσσαις·
Ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροὶ,
Πλειάδες, Ὑάδες,
Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι.
Ἐπὶ δὲ χρυσεοτύπῳ κράνει
Σφίγγες, ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν
Φέρουσαι· περιπλεύρῳ
Δὲ κύτει, πύρπνοος ἔσπευ-
δε δρόμῳ λέαινα, χαλαῖς
Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον.

ΕΠΩΔΟΣ.

Ἐν δὲ δορὶ φονίῳ, τετραβάμονες
Ἵπποι ἔπαλλον,
Κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις.
Τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων

Perſeum decollatam ſupra mare
Alatis talariis
Speciem Gorgonis tenere,
Cum Mercurio Jovis nuncio
Maiae venatore filio.

ANTISTROPHE 2.

In medio autem fulgebat clypeo
Coruſcus orbis ſolis,
Equis cum volucribus.
Aſtrorumque aetherei chori,
Pleiades, *et* Hyades,
Hectoris oculis terribiles aſpectu.
In galea vero aureis figuris decora
Sphinges, unguibus cantu-paratam praedam
Portantes: caeterum in latera ambiente
Spacio, ignem efflans feſtinabat
Curſu leaena, unguibus
Pirenaeum pullum ablatura.

EPODUS.

In enſe vero letifero quadrijugi
Equi currebant,
Ater vero circa tergum ibat pulvis.
Talium regem bellantium

Occidit Virorum
Ducum Tyndaris,
Malitioſa puellá.
Quamobrem aliquando *Dii* coeleſtes te
Demittent ad mortem : et
Adhuc cruentam ſub cervicem
Videro forte ſanguinem effuſum ferro.

IAMBI.

S. Ubi, ubinam *eſt* puella mea veneranda, et hera,
Agamemnonis filia, quam enutrivi olim ego ?
Quam arduum hunc aedium acceſſum habet,
Huic rugoſo *et* ſenili pedi ad aſcendendum.
Tamen ad amicos ſaltem *eſt* trahenda
Incurva ſpina, et relabens genu.
O filia, jam enim te conſpicor,
Venio ferens tibi mearum ovium *ex*
Grege tenerum hunc foetum ſubductum,
Et ſerta, ac e fiſcellis hos exemptos *caſeos* ;
Huncque Bacchi theſaurum canum,
Odore gratum, parvum *quidem*, ſed miſceri
Scyphum hoc tenuiori potui jucundum.
Eat aliquis laturus haec hoſpitibus in aedes:
Ego vero pannis his mearum veſtium oculos

Ἔκανεν ἀνδρῶν
Τυνδαρὶς ἀλέχεα,
Κακόφρων κȣ́ρα.
Τοίγαρ σέ ποτ' οὐρανίδαι
Πέμψȣσι θανάτοισι· κᾀν
Ἔτι, ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν
Ὄψομ' αἷμα χυθὲν σιδάρῳ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Π. Ποῦ, πȣ̃ νεᾶνις πότνι' ἐμὴ, δέσποινά τε,
'Αγαμέμνονος παῖς, ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;
Ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει,
Ῥυσῷ γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί.
Ὅμως δὲ πρός γε τȣ̀ς φίλȣς ἐξελκτέον
Διπλῆν ἄκανθαν, καὶ παλίῤῥοπον γόνυ.
Ὦ θύγατερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ,
Ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
Ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε,
Στεφάνȣς τε, τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
Παλαιόν τε θησαύρισμα Διονύσȣ τόδε,
Ὀσμῇ κατῆρες, μικρὸν, ἀλλ' ἐπεισβαλεῖν
Ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ.
Ἴτω φέρων τὶς τοῖς ξένοις τάδ' εἰς δόμȣς·
Ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων, κόρας

Δακρύοισι τέγξας, ἐξομόρξασθαι θέλω.
Η. Τί δ', ὦ γεραιὲ, διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις;
Μῶν τὰ 'μὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά;
Ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φυγὰς στένεις,
Καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν, ὅν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων,
Ἀνόνητ' ἔθρεψας σοί τε, καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
Π. Ἀνόνητ'· ὅμως γοῦν τοῦτό γ' οὐκ ἠνεσχόμην·
Ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον, πάρεργ' ὁδοῦ,
Καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ', ἐρημίας τυχών·
Σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν, ὃν φέρω ξένοις,
Ἔσπεισα· τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
Πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχιμον πόκῳ
Σφάγιον ἐσεῖδον, αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν,
Ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
Κἀθαύμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
Πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
Ἀλλ' ἦλθ' ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθρα,
Μολὼν δ', ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
Σκέψαι δὲ χαίτην, προστιθεῖσα σῇ κόμῃ,
Εἰ χρῶμα ταυτὸ κουρίμης ἔσαι τριχός·
Φιλεῖ γὰρ, αἷμα ταυτὸς οἷς ἂν ᾖ πατρὸς,
Τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.
Η. Οὐκ ἄξι' ἀνδρὸς, ὦ γέρον σοφοῦ λέγεις,

Lacrymis madefactos abſtergere volo.
E. Cur vero, o ſenex, hos oculos madefactos habes?
Num mea mala longo poſt intervallo memoriam
Tibi renovarunt? an Oreſtis miſerum exilium gemis,
Et patrem meum, quem quondam in manibus
Habens educaſti inutiliter tibi, et amicis tuis?
S. Inutiliter *quidem*, non tamen hoc pungebar.
Veni enim ad ipſius ſepulchrum obiter,
Ac procidens *humi* luxi, nactus ſolitudinem:
Libaminaque ſoluto utre, quem hoſpitibus fero,
Fudi, ramoſque myrteos circa tumulum poſui:
Ad ipſum vero rogum ovem nigro vellere
Victimam vidi recenſque fuſum ſanguinem,
Flavaeque comae cincinnos abraſos.
Miratuſque ſum, o filia, quiſnam hominum auſus
Fuerit ad tumulum venire: non enim Argivorum
Ullus: ſed fortaſſe clam frater tuus venit.
Profectus autem, honoravit miſerum ſepulchrum
Patris. Aſpice vero comam, tuae apponens comae,
Num color idem ſit raſae comae. Solent enim *iis*,
Quibus idem fuerit patris ſanguis, multa eſſe
Similia in corpore. E. Haud digna viro, o ſenex,
Sapiente loqueris, ſi latentem in hanc terram,

Ægiſthi metu, profectum fratrem meum animoſum
Putas. Deinde quomodo cirrus *ejus* comae
Congruet? alter quidem viri nobilis in palaeſtris
Nutritus, alter vero *crebra* pexatione mollis;
Quamobrem *hoc eſt* impoſſibile, multis autem
Invenies cincinnos ſimiles, nec tamen eodem
Sanguine prognatis, o ſenex. S. Tu ſaltem, in *ejus*
Veſtigium ingreſſa, ſoleae ſpecta greſſum, num
Eadem-menſura tuo pedi reſpondeat, o filia.
E. Quomodo vero fieri poſſet in lapideo ſolo terrae
Pedum veſtigium expreſſum? quamvis autem hoc
Fieri poſſet, tamen duorum ex eodem utero natorum
Pes nunquam fuerit aequalis, viri et foeminae. Nam
Mas ſuperat. S. Annon eſt, ſi frater *tuus* hanc terram
Veniret, undenam cognoſceres radii tui telam,
In qua ipſum olim furtim morti ſurripui? E. Neſcis,
Oreſtes cum vertit ſolum, me juvenculam adhuc
Fuiſſe? quamvis vero etiam texuiſſem *ei* peplos,
Quomodo, cum tunc eſſet puer, nunc eaſdem
Haberet veſtes, niſi cum ipſo corpore ſimul creſcant
Veſtes? ſed vel aliquis peregrinus ſepulchrum ipſius
Miſeratus, ſe raſit, vel *aliquis* ex hac terra, qui
Speculatores fefellit. S. Iſti vero hoſpites ubinam *ſunt*?

Εἰ κρυπτὸν εἰς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίϑȣ φόϐῳ
Δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.
Ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος;
Ὁ μὲν παλαίςραις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφεὶς,
Ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς· ἀλλ' ἀμήχανον.
Πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοςρύχȣς ὁμοπτέρȣς
Καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτοῦ, γέρον.
Π. Σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ', ἀρϐύλης σκέψαι βάσιν,
Εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.
Η. Πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
Γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔςιν τόδε,
Δυεῖν ἀδελφοῖν πȣ̀ς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος,
Ἀνδρός τε ϰ γυναικὸς, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
Π. Οὐκ ἔςιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολὼν,
Κερκίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
Ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;
Η. Οὐκ οἶδ', Ὀρέςης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς,
Νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἂν κρεκον πέπλȣς,
Πῶς ἂν, ἴοτ' ὢν παῖς, νῦν ἔχοι ταῦτ' ἂν φάρη;
Εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι.
Ἀλλ' ἤ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτείρας ξένος
Ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοπȣ̀ς λαθὼν χθονός.
Π. Οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βȣ́λομαι γὰρ εἰσιδὼν

Αὐτοὺς ἔρεσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.
Η. Οἳ δ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδί.
Π. Ἀλλ' εὐγενεῖς μέν· ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
Πολλοὶ γὰρ, ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοί.
Ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.
Ο. Χαῖρ', ὦ γεραιέ· τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
Παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
Η. Οὗτος τὸν ἁμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.
Ο. Τί φής; ὅδ' ὃς σὸν ἐξέθρεψε σύγγονον;
Η. Ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεῖνον· εἴπερ ἔστ' ἔτι.
Ο. Ἔα·
Τί μ' εἰσδέδορκεν, ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
Λαμπρὸν χαρακτῆρ', ἢ προσεικάζει μέ τῳ;
Η. Ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων.
Ο. Φίλου γε φωτός· τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
Η. Κ' αὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θαυμάζω, ξένε.
Π. Ὦ πότνι', εὔχου, θύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς.
Η. Τί; τῶν ἀπόντων, ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
Π. Λαβεῖν φίλον θήσαυρὸν, ὃν φαίνει θεός.
Η. Ἰδού· καλῶ θεούς· ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;
Π. Βλέψον νῦν εἰς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.
Η. Πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκ ἔτ' εὖ φρονῇς.
Π. Οὐκ εὖ φρονῶ 'γὼ, σὸν κασίγνητον βλέπων;

Volo enim intuitus ipſos, de fratre tuo percontari.
E. Hi ex aedibus egrediuntur veloci pede. S. At
Nobiles quidem *videntur*. Hoc tamen *eſt* in incerto:
Multi enim, qui ſunt nobiles, ſunt improbi.
Sed tamen hoſpites ſalvere jubeo.
O. Salve, o ſenex, cujuſnam viri, Electra,
Hae antiquae *veterum* amicorum reliquiae ſunt?
E. Hic meum patrem educavit, o hoſpes.
O. Quid ais? hic *eſt ille*, qui tuum fratrem ſurripuit?
E. Hic eſt ille, qui ſervavit illum, ſi modo ſupereſt
Adhuc. O. Ehem.
Quid me intuetur, tanquam argenti contemplans
Splendidum ſignum? num aſſimilat me cuipiam?
E. Fortaſſe Oreſtae te aequalem aſpiciens laetatur.
O. Chari certe viri: quid vero circumrotat pedem?
E. Et ego miror, o hoſpes, hoc aſpiciens.
S. O veneranda filia Electra, ſupplica diis.
E. Pro quanam praeſente, aut abſente *re?*
S. Ut proſpere accipias theſaurum, quem oſtendit
Deus. E. En voco deos; aut quid jam dicis, ſenex?
S. Intuere in hunc, o filia, chariſſimum.
E. Jamdudum metuo, ne tu non ſana mente ſis.
S. Non ſana mente ſum ego, qui fratrem tuum video?

E. Quomodo dixiſti, o ſenex, inſperatum ſermonem?
S. Me videre Oreſtem hunc Agamemnonis *filium*.
E. Quam notam conſpicatus cui fidem habeam?
S. Cicatricem juxta ſupercilium, qua olim in aedibus
Patris tecum hinnulum inſectans, prolapſus cruentatus
Eſt. E. Quid ais? video quidem caſus indicium.
S. Et adhuc cunctaris chariſſimos amplecti?
E. At non amplius, o ſenex: ſignis enim tuis
Animo ſum perſuaſa: o qui tandem apparuiſti *mihi*,
Teneo te praeter ſpem. O. Et a me fero teneris.
E. Nunquam ego putavi. O. Neque ego etiam
Speravi. E. Ille tu es? O. Socius tibi ſolus:
Si modo jactum retis, quem meditor, extraxero.
E. Confido quidem: aut non amplius putandum eſt
Eſſe Deos, ſi injuſta *facinora* ſint ſuperiora juſtitia.

SYSTEMA.

C. Veniſti, veniſti, o ſera dies
Illuxiſti, oſtendiſti manifeſtam
Urbi lucem: quae diutino exilio
Paternis ab aedibus,
Miſera oberrans, advenit.
Deus, deus aliquis noſtram adducit
Victoriam, o amica:

Η. Πῶς εἶπας, ὦ γεραὶ, ἀνέλπιςον λόγον;
Π. Ὁρῶν Ὀρέςην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
Η. Ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν, ὦ πείσομαι;
Π. Οὐλὴν παρ' ὀφρῦν, ἥν ποτ', ἐν πατρὸς δόμοις
Νεβρὸν διώκων σοῦ μεθ', ἡμάχθη πεσών.
Η. Πῶς φής; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.
Π. Ἔπειτα μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις;
Η. Ἀλλ' οὐκ ἔτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
Τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν· ὦ χρόνῳ φανεὶς,
Ἔχω σ' ἀέλπτως. Ο. Κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ.
Η. Οὐδέ ποτ' ἐδόξασ'. Ο. Οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.
Η. Ἐκεῖνος εἶ σύ; Ο. Σύμμαχός γέ σοι μόνος·
Ἣν δ' ἐκσπάσωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον.
Η. Πέποιθά δ', ἢ χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεοὺς,
Εἰ τἄδικ' ἔςαι τῆς δίκης ὑπέρτερα.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Χ. Ἔμολες, ἔμολες, ὦ χρόνιος ἁμέρα·
Κατέλαμψας· ἔδειξας ἐμφανῆ
Πόλει πυρσὸν, ὃς παλαιᾷ φυγᾷ
Πατρῴων ἀπὸ δωμάτων
Τάλας ἀλαίνων ἔβασε.
Θεὸς αὖ θεὸς ἁμετέραν τὶς ἄγει
Νίκαν, ὦ φίλα.

Ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον, ἴει
Λιτὰς εἰς θεούς·
Τύχα σοι τύχα
Κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ο. Εἶεν· φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
Ἔχω, χρόνῳ δὲ κᾆυθις αὐτὰ δώσομεν.
Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, καίριος γὰρ ἤλυθες,
Λέξον τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρὸς,
Μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων.
Ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
Ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
Τῷ συγγένωμαι; νύχιος, ἢ καθ' ἡμέραν;
Ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
Π. Ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντι σοι φίλος·
Εὕρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται τόδε,
Κοινῇ μετασχεῖν τ' ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
Σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνήρησαι φίλοις,
Οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων·
Ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις, καὶ τῇ τύχῃ,
Πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
Ο. Τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;
Π. Κτανὼν Θυέστου παῖδα, σήν τε μητέρα.

Attolle manus, intende ſermonem, funde
Preces ad Deos,
Ut fauſte fauſte
Frater ingrediatur urbem.

IAMBI.

O. Eſto. Gratas quidem voluptates amplexuum
Habeo: poſt tempus vero et iterum haec dabimus.
At tu, o ſenex, opportune enim veniſti,
Dic, qua ratione patris interfectorem ulciſci poſſim,
Et matrem ſociam impiarum nuptiarum.
Eſtne Argis aliquis amicorum mihi benevolus?
An penitus ſubverſi ſumus, ut ſunt fortunae?
Cui me adjungam? noctune, an interdiu?
Qua via tendemus in hoſtes meos?
S. O fili, nemo tibi infelici amicus *eſt*.
Lucrum enim inſperatum haec res eſt,
Ex aequo et boni et mali eſſe participem *aliquem*.
Tu vero, funditus enim totus amicis excidiſti,
Nec ſpem *ullam* reliquam habes, ſcias me audiens:
In manu tua, et fortuna omnia habes *ſita*,
Paternam domum, et urbem tuam ut recuperes.
O. Quid ergo facientes, hoc aſſequemur? S. Occiſo
Thyeſtae filio, et matre tua. O. Venio ad iſtam

Coronam *capiendam*: ſed quomodo *eam* accipiam ?
S. Moenia quidem, et ſi maxime velis, non ſubieris.
O. Praeſidiis munita ſunt, dextriſque ſatellitum?
S. Tenes: metuit enim te, neque dormit tranquille.
O. Age, tu ergo deinceps conſule, o ſenex.
S. Me quoque audi: modo enim aliquid mihi ſubiit.
O. Bonum aliquod utinam indices, et ego percipiam.
S. Ægiſthum vidi, quando huc veni.
O. Animadverto quod dixiſti, quibus in locis? S. Juxta
Agros hoſce, in equorum paſcuis. O. Quid agentem?
Video enim ſpem ex rebus perditis *affulgentem*.
S. Nymphis parabat feſtum, ut mihi viſus eſt.
O. Praemium educationis liberorum, an pro futura
Prole? S. Nihil ſcio praeter unum, ad boves mactandos
Se praeparabat. O. Quot cum viris? an ſolus cum
Famulis ? S. Nullus aderat Argivus; ſed domeſtica
Tantum manus. O. Anne aliquis, qui me conſpicatus
Prodat, ſenex ? S. Famuli quidem ſunt, qui te
Nunquam viderunt. O. Nobis igitur, ſi vincamus,
Benevoli erunt. S. Servorum enim proprium hoc,
Tibique utile. O. Quomodo igitur ad ipſum accedere
Potero ? S. Si *illac* eas, qua te boves immolans
Aſpiciat. O. Juxta viam, ut videtur, agros habet.

Ο. Ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;
Π. Τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς, οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.
Ο. Φρουραῖς κέκασται, δεξιαῖς τε δορυφόρων.
Π. Ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε, κοὐχ εὕδει σαφῶς.
Ο. Εἶεν· σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον, γέρον.
Π. Κἀμοῦ γ' ἄκουσον, ἄρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι.
Ο. Ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.
Π. Αἴγισθον εἶδον, ἡνίχ' εἷρπον ἐνθάδε.
Ο. Προσηκάμην τὸ ῥηθὲν, ἐν ποίοις τόποις;
Π. Ἀγρῶν πέλας τῶνδ', ἱπποφορβίων ἔπι.
Ο. Τί δρῶνθ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδας ἐξ ἀμηχάνων.
Π. Νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὡς ἔδοξέ μοι.
Ο. Τροφεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
Π. Οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, βουσφαγεῖν ὡπλίζετο.
Ο. Πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμώων μέτα;
Π. Οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χείρ.
Ο. Ἦπου τις, ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν, γέρον;
Π. Δμῶες μέν εἰσιν, οἵ σε γ' οὐκ εἶδον ποτέ.
Ο. Ἡμῖν δ' ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς.
Π. Δούλων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
Ο. Πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτε;
Π. Στείχων, ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.
Ο. Ὁδὸν γὰρ αὐτὴν, ὡς ἔοικ', ἀγροὺς ἔχει.

Π. Ὅθεν ἰδών σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
Ο. Πικρόν γε συνθοινάτορ', ἢν θεὸς θέλῃ.
Π. Τοὐνθένδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.
Ο. Καλῶς ἔλεξας· ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;
Π. Ἄργει· παρέσται δ' ἐν πόσει θοίνην ἔπι.
Ο. Τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξωρμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
Π. Ψόγον τρέμουσα δημοτῶν, ἐλείπετο.
Ο. Ξυνῆχ'· ὕποπτος οὖσα γινώσκει πόλει.
Π. Τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.
Ο. Πῶς οὖν ἐκείνην, τόνδε τ', ἐν ταυτῷ κτενῶ;
Η. Ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.
Ο. Καὶ μὴν ἐκεῖνα γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
Η. Ὑπηρετείτω μὲν, δυεῖν ὄντοιν, τόδε.
Π. Ἔσται τάδ'· εὑρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
Η. Λέγ', ὦ γεραιὲ, τάδε Κλυταιμνήστρᾳ μολών·
Λεχώ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἄρσενος τόκῳ.
Π. Πότερα πάλαι τεκοῦσαν, ἢ νεωστὶ δή;
Η. Λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχώ.
Π. Καὶ δή· τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
Η. Ἥξει, κλύουσα λοχεῖ' ἐμοῦ νοσήματος.
Π. Πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
Η. Ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.
Π. Ἴσως· πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω.

S. Unde conſpicatus te convivii ſocium vocet.
O. Amarum profecto convivam, ſi Deus velit.
S. Deinde vero, prout res *tibi* ceciderit, perpende.
O. Pulchre dixiſti, mater vero ubi eſt?
S. Argis: aderit autem marito ad convivium.
O. Cur vero mater mea cum marito ſimul non venit?
S. Vituperationem metuens popularium, *domi*
Remanſit. O. Intelligo; ſuſpectam eſſe ſe novit civitati.
S. Ita eſt: odio enim laborat ſceleſta foemina.
O. Quomodo autem illam et hunc occidam ſimul?
E. Ego matris apparabo necem. O. Atqui
Illa quidem eſt quae rem ad felicem exitum perducet.
E. Hic quidem nobis duobus inſerviat.
S. Fient haec: quomodo vero matri caedem inſtruis?
E. Commentum, o ſenex, hoc eſt; Clytaemneſtrae
Profectus puerperam me eſſe nuncia prole maſcula.
S. Utrum jampridem te peperiſſe, an nunc demum?
E. Dic ſoles, quibus pura ſit puerpera.
S. Et quid tandem hoc ad matris caedem valet?
E. Veniet, ubi audierit puerperium meum.
S. Unde? quid vero ipſi te curae eſſe credis, filia?
E. Nae, et deflebit claritatem partus mei.
S. Fortaſſe: rurſus igitur ſermonem ad finem duc.

E. Si autem venerit, perſpicuum *eſt* actum eſſe de ea.
S. Sane: modo in ipſas aedium fores ingrediatur.
E. Ergo parvi momenti eſt, recte hoc procedere?
S. Utinam vero moriar ego tandem hoc conſpicatus.
E. Primum quidem nunc huic, ſenex, ſis dux viae,
S. *Illuc*, ubi nunc Ægiſthus ſacrificium facit Diis?
E. Deinde matri ocurrens, quae ex me *audiſti*, dicito.
S. Ut ex tuo ore haec illi dicta exiſtimo. E. Tuum
Opus nunc *eſt*. Tua ſors eſt caedem facere, prius *me*.
O. Irem ſane, ſi quis eſſet *mihi* dux viae.
S. Atqui ego haud invitus te deduxero.
O. O Jupiter patrie, et meorum vindex hoſtium,
Miſerere noſtri! indigna enim paſſi ſumus.
E. Miſerere nepotes ex te progenitos.
O. Et tu, Juno, quae Mycenaeis aris praeſides,
Victoriam da nobis: ſi juſta poſcimus.
E. Da ſcilicet hiſce vindictam, ultricem patris.
O. Tuque, o degens apud inferos pater nefarie,
Et Tellus regina, cui tendo manus meas,
Opem fer, opem fer his chariſſimis liberis:
Nunc veni ſocios aſſumens omnes mortuos,
Qui tecum Phrygas deleverunt armis,
Audiviſti, o qui atrocia a matre mea paſſus es,

Η. Ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.
Π. Καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίω δόμων πύλας.
Η. Οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾅδου τόδε.
Π. Εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγώ ποτε.
Η. Πρώτιστα μὲν νῦν τῷδ' ὑφήγησαι, γέρον.
Π. Αἴγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς;
Η. Ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρί τ' ἀπ' ἐμοῦ φράσον.
Π. Ὡς ταῦτα γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.
Η. Σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἴληχας φόνου.
Ο. Στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίνοιθ' ὁδοῦ.
Π. Καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.
Ο. Ὦ Ζεῦ πατρῷε, καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
Οἴκτειρ' ἔθ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν.
Η. Οἴκτειρε δῆτα σούς γε φύντας ἐκγόνους.
Ο. Ἥρα τε, βωμῶν ἣ Μυκηναίων κρατεῖς,
Νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.
Η. Δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
Ο. Σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ,
Καὶ γῆ τ' ἄνασσα, χεῖρας ᾗ δίδωμ' ἐμάς,
Ἄμυν', ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
Νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών,
Οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνήλωσαν δορί.
Ἤκουσας, ὡς δείν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών,

Χ' ὤσοι συγοῦσιν ἀνοσίως μιάστορας.

Η. Πάντ' οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.

Καὶ σοὶ προφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν·
Ὡς εἰ παλαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσῇ,
Τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·
Παίσω κάρα γὰρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
Δόμων δ' ἔσω βᾶσ', εὐτρεπὲς ποιήσομαι.
Ὡς, ἢν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχὴς σέθεν,
Ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δέ σου,
Τἀναντί' ἔσται τῶνδε. ταῦτά σοι λέγω.

Ο. Πάντ' οἶδα. Η. Πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρή.

Ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πορσεύετε
Κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγώ,
Πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ·
Οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς, νικωμένη,
Δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α'.

Χ. Ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος Ἀργείων
Ὀρέων ποτὲ κληδὼν
Ἐν πολιαῖσι μένει φήμαις,

Et quotcunque impius oderint ſicarios.

E. Omnia, ſcio, audit haec pater: ſed tempus *eſt eundi*,

Et tibi praeterea praedico, ut audaciſſime Ægiſthum

Ferias, quia ſi mollior factus letifero caſu cecideris,

Mortua ſum et ego, neque me vivam dicas.

Feriam enim meum caput ancipiti gladio;

Domum autem ingreſſa, expeditum faciam.

Nam, ſiquidem laeta de te fama venerit,

Tota domus jubilabit; ſed te caeſo,

Contraria his fient: haec tibi *jam* dico.

O. Omnia teneo. E. Ad haec virum te eſſe oportet.

Vos vero, mulieres, rite tanquam faces accenſas

Edite clamorem hujus certaminis. Ego vero excubias

Agam, promptum enſem mea geſtans manu:

Nunquam enim meis hoſtibus victa,

Poenas dabo, et meum corpus contumelioſe tractent.

ANTISTROPHICA.

STROPHE I.

C. Tenera ſub matre, ad Argivorum

Montium pedem, fama

Inter priſcos manet rumores,

Bene-compactis arundinibus
Pana, carmen dulciſonum
Spirantem, ruris dominum,
Agnam aureo pulchroque vellere conſpicuam
Miſiſſe. Et ſaxeis inſtans
Gradibus praeco exclamavit,
Ad concionem, *ad* concionem, o Mycenaei,
Ite, beatorum
Viſuri tyrannorum portenta
Terroris expertia: Chori autem Atridarum
Exornabant domos.

ANTISTROPHE I.

Templa autem pandebantur aurata,
Splendebatque per urbem
Ignis Argivorum aris impoſitus.
Tibia vero ſonum reſonans edebat
Suavem, Muſarum famula.
Cantuſque amabiles geminabantur
De aureo agno, in contemptum
Thyeſtis: clandeſtino concubitu
Cum ſeduxiſſet uxorem Atrei
Charam, prodigium extulit ad *ſuas*
Ædes. Reverſus autem

Εὐαρμόςοις ἐν καλάμοις
Πᾶνα, μοῦσαν ἡδύθροον
Πνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,
Χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον
Πορεῦσαι· πετρίνοις τ' ἐπιςὰς
Κάρυξ ἰάχει βάθροις,
'Αγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι,
Στεῖχετε, μακαρίων
'Οψόμενοι τυράννων φάσματ' ἀ-
δείματα· χοροὶ δ' 'Ατρειδᾶν
'Εγέραιρον οἴκους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'.

Θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι·
Σαλαγεῖτο δ' ἀν' ἄςυ
Πῦρ' ἐπιβώμιον 'Αργείων.
Λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει
Κάλλιςον, Μουσᾶν θεράπων.
Μολπαὶ δ' ηὔξοντ' ἐραταὶ,
Χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι
Θυέςου· κρυφίαις γὰρ εὐναῖς
Πείσας ἄλοχον φίλαν
'Ατρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
Δώματα· νεόμενος

Δ' εἰς ἀγόρους, ἀΰτει τὰν κερό-
εσσαν ἔχειν χρυσεόμαλλον
Κατὰ δῶμα ποίμναν.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Τότε δὴ τότε φαεννὰς
Ἄστρων μεταβάλλει ὁδοὺς
Ζεὺς, καὶ φέγγος ἀελίου,
Λευκόν τε πρόσωπον ἀοῦς·
Τὰ δ' ἕσπερα νῶτ' ἐλαύνει
Θερμᾷ φλογὶ θεοπύρῳ.
Νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρκτον,
Ξηραί τ' Ἀμμωνίδες ἕδραι
Φθίνουσ' ἄπειροι δρόσου, καλλί-
στων ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Λέγεται, τὰν δὲ πίστιν
Σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει,
Στρέψαι θερμὰν ἀελίου
Χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαν-
τα δυστυχίᾳ βροτείῳ,
Θνατᾶς ἕνεκεν δίκας.
Φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι,
Κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείαις·

In concionem, proclamavit *ſe* cornigerum
Habere aureo vellere ſpectabilem
In aedibus gregem.

STROPHE 2.

Tunc vero, tunc lucidas
Aſtrorum mutavit vias
Jupiter, et lumen ſolis,
Candidumque vultum Aurorae.
Per occiduas autem impellit plagas,
Calentes igne caelitus rutilante.
Nubes porro aquoſae ad Arctum ibant
Siccaeque Ammonides ſedes
Exareſcunt roris expertes, pulcherrimis
Imbribus a Jove privatae.

ANTISTROPHE 2.

Fertur, ſed fidem
Parvam apud me ſaltem *hoc* obtinet,
Vertiſſe calidam Sol
Auream ſedem,
Mutantem hominum malo,
Ob mortalium injuſtitiam.
Formidabiles vero mortalibus *hi* ſermones,
Lucrum ſunt ad Deorum cultus.

Quorum non memor maritum occidiſti,
Inclytorum mater germanorum.

IAMBI.

C. Eia, eia.
Amicae, vocemne audiviſtis, an vana opinio
Subiit me, ut infernum Jovis *inferni* tonitruum?
En iſti non obſcuri ſpiritus attolluntur.
Electra domina, domos has egredere. E. O amicae,
Quid rei *eſt?* quomodo in certamine procedimus?
C. Haud ſcio, praeter *hoc* unum funeſtum clamorem
Audio. E. Audivi et ego procul quidem, ſed tamen
Audivi. C. Procul enim ſerpit vox, clara nihilominus.
E. Argivuſne, an meorum amicorum *eſt* iſte gemitus?
C. Ignoro: nam confuſus eſt totus clamoris ſonus.
E. Caedem mihi hanc loqueris; quid moramur?
C. Mane; donec cognoſcas liquido fortunas tuas.
E. Non licet, victae ſumus: ubi enim nuncii?
Venient: haud enim *res* levis *eſt* regem occidere.
N. O praeclaram victoriam adeptae virgines
Mycenides, viciſſe Oreſtem amicis annuncio omnibus
Ægiſthum: quare Deos precari oportet.
E. Tu vero quis es? quomodo haec mihi certa
Nuncias? N. Neſcis, quod fratris me miniſtrum

Ὧν ἐ μναϑεῖσα πόσιν κτείνεις
Κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἔα, ἔα·
Φίλαι, βοῆς ἠκέσατ'; ἢ δοκὼ κενὴ
Ὑπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
Ἰδὲ· τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται.
Δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε.
Η. Φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;
Χ. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν, φόνιον οἰμωγὴν κλύω.
Η. Ἤκουσα κἀγώ· τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.
Χ. Μακρὰν γὰρ ἕρπει γῆρυς ἐμφανής γε μήν.
Η. Ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν;
Χ. Οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.
Η. Σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;
Χ. Ἔπισχε, τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν.
Η. Οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
Χ. Ἥξουσιν· ἔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.
Α. Ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
Νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ
Αἴγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὔχεσθαι χρεών.
Η. Τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;

Α. Οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;
Η. Ὦ φίλτατ', ἐκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
Εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γινώσκω σὲ δή.
Τί φής; τέθνηκε πατρός γ' ἐμοῦ στυγνὸς φονεύς;
Α. Τέθνηκε· δίς σοι ταῦθ', ἃ γοῦν βούλει, λέγω.
Χ. Ὦ θεοὶ, δίκη τε, πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.
Η. Ποίῳ τρόπῳ δὲ, καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου,
Κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.
Α. Ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
Εἰσβάντες ἦμεν δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν,
Ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
Κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεβὼς,
Δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκους·
Ἰδών τ' ἀϋτεῖ· χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες;
Πόθεν, πορεύεσθέ τ' ἐκ ποίας χθονός;
Ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης, Θεσσαλοί· πρὸς δ' Ἀλφεὸν
Θύσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διΐ.
Κλύων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος, ἐννέπει τάδε·
Νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
Θοίνης γενέσθαι, τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
Νύμφαις· ἑῷοι δ' ἐξαναστάντες λέχους,
Εἰς ταυτὸν ἥξετ'· ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ χερὸς λαβὼν

Vides? E. O chariſſime, prae
Timore non facile agnoſcere faciem potui:
Nunc vero plane agnoſco te.
Quid ais? obiitne patris mei odioſus interfector?
N. Obiit. Bis tibi haec, quae certe cupis, dico.
C. O dii, et juſtitia omnia intuens, veniſti tandem.
E. Quo modo vero, et quo ordine caedis
Occiderit Thyeſtae filium, cupio diſcere.
N. Poſtquam ab aedibus hiſce diſceſſimus, pedem
Geminum immittentes in viam plauſtrariam ivimus
Ubi clarus Mycenaeorum princeps erat:
Forte autem hortis in irriguis ambulabat, carpens
Tenerae myrti coronas capiti. Conſpicatuſque *nos*,
Clamat: ſalvete, o hoſpites, quinam *eſtis*? unde
Venitis et eſtis? qua-ex terra? Oreſtes vero
Reſpondit: Theſſali *ſumus*, caeterum ad Alpheum
Imus ſacrificaturi Olympio Jovi.
Audiens autem haec Ægiſthus, haec dicit,
Nunc quidem apud nos oportet convivas ſimul
Exhilarari convivio: nam boves immolo
Nymphis: mane vero excitati e lecto
Eodem pervenietis. Sed ingrediamur domum.
Simulque haec dicebat, et prehenſa manu

Deducebat nos, neque denegare fas erat.
Cum autem in aedibus eſſemus, haec dixit,
Lavacra quam celerrime quis hoſpitibus efferat,
Ut ad aram ſtent prope aquam luſtralem:
Sed ait Oreſtes: modo luſtrati ſumus
Lavacris puris ex undis fluvialibus. Si vero fas eſt
Peregrinos ſacrificare cum civibus, Ægiſthe, parati
Sumus, neque, o rex, *hoc* recuſamus. Hunc autem
Sermonem omiſerunt de medio *ſublatum*. Cumque
Depoſuiſſent haſtas, Regis tutamina, famuli, ad
Opus omnes admoverunt manus. *Et* alii quidem
Victimam adducebant, alii vero ferebant caniſtra:
Alii vero ignem accendebant, et circa focum
Lebetas erectos collocabant, totumque tectum
Perſtrepebat. Maritus vero tuae matris molam ſalſam
Acceptam projecit *in* aras, talia profundens verba:
O Nymphae ſaxicolae, *date* ut ego ſaepe boves *vobis*
Mactem, utque Tyndaris uxor mea, quae in aedibus
Eſt, ut nunc, *rem* gerentes. Meos vero inimicos
Male: ſignificans Oreſtem, et te. Dominus vero meus
Contraria precabatur, non clara voce proferens
Verba, recuperare paternas aedes. Cum autem ex
Caniſtro cepiſſet Ægiſthus rectum cultrum, vitulinos

Παρῆγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών.
Ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε·
Λουτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τὶς αἱρέτω.
Ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
Ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης, ἀρτίως ἡγνίσμεθα
Λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο,
Εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεὼν:
Αἴγισθ', ἕτοιμοι, κοὐκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.
Τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον.
Λόγχας δὲ θέντες, δεσπότου φρουρήματα,
Δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας.
Οἱ μὲν σφάγι' ἐνέφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ·
Ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον, ἀμφί τ' ἐσχάρας
Λέβητας ὤρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
Λαβὼν δὲ προχύτας, μητρὸς εὐνέτης σέθεν
Ἔβαλλε βωμοὺς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθετεῖν,
Καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
Πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς·
Λέγων Ὀρέστην καὶ σέ· δεσπότης δ' ἐμὸς
Τἀναντί' εὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
Λαβεῖν πατρῷα δώματ'· ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν
Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα

Τεμὼν, ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.
Κᾆσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον, ὡς ἦραν χεροῖν
Δμῶες· λέγει δὲ σῷ κασιγνήτῳ τάδε·
Ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς
Εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς,
Ἵππους τ' ὀχμάζει· λάβε σίδηρον, ὦ ξένε,
Δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν·
Ὁ δ', εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν,
Ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα,
Πυλάδην μὲν εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
Δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
Λευκὰς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χέρα·
Θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν, ἢ δρομεὺς
Δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε,
Κᾀνεῖτο λαγόνας· ἱερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος, ἤθρει· καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
Σπλάγχνοις· πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
Κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
Χ' ὡ μὲν σκυθράζει· δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ,
Τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; ὦ ξέν', ὀρρωδῶ τινὰ
Δόλον θυραῖον· ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς, πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
Ὁ δ' εἶπε, φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,

Pilos reſecans, in luſtralem ignem impoſuit dextra.
Mactavitque vitulum in humeris percuſſum, cum eum
Suſtuliſſent manibus miniſtri: haec autem fratri tuo
Dixit. Inter honeſtas artes jactant apud Theſſalos
Hoc etiam eſſe, quiſquis taurum diſſecat pulchre,
Equoſque domat: ſume ferrum, o hoſpes,
Oſtendeque famam hanc de Theſſalis veram eſſe.
Ille vero cum bene fabrefactum Doricum cultrum
Corripuiſſet manibus, rejiciens ad humeros decoras
Veſtes fibulis aſtrictas, Pyladem quidem elegit in
Laboribus miniſtrum, famulos vero removit: et
Correpto vituli pede, albas nudabat carnes, extendens
Manu, ocyuſque tergum excoriavit, quam curſor
Bis bina, ſtadia conficeret equeſtris:
Iliaque aperiebat, ſacra autem accepta in manus
Ægiſthus inſpiciebat: lobus quidem non inerat
Inteſtinis: portae autem, et bilis receptacula accedere
Adverſos inſpicienti portendebant caſus.
Atque ille quidem vultum contrahit: herus vero
Interrogat, quam ob rem animo triſti es? o hoſpes,
Formido aliquas Inſidias externas. Eſt enim
Infeſtiſſimus mortalium Agamemnonis filius, hoſtiſque
Meis aedibus. At ille [Oreſtes] dixit; Exulis igitur

Times inſidias, urbis imperium obtinens? Non ne, ut
Exploratione facta, convivium celebremus, Phthium
Pro Dorico feret aliquis nobis cultrum, ut rumpam
Pectus? cum autem *eum* accepiſſet, *victimam* percuſſit.
Viſcera vero ſumpta Ægiſthus inſpiciebat diducens:
Eo autem caput deorſum inclinante, unguibus
Extremis inſiſtens frater tuus *eum* in vertebris
Percuſſit, tergique confregit compages: totum vero
Corpus ſurſum *et* deorſum, palpitabat, convellebatur
Difficulter moriens caede. Famuli vero conſpicati
Confeſtim proruerunt ad arma, ut multi pugnarent
Adverſus duos. At propter fortitudinem ſteterunt,
Adverſus *eos* vibrantes tela, Pylades et Oreſtes.
Dixit autem *Oreſtes*, non infeſtus venio huic urbi,
Neque meis miniſtris: ſed interfectorem patris
Viciſſim ſum ultis infelix Oreſtes: quare ne me
Occidatis, patris veteres famuli. Illi vero, cum *haec*
Verba audiſſent, continuerunt haſtas; agnitus vero
Fuit a quodam in aedibus grandaevo ſene.
Illico vero coronant fratris tui caput
Laetantes, jubilantes. Venit autem tibi caput
Documentum non Gorgonis ferens, ſed quem
Execraris, Ægiſthum, ſanguis autem ſanguinis

Πόλεως ἀνάσσων; οὐχ, ὅπως πευστηρίαν
Θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
Οἴσει τὶς ἡμῖν κοπίδ'; ἀπορρήξω χέλυν.
Λαβὼν δὲ κόπτει· σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν
Ἤθρει διαιρῶν· τοῦ δὲ νεύοντος κάτω,
Ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν,
Εἰς σφονδύλους ἔπαισε· νωτιαῖα δὲ
Ἔρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
Ἤσπαιρεν, ἠλάλαζε δυσθνῆσκον φόνῳ.
Δμῶες δ' ἰδόντες εὐθὺς ᾖξαν εἰς δόρυ,
Πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'· ἀνδρίας δ' ὕπο,
Ἔστησαν, ἀντίπρωρα σείοντες βέλη,
Πυλάδης, Ὀρέστης τ'· εἶπε δ', οὐχὶ δυσμενὴς
Ἥκω πόλει τῇδ', οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν·
Φονέα τε πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
Τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μή με κτείνετε,
Πατρὸς παλαιοὶ δμῶες· οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
Ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὕπο
Γέροντες ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
Στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
Χαίροντες, ἀλαλάζοντες· ἔρχεται δέ σοι
Κάρα γ' ἐπιδείξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
Ἀλλ', ὃν στυγεῖς, Αἴγισθον· αἷμα δ' αἵματος

Πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ. Θὲς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνος·
Ὡς νεβρὸς ȣ̓ράνιον
Πήδημα κȣφίζȣσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
Νίκας ϛεφανοφορίαν
Κρείσσω τῆς παρ' Ἀλφειȣ̃ ῥεέθροις τελέσαις
Κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
Καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Η. Ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίȣ σέλας,
Ὦ γαῖα, καὶ νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος,
Νῦν ὄμμα τȣ̓μὸν, ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
Ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
Φέρ'· οἷα δὴ 'γὼ καὶ δόμοι κεύθȣσί μȣ
Κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι, φίλαι,
Στέψω τ' ἀδελφȣ̃ κρᾶτα τȣ̃ νικηφόρȣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χ. Σὺ μὲν νῦν ἀγάλματ' ἄειρε
Κρατί· τὸ δ' ἁμέτερον
Χωρήσεται Μȣ́σαισιν χόρευμα φίλον.
Νῦν οἱ πάρος ἁμέτεροι

Triſtis uſura huic nunc extincto contigit.

ANTISTROPHICA.

STROPHE.

C. Pone in choream, amica, pedem
Ut hinnulus aërium
Saltum leviter librans, cum gaudio.
Vincit, coronam
Praeſtantiorem Olympica adeptus
Frater tuus. Quamobrem accine
Triumphale carmen meo choro.

IAMBI.

E. O lux, ó quadrijugum ſolis jubar,
O terra, et nox, quam intuebar prius,
Nunc oculus meus et halitus liberi.
Poſtquam cecidit Ægiſthus interfector *mei* patris.
Age, quallacunque *habeo*, et aedes occultant meae,
Comae ornamenta, o amicae, efferam,
Coronaboque fratris victoris caput.

ANTISTROPHE.

C. Tu quidem nunc ornamenta adfer
Capiti: noſtrum vero
Procedet. Muſis tripudium gratum.
Nunc priſtini noſtri

Terrae imperabunt amici reges
Jure, ſublatis his impiis.
Quare eat conſonus laetitiae clamor.

IAMBI.

E. O praeclara-victoria-inſignis, qui ex patre victore
Natus es, Oreſtes, in bello ad Ilium geſto;
Sume coronas cirrorum comae tuae.
Venis enim non inutili ſtadiali decurſo
Certamine in aedes; at hoſte caeſo
Ægiſtho, qui tuum, et meum patrem perdidit,
Tuque, o aſſecla, viri piiſſiſſi
Alumne, Pylades, coronam ex mea manu
Accipe: habes enim et tu cum hoc aequalem partem
Certaminis: ſemper igitur felices ſitis mihi.
O. Deos quidem exiſtima primum, Electra, felicitatis
Autores hujus *eſſe*, deinde *vero* me quoque laude,
Et Deorum, et Fortunae miniſtrum.
Venio enim non verbis, at factis caeſo
Ægiſtho: ut autem cuivis clare haec
Demonſtremus, *en* ipſum mortuum tibi fero;
Quem, ſi vis, vel feris dilaniandum objice,
Vel praedam avibus, aetheris ſoboli,
Suffixum palo ſuſpende; tuus enim eſt nunc

Γαίας τυραννεύσουσιν φίλοι βασιλῆες
Δικαίως, τοὺς δ' ἀδίκους καθελόντες.
Ἀλλ' ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Η. Ὦ καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου
Γεγὼς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
Δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα.
Ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δραμὼν
Ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανὼν
Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
Σύ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
Παίδευμα, Πυλάδη, στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
Δέχου· φέρῃ γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
Ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.
Ο. Θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον, Ἠλέκτρα, τύχης
Ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἄμ' ἐπαίνεσον,
Τὸν τῶν θεῶν τε, τῆς τύχης θ', ὑπηρέτην·
Ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις, κτανὼν
Αἴγισθον· ὡς δὲ τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε
Προσθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
Ὃν, εἴτε χρῄζεις, θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες,
Ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
Πήξασ', ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἔστι νῦν

Δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.
Η. Αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.
Ο. Τί χρῆμα; λέξον, ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.
Η. Νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
Ο. Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.
Η. Δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.
Ο. Λέγ', εἴ τι χρήζεις, σύγγον', ἀσπόνδοισι γὰρ
Νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
Η. Εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτα σ' ἐξείπω κακῶν;
Ποίας τελευτὰς, τίνα μέσον τάξω λόγον;
Καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὔποτ' ἐξελίμπανον
Θρυλλοῦσ', ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σὸν,
Εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
Τῶν πρόσθε· νῦν οὖν ἐσμέν· ἀποδώσω δέ σοι
Ἐκεῖν', ἅ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
Ἀπώλεσάς με, κὠρφανὴν φίλου πατρὸς,
Καὶ τόνδ', ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένος·
Κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ', ἄνδρα τ' ἔκτανες,
Στρατηλατοῦνθ' Ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
Εἰς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας, ὥστ' ἤλπισας
Ὡς εἰς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξεις κακὴν
Γήμας· ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη.
Ἴστω δ', ὅταν τὶς, διολέσας δάμαρτά του

Servus, qui prius vocabatur dominus. E. Erubeſco
Quidem, nihilominus tamen volo dicere. O. Quam
Rem? dic, quia extra metum es. E. Mortuos
Contumelia afficere *nolo*, neque me feriat invidia.
O. Non eſt ullus, qui te *propterea* reprehendat.
E. Moroſa *eſt* noſtra et ad convitia-proclivis civitas.
O. Dic ſi quid velis, ſoror: irreconciliabilibus enim
Legibus inimicitias cum iſto gerimus. E. Eſto: quod
Initium primum tibi dicam opprobriorum? quem
Finem? quam orationem mediam collocabo?
Equidem nunquam intermittebam matutino tempore
Jactare *mecum*, quae volebam in conſpectu tuo
Dicere ſi quando terroribus fierem libera
Prioribus: nunc ergo ſumus: referam igitur tibi
Illa, quae tibi, [*Ægiſthe*,] viventi voluiſſem dicere
Mala perdidiſti me, et *me* orbam charo patre,
Et hunc feciſti, nulla laceſſitus injuria.
Turpiterque duxiſti matrem, ac virum interfeciſti,
Graecorum imperatorem, *ad* Phrygas ipſe non
Profectus. Eo vero veniſti vecordiae, ut ſperaveris
Quod matrem *meam* erga te quidem non eſſes
Habiturus malam, ſi *eam* duxiſſes, mei vero patris
Torum violabas. Sciat autem, quiſquis corruperit

Uxorem alicujus furtivo concubitu, ſi poſtea eam
Ducere coactus fuerit, ſe infelicem eſſe, ſi putet
Pudicitiam illic quidem, ab ea non ſervatam fuiſſe,
Apud ſe vero ſervatum iri. Miſerrime vero vivebas,
Quamvis non exiſtimares te miſere vivere ſciebas vero
Profecto nuptias impias a te celebratas, materque ſe
Tibi impio viro nuptam. Cum igitur ambo
Scelerati eſſetis, aufertis fortunam, illa quidem tuam,
Tu vero malum illius; inter Argivos vero cunctos
Haec audiebas, hic mulieris vir, non autem mulier
Viri: atqui illud turpe, praeeſſe domui
Mulierem, non autem virum: et illos odi
Filios, quicunque eorum maſculi quidem patris
Nomen non fert, ſed matris, in civitate. Quum
Enim quis illuſtrem, ac *ſe* majorem uxorem duxit,
Viri quidem nulla, foeminarum vero *fit* mentio,
Quod te plurimum ſefellit inſcientem. Gloriabaris
Te aliquem eſſe, quia pollebas opibus. Hae vero
Nihil *ſunt*, niſi ut breve tempus verſantur *nobiſcum*:
Natura enim ſtabilis *eſt*, haud pecuniae:
Haec enim ſemper perdurans tollit caput: Opulentia
Vero injuſta, et cum pravis commorans, evolat *ex*
Aedibus, ubi floruerit exiguum tempus. Quae vero

Κρυπταῖσιν εὐναῖς, εἶτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
Δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
Ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
Ἄλγιστα δ' οἰκεῖς, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς.
Ἤδεισθα γὰρ δὴ τ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
Μήτηρ δέ, σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
Ἄμφω, πονηρὼ δ' ὄντ', ἀφαιρεῖσθον τύχην,
Κείνη τε τὴν σὴν, καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν.
Πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε,
Ὁ τῆς γυναικὸς, οὐχὶ τ' ἀνδρὸς ἡ γυνή.
Καίτοι τόδ' αἰσχρὸν, προστατεῖν γε δωμάτων
Γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στυγῶ
Τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
Οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς, ἐν πόλει.
Ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη,
Τ' ἀνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
Ὃ δ' ἠπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα.
Ηὔχεις τις εἶναι, τοῖσι χρήμασιν σθένων·
Τὰ δ' οὐδὲν, εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον.
Ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα·
Ἡ μὲν γὰρ, αἰεὶ παραμένουσ', αἴρει κακά·
Ὁ δ' ὄλβος ἀδίκως, καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνών,
Ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.

Ἃ δ' εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν
Λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι.
Ὕβριζες, ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους,
Κάλλει τ' ἀραρώς· ἀλλ' ἐμοί γ' εἴη πόσις
Μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τἀνδρείου τρόπου·
Τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
Τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
Ἔρρ' οὐδὲν εἰδὼς ὧν, ἐφευρεθεὶς χρόνῳ,
Δίκην δέδωκας· ὧδέ τις κακοῦργος ὤν·
Μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
Νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν πέλας
Γραμμῆς ἵκηται, καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
Χ. Ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι,
Καὶ τῷδ'· ἔχει γὰρ ἡ δίκη μέγα σθένος.
Ο. Εἶεν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἴσω χρεὼν,
Σκότῳ γε δοῦναι, δμῶες, ὡς ὅταν μόλῃ
Μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε, μ' εἰσίδῃ νεκρόν.
Η. Ἐπίσχες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
Ο. Τί δ'; ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὁρᾷς;
Η. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, ἥ μ' ἐγείνατο.
Ο. Καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται.
Η. Καὶ μὴν ὄχοις τε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
Ο. Τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;

In mulieres feceris, virginem enim non decet dicere,
Taceo: ut ſciatur tamen verbis obſcuris indicabo.
Inſolenter te gerebas, utpote qui regias domos jam
Teneres, et ex gratiis compoſitus eſſes. At mihi ſit
Maritus non virgineo-vultu-decorus, ſed ingenio
Virili *praeditus*. Ipſorum enim liberi Marte
Commiſcentur. Formoſi vero *ſunt* tantum in choris
Ornamentum. Pereas, o inſcie: cujus convictus
Tandem poenas dediſti: ſic, quiſquis eſt maleficus.
Ne mihi, quamvis primum curſum proſpere cucurrerit,
Exiſtimet ſe aliquis viciſſe juſtitiam, priuſquam prope
Metam pervenerit et finem attigerit vitae. C. Patravit
Dira *facinora*: diras etiam *poenas* rependit tibi, et huic.
Juſtitia enim magnum habet robur. O. Age vero,
Deferre hujus cadaver intro oportet, tenebriſque
Mandare, o famuli; ut quando venerit
Mater, ante caedem, non aſpiciat mortuum.
E. Cohibe *te*; alium ſermonem inchoemus.
O. Quid? num quos ex Mycenis auxilio accurrere
Video? E. Non, ſed matrem qui me peperit.
O. Recte igitur in laqueos medios venit.
E. Atqui rheda et ſtola ſe oſtentat magnifice.
O. Quid igitur agemus? an matrem occidemus?

E. Num te miſeratio cepit, cum matris corpus
Vidiſti? O. Eheu. Quomodo enim occidam
Eam, quae me aluit et peperit? E. *Ita*, ut illa
Patrem tuum et meum perdidit. O. O Phoebe,
Multam amentiam mandaſti oraculo. E. Si vero
Apollo indoctus eſt, quinam ſapientes *erunt*? O. Quid
Mihi reſpondiſti, ut matrem, quam non fas eſt,
Interimam. E. Quid vero mali tibi concilias, vindicans
Patrem tuum? O. Reus parricidii mox agar, qui
Purus nunc ſum. E. An impius eris, patris contumeliam
Ulciſcens? O. Ego matris *ob* caedem poenas me
Daturum ſcio. E. Quid vero ſi paternam vindictam
Omittis? O. An haec Alaſtor dixit aſſimilatus Deo?
E. Sacro inſidens tripodi? Ego quidem non puto.
O. Nunquam crediderim pium eſſe hoc oraculum.
E. An non? Vide ne animo fractus incidas in
Molliciem. O. Num igitur eundem illi tendam dolum?
E. Quo et maritum ſuſtulit, ſine deliberatione caedes.
O. Ingredior: dirum enim diſcrimen aggredior,
Ac dira patrabo: ſi diis ita viſum, eſto; amarum
Certe, non dulce certamen mihi *propoſitum eſt*.

ANAPAESTI.

C. Io,

Η. Μῶν σ' οἶκτος εἷλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
Ο. Φεῦ·
Πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε, κἄτεκεν;
Η. Ὥσπερ πατέρα σὸν ἥδε, κἀμὸν, ὤλεσεν.
Ο. Ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας.
Η. Ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί;
Ο. Ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
Η. Βλάπτῃ δὲ δὴ τί, πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
Ο. Μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.
Η. Καὶ μὴν, γ' ἀμύνων πατρὶ, δυσσεβὴς ἔσῃ;
Ο. Ἐγὼ δὲ μητρὸς τοῦ φόνου δώσω δίκας.
Η. Τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθίης τιμωρίαν;
Ο. Ἆρ' αὔτ' ἀλάστωρ εἶπ', ἀπεικασθεὶς θεῷ;
Η. Ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
Ο. Οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τόδε.
Η. Οὐ μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς.
Ο. Ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;
Η. Ὧι καὶ πόσιν καθεῖλες, Αἴγισθον κτανών.
Ο. Εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος·
Καὶ δεινὰ δράσω γ'· εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
Ἔστω· πικρὸν δὲ, χ' ἡδύ τ' ἀγώνισμά μοι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἰώ·

Βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
Παῖ Τυνδαρέου,
Καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
Διός, οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
Ναίουσι, βροτῶν ἐν ἁλὸς ῥοθίοις
Τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
Χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας,
Πλούτου, μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
Τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
Καιρὸς, ὦ βασίλεια.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κ. Ἔκβητ' ἀπήνης, Τρῳάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
Λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
Σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηται δόμοι
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρῳάδος χθονὸς
Ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς, ἣν ἀπώλεσα,
Σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ, κέκτημαι δόμοις.
Η. Οὔκουν ἐγώ, δούλη γὰρ, ἐκβεβλημένη
Δόμων πατρῴων, δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
Μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός;
Κ. Δοῦλαι πάρεισιν αἵδε, μὴ σύ μοι πόνει.
Η. Τί δ' αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπῴκισας δόμων;
Ἡιρημένων μὲν δωμάτων ᾑρήμεθα,

Regina foemina Argivae terrae
Filia Tyndari,
Et fortium ſoror juvenum, filiorum
Jovis, qui flammeum aetherem in aſtris
Incolunt, qui in maris fluctibus mortalium
Honores ſervatrices habent,
Salve, te veneror, aeque ac beatos *Deos*,
Divitiarum, magnaeque felicitatis *cauſa*.
Tuas autem fortunas coli
Tempus eſt, o regina, ab omnibus.

IAMBI.

C. Deſcendite de curru, o Troades, et meam manum
Prehendite, ut extra vehiculum hoc pedem ponam.
Spoliis enim exornatae ſunt aedes Deorum
Phrygiis: ego vero haſce, ex terra Troïca
Electas *famulas* pro filia, quam perdidi,
Exiguum munus, gratum tamen, domi poſſideo.
E. Anne ego, ſerva enim ejecta *ex*
Ædibus paternis, infelicem incolo domum,
O mater, apprehendam beatam tuam manum?
C. Servae hae praeſto ſunt, ne tu mihi labora.
E. Quie vero me captivam ab aedibus *paternis* procul
Amandaſti? captis autem aedibus, captae ſumus,

Ut iſtae, orbae relictae patre. C. Hujuſmodi
Quidem tuus pater conſilia adverſus quos
Minime oportebat amicos iniit. Dicam autem.
Quanquam quum mala corripuit opinio mulierem,
Linguae ineſt quaedam acerbitas, ut nunc apud nos,
Non recte: ipſam vero rem ſi cognoveris, ſi quidem
Merito *nos* odio proſequi potes, tolerare me aequum
Eſt: ſin minus, quae convitiandi cauſa eſt?
Nos dedit Tyndareus tuo patri,
Non ut morerer, neque ea, quae peperiſſem ego.
Ille vero filiam meam, Achillis
Spe connubii ductam, domo abduxit *in*
Stationem Navium Aulidem; illic ſuper aram
Extendens, candidam demeſſuit Iphigeniae genam.
Et ſi quidem urbis excidium prohibens aut
Domus pro ſalute, utque reliquos ſervaret liberos,
Occidiſſet unam pro multis, condonandum fuiſſet.
Nunc vero quia Helena libidinoſa erat et maritus,
Uxorem proditricem punire neſcivit, horum
Gratia filiam meam interfecit. Propter haec tamen
Quamvis affecta eſſem injuria, non efferata eram,
Neque interfeciſſem virum. Sed venit adducens
Mihi Maenadem afflatam numine puellam,

Ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι.
Κ. Τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βȣλεύματα,
Εἰς οὓς ἐχρῆν ἥκιϛ', ἐβȣ́λευσεν φίλων.
Λέξω δέ· καίτοι, δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
Γυναῖκα, γλώσσῃ πικρότης ἔνεϛί τις.
Ὡς μὲν παρ' ἡμῖν οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ
Μαθόντα σ', ἢν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχεις,
Στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ ϛυγεῖν;
Ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρὶ,
Οὐχ ὥϛε θνήσκειν, ȣ̓δ' ἃ 'γεινάμην ἐγώ.
Κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν, Ἀχιλλέως
Λέκτροισι πείσας, ᾤχετ' ἐκ δόμων ἄγων
Πρυμνοῦχον Αὖλιν· ἔνθ', ὑπερτείνας πύλας,
Λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα.
Κεἰ μὲν, πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος,
Ἢ δῶμ' ὀνήσων, τἄλλα τ' ἐκσώζων τέκνα,
Ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, σύγγνωϛ' ἂν ἦν.
Νῦν δ' ȣ̔́νεχ' Ἑλένης μάργος ἦν, ὅ, τ' αὖ λαβὼν
Ἄλοχον κολάζειν προδότιν ȣ̓κ ἠπίϛατο,
Τȣ́των ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
Ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν, καίπερ ἠδικημένη,
Οὐκ ἠγριούμην, ȣ̓δ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
Ἀλλ' ἦλθ', ἔχων μοι Μαινάδ' ἔνθεον κόρην,

Λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε, καὶ νύμφα δύω
Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν.
Μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
Ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἁμαρτάνῃ πόσις,
Τἄνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
Γυνὴ τὸν ἄνδρα, χ' ἅτερον κτᾶσθαι φίλον.
Κἄπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
Οἵδ' αἴτιοι τῶνδ', οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς.
Εἰ δ' ἐκ δόμων ἥρπαστο Μενέλεως λάθρα,
Κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
Μενέλαον ὡς σώσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
Ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ'; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
Κτείνοντα χρῆν τἄμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
Ἔκτειν', ἐτρέφθην, ἥνπερ ἦν πορεύσιμον
Πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους· φίλων γὰρ ἂν
Τίς ἂν πατρός σου φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
Λέγ', εἴ τι χρῄζεις, κἀντίθες παῤῥησίᾳ,
Ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.
Η. Δίκαι' ἔλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχρῶς ἔχει·
Γυναῖκα γὰρ χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει,
Ἥτις φρενήρης· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
Οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων.
Μέμνησο, μῆτερ, οὓς ἔλεξας ὑστάτους

Et lectis intulit, et ſponſas duas
In iiſdem aedibus ſimul retinuit.
Laſcivae quidem mulieres; non aliter dico.
Quum autem hoc non obtinente, maritus peccat,
Domeſticum reſpuens lectum, imitari vult
Mulier virum, et alterum ſibi quaerere amicum:
Deinde in nobis probrum ſe oſtentat,
Horum vero autores viri non male audiunt.
Quod ſi clam Menelaus fuiſſet raptus domo,
Occiderene oportuiſſet Oreſtem, ſororis virum
Menelaum ut ſervarem? tuus autem pater quomodo
Tuliſſet iſta? deinde illum quidem non mori
Conveniebat, qui mea occidiſſet, me vero ab illo pati?
Occidi; converti me *ad viam*, quam licebat ire
Ad ipſius hoſtes: Amicorum enim
Quis patris tui caedem mecum communicaſſet?
Dic, ſi quid cupis, et oppone libere,
Quod tuus parens injuſte perierit.
E. Juſte dixiſti, ſed hoc jus turpiter habet.
Uxorem enim debebat omnia concedere marito,
Quae mentis compos *eſſet*: ſi vero haec non videntur
Tibi, neque mei ſermonis ictus in cenſum venit,
Memineris, o mater, quae dixeris noviſſima

Verba, quibus mihi loquendi ad te dediſti copiam.
C. Etiam nunc dico, neque denego, filia. E. Anne
Ubi audies, mater, deinde *me* afficies maleficio?
C. Non; at ſi quid excogitaveris, gratum animo
Habebo. E. Dicam *igitur*: hoc autem *erit* mihi
Principium prooemii. Utinam habuiſſes, o mater,
Meliorem mentem: nam formā quidem laudem
Commodam affert, Helenae, et tua; duae vero eſtis
Sorores ambae dementes, Caſtoreque non dignae.
Nam haec quidem rapta periit volens:
Tu vero virum Graeciae praeſtantiſſimum perdidiſti,
Praetextum praetexens, quod pro filia maritum
Occideris: haud enim *alii rem*, ut ego, bene ſciunt:
Quae priuſquam filiae caedes eſſet decreta,
Cumque recens ab aedibus vir receſſiſſet,
Ad ſpeculum flavos comae cincinnos componebas.
Mulier autem, quae abſente viro ex aedibus. Ad
Formam *ſe* ornat, *eam* ut malam depinge: haud enim
Ipſam oportet foris decoram oſtendere faciem, niſi
Malum aliquod quaerat. Ego vero te ſolam ex
Omnibus Graecanicis mulieribus ſcio, ſiquidem *res*
Trojanae felices eſſent, laetari ſolitam, ſi vero
Inferiores, contrahere frontem, quod Agamemnonem

Λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παῤῥησίαν.
Κ. Καὶ νῦν γε φημὶ, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.
Η. Ἆρα κλύουσα, μῆτερ, εἶτ' ἔρξεις κακῶς;
Κ. Οὐκ ἔστι· τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
Η. Λέγοιμ' ἄν· ἀρχὴ δ' ἥδε μοι προοιμίου.
Εἴθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας·
Τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει,
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω
Ἄμφω ματαίω, Κάστορός τ' οὐκ ἀξίω.
Ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ', ἑκοῦσ' ἀπώλετο·
Σὺ δ', ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
Σκῆψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
Ἔκτεινας· οὐ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ·
Ἥ τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς,
Νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου,
Ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
Γυνὴ δ', ἀπόντος ἀνδρὸς, ἥτις ἐκ δόμων
Εἰς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ' ὡς οὖσαν κακήν.
Οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύραισιν εὐπρεπὲς
Φαίνειν πρόσωπον, ἤν τι μὴ ζητῇ κακόν.
Μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγώ σ' Ἑλληνίδων,
Εἰ μὲν πατρῷ' ἦν εὐτυχῆ, κεχαρμένην,
Εἰ δ' ἧσσον εἴη, συννεφοῦσαν ὄμματα,

'Αγαμέμνον' οὐ χρήζουσαν ἐκ Τροίας μολεῖν.
Καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι·
"Ανδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
"Ον Ἑλλὰς αὑτῆς εἵλετο στρατηλάτην.
Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξειργασμένης,
Ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
Παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν, εἴσοψίν τ' ἔχει.
Εἰ δ', ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινεν πατὴρ,
Ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ', ἐμός τε σύγγονος;
Πῶς οὐ, πόσιν κτείνασα, πατρῴους δόμους
Ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχη
Τ' ἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη;
Κοὔτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
Οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δὶς τόσως ἐμὲ
Κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν· εἰ δ' ἀμείψεται
Φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ,
Καὶ παῖς Ὀρέστης, πατρὶ τιμωρούμενοι.
Εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα.
Ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ 'υγένειαν, εἰσιδὼν,
Γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
Μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.
Χ. Τύχη γυναικῶν εἰς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ,
Τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.

Ex Troja redire non cuperes. Atqui praeclaram
Pudice vivendi occaſionem tibi praebuerat: virum
Enim habebas non inferiorem Ægiſtho maritum,
Quem Graecia ſibi ipſi elegerat Imperatorem.
Cum autem Helena ſoror talia patraſſet, licebat
Magnam gloriam *inde* referre: nam mala exemplum
Habent bonis *propoſitum*, quod intueantur.
Si vero, ut dicis, tuam filiam interfecit pater,
Ego qua injuria te affeci, meuſque frater?
Quomodo marito caeſo paternas aedes non
Nobis dediſti: ſed tranſtuliſti *ad* lectos
Alienos, precio nuptias emens?
Nec pro filio tuo maritus exulat, neque pro
Me periit, qui me duplo magis vivam occidit; quam
Sororem pater: porro ſi rependi debet
Caedes caede ultrice, te ego cecidero,
Et filius Oreſtes, paternam caedem ulciſcentes:
Nam ſi juſta *ſunt* illa; et haec aequa *ſunt*. Quiſquis
Vero ſpectans opes, aut clarum genus, ducit
Uxorem improbam, ſtultus eſt: parva enim *et* caſta
Magnis praeſtantiora *ſunt* connubia in aedibus.
C. Fortuna in mulierum connubiis *dominatur*; nam
Alia quidem bene, alia vero mortalium *connubia*

Non bene cadere video. C. O filia, natura hoc
Inditum eſt tibi, ut patrem ames ſemper. Ita autem
Et hoc fit: nonnulli quidem ſunt marium *amantes*: alii,
Vero contra matres magis quam patres ament. Ignoſcam
Tibi; etenim non uſque adeo laetor, o filia,
Iis, quae patrata ſunt a me. Sed tu ſicne illota, et
Male amicta corpore, puerpera recenti e partu
Liberata *manes*? heu me miſeram *ob* mea conſilia:
Nam vehementius, quam oportuit, ad iram inſtigavi
Virum. E. Sero gemis, quando non habes remedium;
Pater quidem mortuus eſt: illum vero, qui extra
Patriam ſolum vagatur, filium tuum quomodo non
Reducis *in patriam*? C. Metuo: meum enim, non
Autem illius *commodum* ſpecto. Patris enim, ut
Ferunt, iraſcitur ob caedem. E. Cur vero maritum
Tuum *adeo* ſaevum in nos habes? C. Tales *ſunt*
Ipſius mores: quin et tu praefracto es ingenio E. Doleo
Enim: ſed indignari deſinam. C. Atqui ille
Non amplius erit tibi gravis. E. Animum nimis
Effert: in meis enim habitat aedibus. C. Vides,
Quas nunc tu ſuſcitas lites novas? E. Sileo: timeo
Enim ipſum, prout ego timeo. C. Mitte iſtos
ſermones: ſed cur me vocas, o filia.

Κ. Ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί.
Ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων,
Οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
Συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
Χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
Σὺ δ' ὧδ' ἄλουτος, καὶ δυσείματος χρόα,
Λεχὼ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
Οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
Ὡς μᾶλλον, ἢ χρῆν, ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.
Η. Ὀψὲ στενάζεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
Πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
Πῶς οὐ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;
Κ. Δέδοικα· τοὐμὸν δ', οὐχὶ τοὐκείνου, σκοπῶ·
Πατρὸς γάρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.
Η. Τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
Κ. Τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυς.
Η. Ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.
Κ. Καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκ ἔτ' ἔσται σοὶ βαρύς.
Η. Φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.
Κ Ὁρᾷς ἆ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα;
Η. Σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν, ὡς δέδοικ' ἐγώ.
Κ. Παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις,
τέκνον;

Η. Ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων,
Τούτων ὑπέρ μου θῦσον, οὐ γὰρ οἶδ᾽ ἐγὼ,
Δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς, ὡς νομίζεται·
Τρίβων γὰρ οὐκ εἶμ᾽, ἄτοκος οὖσ᾽ ἐν τῷ πάρος.
Κ. Ἄλλης τόδ᾽ ἔργον, ἥ σ᾽ ἔλυσεν ἐκ τόκων.
Η. Αὐτὴ ᾿λόχευον, κἄτεκον μόνη βρέφος.
Κ. Οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;
Η. Πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
Κ. Ἀλλ᾽ εἶμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
Θύσω θεοῖσι· σοὶ δ᾽ ὅταν πράξω χάριν
Τήνδ᾽, εἶμ᾽ ἐπ᾽ ἀγρὸν, οὗ πόσις θυηπολεῖ
Νύμφαισιν· ἀλλὰ τούσδ᾽ ὄχους, ὀπάονες,
Φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ᾽· ἡνίκ᾽ ἂν δέ με
Δοκῆτε θυσίας τῆσδ᾽ ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
Πάρεστε· θεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
Η. Χώρει πένητας εἰς δόμους· φρούρει δέ μοι,
Μή σ᾽ αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους·
Θύσεις γὰρ, οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν.
Κανοῦν δ᾽ ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγὶς,
Ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσῇ
Πληγεῖσα· νυμφεύσῃ δὲ κἀν ᾅδου δόμοις,
Ὧιπερ ξυνηῦδες ἐν φάει· τόσην δ᾽ ἐγὼ
Δώσω χάριν σοι, σὺ δέ γ᾽ ἐμοὶ δίκην πατρός.

E. Audiviſti, opinor, meum puerperium: ob hoc
Meo nomine ſacrifica, non enim ſcio *ritum* ego,
Decimam lunam pueri, ut moribus eſt receptum:
Petita enim non ſum *horum*, quia nunquam ante peperi.
C. Alterius hoc munus *eſt*, quae te partu liberabit.
E. Ipſa enixa ſum, et ſola *ſine obſtetrice* infantem
Peperi. **C.** Adeo remota ab amicis domum incolis?
E. Nemo pauperes amicos ſibi conciliare capit.
E. Ergo ibo, ut *Pueri* perfectam genituram
Immolem Diis: tibi vero poſtquam dedero gratiam
Iſtam, ibo in agrum, ubi maritus ſacra facit
Nymphis. At haec vehicula, miniſtri,
Deducentes, ad praeſepia reponite, cum autem me
Putabitis hoc ſacrificio Diis *facto* defunctam eſſe,
Adeſte. Oportet enim et marito gratificari.
E. Subi pauperem caſam: cave autem mihi, ne tibi
Fuligine oppleat fumoſum tectum peplos: ſacrificabis
Enim, ut diis te ſacrificare convenit. Caniſtrum autem
Ad ſacra auſpicanda eſt paratum, et acutus culter,
Qui ſuſtulit taurum, quem prope concides percuſſa.
In Plutonis vero aedibus nubes ei, cum quo
Dormiebas in luce, tantam vero ego rependam
Gratiam tibi: tu vero mihi poenas patris *caeſi dabis*.

EPODICA.

STROPHE.

C. Retributio fit malorum, mutatae *vero* ſpi-
rant aureae domus. Tunc quidem *in* balneis
Occubuit meus meus princeps.
Inſonuere autem tecta,
Et lapideae aedium pinnae,
Dum haec loqueretur: o
Scelerata quid me mulier caedis, charam *in*
Patriam, decimam poſt ſementem,
Reverſum meam?

ANTISTROPHE.

Nunc refluens hanc in fraudem perlicit Vindicta
Permutati thori, miſeram, quae virum
Sero reverſum in *ſuos* aedes,
Atque Cyclopea aëria
Moenia, acuto telo
Percuſſit propria manu,
Securim manu corripiens: miſer
Maritus, quod unquam iſtam infelicem
Habuerit peſtem;

EPODUS.

Quae veluti montana leaena, lucorum

ΕΠΩΔΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ. Ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέυ-
σιν αὖραι δόμων· τότε μὲν λυτρᾶις
Ἔπεσεν ἐμὸς, ἐμὸς ἀρχέτας,
Ἰάχησα δὲ ϛέγα,
Λάϊνοί τε θριγκοὶ δόμων,
Τάδ' ἐννέποντος· ὦ
Σχετλία τί με, γύναι, φονεύεις, φίλαν
Πατρίδα δεκέτισιν ἐν σποραῖ-
σιν ἐλθόντ' ἐμάν;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Παλίῤῥυς δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκα
Διαδρόμυ λέχυς μελέαν· ἃ πόσιν,
Χρόνιον ἱκόμενον εἰς οἴκυς,
Κυκλώπειά τ' οὐράνια
Τείχε', ὀξυθήκτῳ βέλει
Ἔκανεν αὐτόχειρ,
Πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβῦσα· τλάμων
Πόσις ὅτι ποτὲ ταν τάλαι-
ναν ἔσχε κακόν.

ΕΠΩΔΟΣ.

Ὀρεί' ἅτις ὡς λέαιν', ὀργάδων

Δρύοχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Κ. Ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.
Χ. Κλύεις ὑπώροφον βοάν;
Κ. Ἰώ μοι, μοι.
Χ. Ὤμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
Νέμει τοι δίκαν θεὸς, ὅταν τύχῃ.
Σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω,
Τάλαιν', εὐνέταν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀλλ' οἵδε, μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι
Πεφυρμένοι, βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα·
Τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
Τῶν Ταντaλείων, οὐδ' ἔφυ ποτ', ἐκγόνων.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ο. Ἰὼ γᾶ, καὶ Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν·
Ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια μυσαρά.
Δίγονα σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα, πλαγᾷ
Χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων.
Η. Δακρύτ' ἄγαν, ὦ σύγγον'· αἰτία δ' ἐγώ.
Διὰ πυρὸς ἔμολεν ἁ τάλαινα μητρὶ τᾷ-
δ', ἅ μ' ἔτικτε κούραν.

Querceta depaſcens, haec *facinora* patravit.

MONOSTROPHICA.

C. O liberi, per deos ne matrem occidite.

C. Audis ſub tecto vocem?

C. Eheu, hei mihi.

C. Deploro et ego ipſam a liberis ſuis oppreſſam.

Tribuit profecto jus Deus, quum res tulerit.

Gravia quidem *mala* es paſſa: ſed impia *patraſti*,

Miſera, in maritum.

IAMBI.

Sed ecce hi, matris recenti ſanguine

Imbuti, *ex* aedibus efferunt pedem:

Dira indicia repenſae caedis.

Haud eſt ulla domus calamitoſior,

Neque fuit unquam, quam nepotum Tantali.

MONOSTROPHICA.

O. Io Tellus, et Jupiter cuncta-cernens motalium:

Aſpicite haec facinora cruenta, deteſtanda,

Gemina corpora humi proſtrata ictu mea

A manu, compenſationem mearum calamitatum.

E. Admodum flebilia, o frater: ego vero cauſa.

Per ignem veni ego miſera matri huic,

Quae me puellam peperit.

Heu calamitatem tuam, calamitatem, o mater, quae
Peperiſti ſceleſtos; o miſera
Et pluſquam miſera perpeſſa tuis
A liberis.
At patris *noſtri* ultus es
Caedem jure.
O. Io, Phoebe, vindictam excitaſti:
Infandos autem manifeſtos feciſti
Dolores, funeſtaque amoviſti connubia e terra.
Graecanica.
Quam igitur aliam *in* urbem ibo? quis hoſpes?
Quis pius meum caput aſpiciet,
Qui matrem occidi?
E. Io, ah, ah, quid autem ego?
Quem in chorum,
Quas *ad* nuptias ibo? Quis vir me recipiet
Conjugalia in cubilia?
O. Rurſus, rurſus mentis tuae ſenſus
Mutatus eſt ſecundum auram:
Nunc enim ſancte cogitas, tum non cogitans bene.
Dira enim patraſti, o chara, in
Fratrem non volentem.
Vidiſtine ut miſera *ex* ſuis peplis

Ἰὼ τύχας σᾶς, τύχας, μᾶτερ τεκοῦ-
σ᾽· ἄλαστα μελέα,
Καὶ πέρα γε παθοῦσα σῶν
Τέκνων ὕπαι·
Πατρὸς δ᾽ ἔτι-
σας φόνον δικαίως.
Ο. Ἰὼ· Φοῖϐ᾽, ἀνύμνησας δίκαν,
Ἄφατα φανερὰ δ᾽ ἐξέπρα-
ξας ἄχεα, φοίνια δ᾽ ὤπασας λέχε᾽ ἀπὸ γᾶς
Τᾶς Ἑλλανίδος.
Τίνα δ᾽ ἑτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος;
Τίς εὐσεϐὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται,
Μητέρα κτανόντος;
Η. Ἰώ μοι, μοι· ποῖ δ᾽ ἐγώ;
Τίν᾽ εἰς χορόν;
Τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
Νυμφικὰς ἐς εὐνάς;
Ο. Πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν
Μετεστάθη πρὸς αὔραν·
Φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότ᾽ οὐ φρονοῦσα γ᾽ εὖ.
Δεινὰ δ᾽ εἰργάσω, φίλα,
Κασίγνητον οὐκ ἐθέλοντα.
Κατεῖδες οἷον ἁ τάλαιν᾽ ἔσω πέπλων

Ἔβαλεν, ἔδειξε, μαςὸν ἐν φοναῖς
Ἰώ μοι, μοι, πρὸς πέδῳ
Τιθεῖσα γόνιμα μέλεα; τὰν κόμαν δ' ἐγώ.
Η. Σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας,
Ἰήϊον κλύων γόον
Μητρὸς, ἅ σ' ἔτικτε.
Ο. Βοὰν δ' ἔλασκέ τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν
Τιθεῖσα χέρας·
Τέκος ἐμὸν, λιταίνω.
Παρηΐδων τ' ἐξ ἐμᾶν
Ἐρήμναθ'· ὥςε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
Χ. Τάλαινα, πῶς ἔτλας φόνον
Δι' ὀμμάτων ἰδεῖν σέθεν
Μητρὸς ἐκπνεούσας.
Ο. Ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖ-
σι, φασγάνῳ κατηρξάμαν,
Ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.
Η. Ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι,
Ξίφους τ' ἐφαψάμην ἅμα.
Χ. Δεινότατον παθέων ἔρεξας.
Λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος·
Πέπλοις καθάρμοσον σφαγάς.
Φονέας ἔτικτες ἆρα σοι.

Exeruerit, oſtenderit mammas in caede?
Hei mihi, mihi, humi
Ponens genetalia membra: comam vero ego.
E. Certo ſcio: Dolorem ſenſiſti,
Luctuoſum audiens clamorem
Matris, quae te peperit.
O. Vocem porro hanc emiſit, ad mentum meum
Ponens manus,
O fili mi, ſupplex oro:
Meiſque a genubus
Pendebat, ut manibus meis telum excideret.
C. Miſera, quomodo auſa es caedem
Oculis tuis aſpicere
Matris *animam* efflantis?
O. Ego quidem, pallium objiciens oculis meis,
Enſe *caedem* ſum auſpicatus, *cum*
Matris in cervicem demittens.
E. Ego vero te ſum hortata,
Enſemque ſimul attrectavi.
C. Indigniſſimum patraſti facinus.
Prehende, tege membra matris;
Peplis compone vulnera.
Interfectores ſane peperiſti tibi.

E. En, amicae, et non amicae,
Veſtes circumponimus,
Finem magnorum malorum *noſtrae* domus.

ANAPAESTI.

C. At hi ſummo ſuper domus culmine
Apparent neſcio qui daemones, aut Dii
Caeleſtes: non enim mortalium
Haec *eſt* via. Cur tandem in manifeſtum
Conſpectum prodeunt mortalibus?

IAMBI.

G. O Agamemnonis fili, audi; Gemini enim te
Matris vocant fratres, Jovis filii, Caſtor, et hic
Pollux frater *meus*: gravem enim navibus modo
Maris aeſtum poſtquam ſedavimus, venimus
Argos, ubi vidimus caedem ſororis hujus, matris
Vero tuae. Juſta quidem haec habet; tu vero
Non feciſti; Phoebus vero, Phoebus.—Sed,
Rex enim eſt meus, taceo: cum autem ſit ſapiens,
Non *tamen* ſapiens oraculum tibi reddidit. Probare
Tamen haec *eſt* neceſſe. Poſthac vero oportet
Facere, quae fatum Jupiterque de te decrevit.
Pyladae quidem Electram da uxorem in aedes
Ducendam. Tu vero relinque Argos: haud enim

Η. Ἰδοὺ, φίλαι τε, κοὐ φίλαι,
Φάρεα γ' ἀμφιβάλλομεν,
Τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἀλλ' οἵδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
Φαίνȣσι τινὲς δαίμονες, ἢ θεῶν
Τῶν οὐρανίων; οὐ γὰρ θνητῶν
Γ' ἥδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανερὰν
Ὄψιν βαίνȣσι βροτοῖσιν;

ΙΑΜΒΟΙ.

Δ. Ἀγαμέμνονος παῖ, κλῦθι· δίπτυχοι δέ σοι
Καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ, κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε,
Δεινὸν δὲ ναυσὶν ἀρτίως πόντȣ σάλον
Παύσαντ', ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς εἰσείδομεν
Σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
Δίκαια μὲν νῦν ἥδ' ἔχει· σὺ δ' οὐχὶ δρᾷς.
Φοῖβος τε, Φοῖβος· ἀλλ', ἄναξ γάρ ἐστ' ἐμὸς,
Σιγῶ· σοφὸς δ' ὢν, οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
Αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα· τἀντεῦθεν δὲ χρὴ
Πράσσειν, ἃ μοῖρα, Ζεύς τ', ἔκρανε σοῦ πέρι.
Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμȣς,
Σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γάρ ἐστι σοι πόλιν

Τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήν.
Δειναὶ δὲ κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαὶ,
Τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον.
Ἐλθὼν δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
Πρόσπτυξον· εἴρξει γάρ νιν ἐπτοημένας
Δειναῖς δράκουσιν, ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
Γοργῶπ' ὑπερτείνουσά σου κάρα κύκλον.
Ἔστιν δ' Ἀρεός τις ὄχθος· οὗ πρῶτον θεοὶ
Ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι·
Ἁλιῤῥόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἄρης,
Μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
Πόντου κρέοντος παῖδ'· ἵν' εὐσεβεστάτη
Ψῆφος, βεβαία τ', ἐστὶν ἔκ τε τοῦ θεοῖς.
Ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι·
Ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ
Ψῆφοι τεθεῖσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν
Εἰς αὑτὸν οἴσει, μητέρος χρήσας φόνον.
Καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
Νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
Δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ, τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι,
Πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονὸς,
Σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
Σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς

Tibi licet urbem hanc ingredi, quia tuam matrem
Occidiſti. Terribiles autem Parcae, Deae caninis
Oculis praeditae, *te* furore correptum agitabunt
Errantem. Profectus autem Athenas, Palladis
Venerandum ſimulachrum complectens adora:
Arcebit enim ipſas metu perculſas, ſaevis draconibus,
Ne te tangant, terribilem *Ægidis* orbem obtendens
Tuo capiti. Eſt autem Martis quidam tumulus, ubi
Primum Dii conſederunt ad ſuffragia ~~de~~ ſanguine
Ferenda, Halirrhothium quum interfecit crudelis
Mars, *ob* iram *propter* impia filiae ſponſalia,
Filium *Neptuni* regis maris. Ubi ſanctiſſimum
Judicium et firmum eſt ab illo *tempore* Diis,
Hic te quoque oportet *ſubire iudicium* de caede.
Paria vero te ſervabunt, ne judicio moriaris,
Suffragia *a judicibus* lata. Phoebus enim culpam
In ſe ipſum transferet, qui matris *tuae* caedem
Oraculo *ſuo* tibi ſuaſerit. Et reliquis haec lex
Feretur, ut reus paribus ſuffragiis ſemper vincat.
Ac dirae quidem Deae hoc dolore perculſae,
Rupem ad ipſam, ſubibunt hiatum terrae,
Venerandum mortalibus piis oraculum.
Te vero ad Alphei fluenta oportebit Arcadum

Terram habitare, prope Lycaeum delubrum:
De tuo vero nomine vocabitur regio.
Tibi quidem haec dixi. Ægiſthi vero cadaver hoc
Argivi cives terrae ſepulchro tegent.
Matrem vero tuam, modo Naupliam appellens
Menelaus, ex quo Trojanum cepit agrum,
Et Helena ſepelient. Protei enim ex aedibus *illa*
Rediit, relicta Ægypto, nec ivit *ad* Phrygas:
Sed Jupiter, ut lis et caedes fieret mortalium,
Simulachrum Helenae miſit ad Ilium.
Pylades igitur laetus et conjugem habens
In Achaicae terrae domum introducat, et verbis,
Tituloque tuum affinem [*ſororis Maritum*] deducat
Phocenſium in terram, et det auri pondus.
Tu vero Iſthmiae terrae cervicem pede ingrediens,
Perge ad fortunatam Cecropiae domum:
Fatalem enim aerumnae ſortem cum expleveris,
Felix eris his liberatus laboribus.

ANAPAESTI.

C. O filii Jovis, *eſtne* fas ad colloquia
Veſtra nobis accedere?
G. Fas *eſt*; cum non ſitis execrabiles ob has caedes.
O. Et mihi ſermonis copia conceſſa eſt, o Tyndaridae?

Οἰκεῖν, Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
Ἐπώνυμος δέ σου πόλις κεκλήσεται.
Σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.
Μητέρα δὲ τὴν σὴν, ἄρτι Ναυπλίαν παρὼν,
Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα,
Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
Ἥκει, λιποῦσ' Αἴγυπτον, οὐδ' ἦλθε Φρύγας.
Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
Εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν, κόρην τε ϗ δάμαρτ' ἔχων,
Ἀχαΐδος γῆς οἴκαδ' εἰσπορευέτω,
Καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
Φωκέων ἐς αἶαν, ϗ δότω πλούτου βάρος.
Σὺ δ', Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ,
Χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα·
Πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου,
Εὐδαιμονήσεις τῶν' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ὦ παῖδε Διὸς, θέμις εἰς φθογγὰς
Τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;
Δ. Θέμις, οὐ μυσαραῖς τοῖσδε σφαγίοις.
Ο. Κἀμοὶ μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι;

Δ. Καὶ σοί· Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
Πρᾶξιν φονίαν.
Χ. Πῶς, ὄντε θεὼ, τῆσδέ τ' ἀδελφὼ,
Καὶ καταφθιμένης,
Οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις;
Δ. Μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν,
Φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.
Η. Τί δαί μ' Ἄπολλων; ποῖοι χρησμοὶ
Φονίαν ἔδοσαν μητέρι γενέσθαι;
Δ. Κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι·
Μία δ' ἀμφοτέρους
Ἄτη πατέρων διέκναισεν.
Ο. Ὦ σύγγονέ μοι· χρονίαν σ' ἐσιδὼν,
Τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι,
Καί σ' ἀπολείψω, σοῦ λειπόμενος.
Δ. Πόσις ἔστ' αὐτὸς καὶ δόμος· οὐχ ἥ-
δ' οἰκτρὰ πέπονθε, πλὴν ὅτι λείπει
Πόλιν Ἀργείων.
Ο. Καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους,
Ἢ γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλείπειν;
Ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς,
Καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνον
Μητρὸς ὑφέξω.

G. Et tibi. Hanc *enim* Phoebo tribuam

Actionem cruentam.

C. Quomodo, cum ſitis Dii, hujuſque fratres

Extinctae

Non avertiſtis *clades* ab aedibus?

G. Fati neceſſitas *huc eos* ducebat,

Et Phoebaeae linguae non ſapientes voces.

E. Quid autem me Phoebus? quae oracula

Juſſerunt me autorem maternae necis eſſe?

G. Communes *ſunt* actiones, et fata communia.

Una vero vos ambos

Noxa *veſtrorum* parentum perdidit.

O. O ſoror mea, longo poſt tempore cum te viderim,

Protinus tuo amore privor,

Teque deſeram, a te deſertus.

G. Maritus eſt ipſi, et domus; haec non

Triſtia patitur, niſi quod relinquit

Urbem Argivorum.

O. Et quinam alii gemitus graviores,

Quam *ſi cogaris* patriae fines relinquere?

Sed ego patris ex aedibus exibo,

Et apud externos judices caedem

Matris ſuſtinebo.

G. Bono ſis animo. Palladis *enim ad* ſacram venies
Urbem : quare tolera.
E. Pectus *tuum* pectori meo applica,
O frater chariſſime.
Disjungunt enim nos a paternis
Ædibus matris cruentae imprecationes.
O. Age, complectere corpus ; et mortui
Ut ad tumulum luge.
G. Heu, heu. Triſte hoc dixiſti,
Vel diis auditu:
Inſunt enim et mihi, atque caelitibus
Commiſerationes aerumnoſorum mortalium.
O. Non amplius te videbo.
E. Nec ego *poſthac* in tuum conſpectum veniam.
O. Haec ultima mihi tecum colloquia.
E. O vale, civitas,
Vale et vos longum, mulieres concives.
O. O fidiſſima, jam abis?
E. Abeo, teneras humectans palpebras.
O. Pylades, laetus abi, *tibique* deſponſum abduc
Corpus Electrae.
G. Hiſce curae erunt nuptiae: ſed canes
Has vitaturus, ito Athenas.

Δ. Θάρσει· Παλλάδος ὁσίαν ἥξεις
Πόλιν· ἀλλ' ἀνέχε.
Η. Περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον,
Σύγγονε φίλτατε·
Διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῴων
Μελάθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.
Ο. Βάλε, πρόσπτυξον σῶμα, θανόντος
Δ' ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον.
Δ. Φεῦ, φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω
Καὶ θεοῖσι κλύειν·
Ἔνι γὰρ κἀμοὶ, τοῖς τ' οὐρανίδαις,
Οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων.
Ο. Οὐκ ἔτι σ' ὄψομαι.
Η. Οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
Ο. Τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σε.
Η. Ὦ χαῖρε, πόλις·
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ πολίτιδες.
Ο. Ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη;
Η. Στείχω, βλέφαρον τέγγεσ' ἁπαλόν.
Ο. Πυλάδη, χαίρων ἴθι νυμφεύε
Δέμας Ἠλέκτρας.
Δ. Τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ, κύνας
Τάσδ' ὑποφεύγων, στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν·

Δεινὸν γὰρ ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
Χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναὶ,
Δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι.
Νὼ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ.
Σώσοντε ναῶν πρώρας ἐνάλους·
Διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς,
Τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν·
Οἷσιν δ' ὅσιον, καὶ τὸ δίκαιον,
Φίλον ἐν βιότῳ, τούτους, χαλεπῶν
Ἐκλύοντες μόχθων, σώζομεν.
Οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω,
Μήδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω·
Θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.
Χ. Χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται,
Καὶ ξυντυχίᾳ μήτινι κάμνει
Θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσει.

ΤΕΛΟΣ.

Terribili enim gradu in te contendunt
Manus-draconibus-armatas-habentes, corpore
Nigrae, dirorum dolorum ſtimulos moderantes.
Nos vero ad mare Siculum celeri ſtudio,
Servaturi proras proborum in mari:
Per aethercam vero meantes plagam,
Impiis quidem non auxiliamur:
Quibus vero pietas, et juſtitia *eſt*
Grata in vita, illos gravibus
Liberantes laboribus ſervamus.
Sic *igitur* injuſte agere nullus velit,
Neque cum perjuris naviget;
Ego qui Deus ſum, mortalibus *hoc* edico.
C. Valete. Valere autem quiſquis poteſt mortalium,
Et infortunio nullo laborat,
Beate agit.

FINIS.

Ὁ ΤΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΔΑΝΑΗ.

Ὁ ΤΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΔΑΝΑΗ.

Τὰ τῦ Δράματος

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ἙΡΜΗΣ.

ΔΑΝΑΗ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

Προλογίζει δὲ ὁ Ἑρμῆς.

D A N A E.

MERCURIUS

IAMBI.

DOMUS quidem hae, et Deorum delubra
Lycea, quae aureo luxu ornata ſunt, *audiunt.*
Imperium vero horum, et bene ſtructa terrae
Munimenta, Acriſius obtinet Princeps hujus agri.
A Graecis vero Argos haec urbs appellatur. Hic
Autem, maſculae prolis *procreandae* deſiderio captus,
Pythonem adiit, et dixit Phoebo haec:
Quonam modo ſemen filii in aedibus exiſteret,
Quem deorum mortaliumve propitium nactus?
Ille vero perobſcuram edidit vocem:
Erit quidem, erit maſculae prolis foetus
Non ex illo *ſuſceptus.* Primum enim foemineum
Semen procreare oportebit. Deinde vero illa *foemina*
Tandem, cubile clandeſtinum cognoſcens, et non
Cognoſcens tamen, alatum leonem pariet patri,
Qui huic agro imperabit, et alii multo.
His Phoebi oraculis auditis,
Ab uſu uxoris abſtinuit: *tandem* vero oblitus gignit
Apraeſenti cupiditate victus.

ΔΑΝΑΗ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΔΟΜΟΙ μὲν οἵδ᾽, εὔπυργά τ᾽ ἐρύματα χθονὸς,
Οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς·
Ἀρχὴν δὲ τῶνδε, καὶ θεῶν ἱδρύματα,
Ἀκρίσιος εἴληχεν τύραννος τῆσδε γῆς.
Ἕλλησι δ᾽ Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται.
Οὗτος δ᾽, ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς,
Πυθῶδ᾽ ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοίβῳ τάδε·
Πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμοις,
Τίνος θεῶν, βροτῶν τε, πρευμενοῦς τυχών.
Κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ᾽ ὄπα·
Ἔσται μὲν, ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
Οὐκ ἐξ ἐκείνου· πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν
Φῦσαι δεήσει· κᾆτα πῶς κείνη ποτὲ,
Εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα, καὶ μὴ γνοῦσα δὴ,
Ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ,
Ὃς τῆσδε γ᾽ ἄρξει θατέρας πολλῆς χθονός.
Τοιαῦτ᾽ ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα,
Γάμων ἀπείχεθ᾽· ὁ μὲν δέ γε τίκτει λαθὼν,
Πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικώμενος.

Δανάην δὲ πρωνόμασε τήνδ', ὅθ' οὕνεκα
Πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος.
Ἐν παρθενῶσι δ' εὐθὺς, οἷς ἐδείματο,
Δίδωσιν Ἀργείαισιν εὔφρουρον κόραις,
Εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν.
Εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος,
Καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα,
Φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς καταχυθεὶς πατὴρ
Εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα πως ἠβούλετο.
Σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων, εἰς μηχανὴν
Τοιάνδ' ἐχώρησ', ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς,
Ποθεινὸν εἰδὼς τοῦτο κτῆμα τοῖς βροτοῖς,
Διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης.
Ἡ δ' οὖν, μὴ γνοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον,
Κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο.
Χρόνῳ δὲ αὐτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα,
Εἰς θαῦμ' ἐστήει, κἀξεπέπληκτο σαφῶς,
Ὡς εἰς τόδ' ἦλθεν μέμψιν εὐλαβουμένη,
Φυγῇ δὲ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένη.
Μαθὼν πατήρ νιν ἐγκατάκλειστον δόμοις
Ὀργῇ χολωθεὶς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει,
Τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν,
Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ, καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἰδὴ,
Ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι,

Danaen vero nominavit hanc, quia multum tempus
Preateriit ante liberorum genituram. Confeſtim
Autem in virginalibus conclavibus, quae aedificavit,
Dat Argivis cuſtodiendam puellis,
In viri conſpectum cavens ne veniret.
Deinde vero cum longum tempus hanc augeret,
Et formam haberet eximiam in Graecia,
Amore ineluctabili Jupiter pater correptus
Toris congredi clam *cum ea* cupiebat. Aperte vero
Cum *ei rem* perſuadere non poſſet, ad machinam
Dolumque talem venit, ut in aurum ignis expers
Converſus, quod hanc poſſeſſionem mortalibus
Optabilem *eſſe* ſciret, per tectum flueret in manus
Puellae. Illa vero non cognito occulto dolo,
Sinu Deum influentem excepit.
Tandem vero cum vidiſſet ſe gravidam *eſſe*,
In admirationem venit, et rem miram obſtupuit:
Fuga vero clam ex hac terra abire cogitantem eam,
Quando in hunc ſtatum devenit, reprehenſiones
Vitantem pater intelligens, concluſam in aedibus,
Ira percitus, et tenebris occultatam ſervat,
Veritatem aſpectu proſpiciens reſciſcere:
Et ſi haec vera et certa eſſe viderit,
Decrevit ambos in mare projicere,

Et filiam, et filium *ejus*. Quorum vero *cauſa* miſſus
Sum *huc*, ſermones Danaae hos jucundos afferens
A Jove, celerrime declaraturus perveniam.
Miniſtrum enim exiſtentem imperata facere
Oportet alacriter, quicunque fuerit mentis compos.
C. Quis novus hic ſermo
Ad meas venit aures?
Unde ſedulo properans,
Ad has Regis aedes ancipiti animo pendens accedo.
Quis dominam meam Danaen
Rumor agitat per urbem?
Quem utinam nunquam in aures *meas* tuliſſet,
Qui primus haec dicere *nobis* eſt auſus;
Quod gravida ſit deprehenſa, polluta lectis
Viri. Pater vero ipſam includens
In virginalibus conclavibus, ſigilis *ejus* corpus
Cuſtodit. Haec certo ſcire volo.
Sed enim video Regem hujus agri
Argivi, Acriſium, ex aedibus prodeuntem:
Ira, ut videtur, animum gravatur.
A. Tu vero, ſi in aedibus benevola eſſes *nobis*,
Nunquam ad tantam audaciam progreſſus eſſes.—

F I N I S.

Τὴν παῖδα, καὶ τὸ τεχθέν· ὧν δὲ γ' ἐςάλην,
Μύθους Δανάῃ τοῦσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων
'Εκ Διὸς, ἀφίξομαι τάχιςα σημανῶν.
'Υπηρέτην γὰρ ὄντα τἀπεςαλμένα
Πράσσειν προθύμως, ὅςιν ἂν γ' ᾖ νουνεχής.
Χ. Τίς ὁ καινοτρόπος οὗτος μῦθος
Κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκουάν;
Ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα
Τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω.
Τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην
Βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν;
Ἣν μή ποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν
Ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας,
Ὡς ἐγκύμων εἴληπται, χρανθεῖσα λέκτροις
'Ανδρός· πατὴρ δέ μιν κλήσας
'Εν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει.
Ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω.
'Αλλ' εἰσορῶ γὰρ τύραννον χθονὸς τῆσδ'
'Αργείας 'Ακρίσιον πρὸ δόμων ςείχοντα·
Φυγῇ βαρὺς ὡς δόξαι κέαρ.
Α. Σὺ δ', εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες,
Οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους.

Λείπει τὰ λοιπά.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΑΡΧΕΛΑΩι

ΒΑΣΙΛΕΙ.

ΤΟ μὲν ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι πάλιν, ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐκόμιζεν· ȣ̓ δόξαν κενὴν θηρώμενοι, εἰ μήγε καὶ ἀχθεσθήσεσθαί [σε] μᾶλλον, ἢ ἀποδέξασθαι ἡμᾶς, δι' αὐτὸ ἐνομίζομεν· Τȣ̀ς δ' ἄλλȣς αὐτὸ τȣ̃το δὴ ϗ μάλιϛα συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, ὡς ἐπίδειξιν οὖσαν τὸ πρᾶγμα, καὶ πρόσχημα μᾶλλον εἰς τοὺς πολλȣ̀ς, ȣ̓ μεγαλοφροσύνην ȣ̓δεμίαν· ὥϛε τȣ́του μὲν ἀμφοῖν ἕνεκα χἂν ἐδεξάμεθα. καὶ Κλίτων δὴ ἐπέϛειλεν ἡμῖν, ὅπως λάβοιμεν, ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβοῦσιν. Ἀλλ' ὡς τὸ μὲν αὔταρκες ἡμῖν τε ϗ τοῖς φίλοις παρόν· τὸ δὲ ὑπὸ σȣ̃ πεμφθὲν πλεῖον, ἢ ὅσον ἥ τε κτῆσις ἥρμοζε, καὶ ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥαδία.

Περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων, ϗ πρότερον μὲν ἐπεϛείλαμέν σοι δεόμενοι, καὶ νῦν δεόμεθα σῶσαί τε αὐτȣ̀ς καὶ ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν· ȣ̓δὲν γὰρ ἀδικεῖν ἐοίκασιν, ἢ ȣ̓δὲν βλάψειν ἀφεθέντες ἔτι· μέτριον δὲ καὶ τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν, ϗ τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, γέροντα, ὡς ἔϛι πυνθάνεσθαι, τῶν εὐγενεϛάτων ἐν Πέλλῃ, καὶ κατὰ τἄλλα δοκίμων. Ὃς αὐτὸς ἐλθὼν Ἀθήναζεν, ἐφ᾽ ἡμᾶς κατέφυγεν, ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοί· ϗ ἐδεήθη ταῦτα ἐπιϛεῖλαί σοι· Ἀλλὰ μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν. Ἔῤῥωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΣΟΦΟΚΛΕΙ.

ἘΚΟΜΙΣΘΗ Ἀθήναζεν, ὦ Σοφόκλεις, ἡ περὶ τὸν εἰς Χῖον πλοῦν γενομένη σοι συμφορά· καὶ ἴσθι, οὕτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν ἅπασαν, ὡς μηδὲ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων. Τὸ δὲ, τοσȣ́τȣ κακοῦ ἤκον-

τος, περισώζεσθαί σε, καὶ τὸ τῶν συνόντων σοι φίλων, μηδὲ θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα, ἐκ ἄλλο τι ἔγωγε, ἢ θεοῦ πρόνοιαν, γενέσθαι πείθομαι. Ἡ μέντοι περὶ τὰ Δράματα συμφορὰ, ἣν τίς ἐχὶ κοινὴν ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος νομίσειεν ἂν; δεινὴ μὲν, ἀλλὰ περιόντος γε σοῦ ῥαδίως ἐπανορθωθήσεται. Σκόπει δ', ὅπως ἀσφαλεστέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον· καὶ ἤτοι ἄρα ἡ θάλασσα, ἢ τὸ κρύος παραχρῆμα νηχόμενόν γε, ἢ ὕστερον, κακῶσαι δοκεῖ, ῥαΐσας τὸ σῶμα πρότερον ἡσυχῆ ἐπάνιθι. Καὶ τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νῦν καὶ ὅσα ἐπέστειλας ἐπιτελῆ ὄντα.

Ἄσπασαι Χιονίδην τε καὶ Λαπρέτην, καὶ εἰδέτωσαν ἡμᾶς ἐχ ἥκιστα καὶ ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας, ὅτι σώζονται. Ἀντιγένη τὸν ἰατρὸν, εἴπερ ἔτι ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις, καὶ μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον, ἄσπασαι, καὶ ἴσθι ἀνδρῶν βέλτιστον ὄντα· καὶ τὲς Κρατίνε υἱεῖς. Ἔῤῥωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΤΗ.

ΑΡΧΕΛΑΩ

ΒΑΣΙΛΕΙ.

ΑΦΙΚΕΤΟ Ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ Πελλαῖος γέρων ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ νεανίσκοις· καὶ ἐγένετο μὲν ἡ ὄψις, ὦ βέλτιστε βασιλεῦ, ἡδεῖα μὲν ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ τε καὶ δι' ὃν ταῦτα ἐγένετο, καλὴ δὲ καὶ σοὶ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν και ζῆλον παρὰ πᾶσι τοῖς τε ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς καὶ Ἀθηναίων ὁπόσοι εἶδον· εἶδον δὲ πολλοί. Καὶ οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ἠγάσθη τέ σου τῆς φιλανθρωπίας καὶ συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθά. Περιῄει γὰρ γέρων, οὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον ἐνθάδε ῥυπῶν τε, καὶ κόμην ἔχων [κεκαρμένην,] ἐν οὕτω πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος τὴν σωτηρίαν τῶν παίδων, λαμπρός τε ἐξαίφνης καὶ μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν, θύων τε τοῖς θεοῖς, ἐμέ τε ὑμνῶν καὶ περιέπων, ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τοὺς υἱέας, καὶ

τὴν πόλιν τὴν τῶν Ἀθηναίων, ἔτι τοιούτους πολίτας τρέφοι.

Ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω· οὐ βύλομαι δὲ, ἐπιδεικνὺς, ὅσῳ πλείονα ἐκ τύτυ σεαυτὸν ὤνησας, ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, δοκεῖν διὰ τοῦτο ἐλάττω σοὶ χάριν ἔχειν. Ὁμολογῶ δὲ αὐτός τε, εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι, καὶ πειράσεσθαι τοῦ καλοῦ τύτυ ἔργυ πολλὰ πάνυ καὶ μεγάλα παρασχεῖν σοὶ χαριστήρια· ὅτι ὕτε τὸν δείλαιον γέροντα ἐκεῖνον, ὅτε ἠτύχει, τῆς ἐφ' ἡμῖν, ὕτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ σοὶ, γιγνομένης ἐψεύσω ἐλπίδος. Ἔῤῥωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΑΡΧΕΛΑΩι

ΒΑΣΙΛΕΙ.

ΚΑΙ τὰ περὶ τὺς Πελλαίυς, ὦ βέλτιστε Ἀρχέλαε, καὶ πολλὰ ἄλλα, πεπολίτευταί σοι καλῶς, καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ πρὸς ἑτέρυς ἐπιεικεῖς τε καὶ σπυδῆς ἀξίυς πολλύς.

Καὶ ὐχ ἧσσον αὐτὰ, εὖ ἴσθι, ὅσα πρὸς ἄλλȣς τινὰς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς, ἐπιμελές μοι εἰδέναι, οὐ φιλοπράγμονι ὄντι, ἀλλὰ χαίροντι ἐφ' οἷς εὐδοκιμȣ̃ντα πυνθάνομαι σέ· καὶ χάριν σοι ὐκ ἐλάττω ὑπὲρ αὐτῶν ἔχω· ȣ̉ γὰρ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ, δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι, ἢ ὅτι σὲ τοιοῦτον ὄντα ἔγνων, ἔγωγε νομίζω. ταυτὸ δὴ τȣ̃τό μοι περίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργȣ, ὅτι ἂν εἰς ὁντινοῦν τῶν ἐπιεικῶν πυνθάνωμαί σε καλῶς πεπολιτευμένον.

Καὶ μέμνησο τȣ́των, ὦ βέλτιστε Ἀρχέλαε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ὐδὲν πλέον, ἢ πολλȣ̀ς πόνȣς καὶ πολλὰς φροντίδας, ἔδωκέ σοι ὁ Θεός· ἓν δὲ ἔδωκεν ἀγαθὸν, δύνασθαι εὖ ποιεῖν ȣ̔̃ς ἂν ἐθέλῃς· θέλειν δὲ δεῖ τȣ̀ς ἀξίȣς. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπ' αὐτῷ βȣλομένῳ ἐστὶν ἀφελέσθαι· ἓν δὲ οὐδὲ βȣληθεὶς ποτὲ ἀφαιρήσεται, τὸ πολλȣ̀ς εὖ πεποιηκέναι. Ὥστε εὖ ἴσθι, ὅτι ὐδεμία μείζων ἀνδρὶ, γενομένῳ ποτὲ ἐν δυνάμει, μεταμέλεια, ἢ εἰ, διδόντος τοῦ Θεοῦ, μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδέν· βȣλομένῳ δὲ δρᾷν, πέπαυται διδȣ̀ς ὁ Θεός. Ἀλλ' οὐ σύ γε ἂν τȣ̃το πώποτε πάθοις· ὐδὲ ἀνιάσῃ, ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς

εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν, ἀνεθεὶς φροῦδος ἤδη, καὶ πέπαυται παρὼν ὁ Θεός· ἀλλὰ καὶ παρέσται μὲν ἀεὶ, καὶ στήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι, καὶ χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς. Ἀλλὰ δῆτα, κἂν ἐπίσχῃ πνέων, πάντως ἤδη καὶ πόλεις, καὶ ἔθνη, καὶ ἰδιῶται πολλοὶ, καὶ ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως οὐ σὺν κακῷ, καὶ ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας. Καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσαιντ' ἂν, ἐκστάντος σοῦ, καὶ τὸ κινδυνεύειν, καὶ αἱ φροντίδες· τὸ δὲ συνειδὸς, ὧν τε ἔπαθον, τοῖς παθοῦσι, καὶ σοὶ τῷ πεποιηκότι, ἀεὶ μένει, οὐ μικρὸν οὔτε κτῆμα, οὔτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ ἀρκοῦν τοῦτο καὶ ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν.

Ταῦτα δὴ παρακελεύομαι πράσσειν τε ἀεὶ, καὶ μὴ ἀποκάμνειν· ὥσπερ οὐδ' ἀποκάμοις ἂν, οὐδὲ ἐστί τις τούτου κόρος· τὰ δ' ἄλλα πράως ὁμοίως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει· καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, οὐδ' ὅστις τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων, σοῦ κελεύοντος, ἀφεθῇ, ἐκεῖνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ τὸ τοιοῦτον [σὲ] εἶναι τὸν τρόπον. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ τοὺς ἀπανταχόθι τιμῆς καὶ λόγου τι-

νὸς τῶν Ἑλλήνων ἀξίυς, καὶ μάλιϛα τοὺς κατὰ τέχνας σπυδαζομένυς, καὶ πάλιν αὖ μάλιϛα τύτων ἁπάντων τοὺς ποιεῖν, ἢ λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένυς, μετακαλεῖσθαί σε πανταχόθεν, καὶ χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις, καὶ ταῖς ἄλλαις φιλοφροσύναις τημελεῖν, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων, ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ, ϗ προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις· καὶ τὸ τύτων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων, καὶ βωμολόχων ἀνθρώπων, καὶ τύτυς θεραπεύειν αὐτὸν, ὐχ ὑπ' ἐκείνων θεραπεύεσθαι, μᾶλλον ὁμολογῦντα· ὥσπερ ἐϛὶ, πυνθάνεσθαι πολλάκις, ὅτ' ἐπ' ἐκείνοις μᾶλλόν ἐϛι, τὸ σὲ εἶναι, ὁποῖος εἶ, καὶ τὸ τοιοῦτον ὄντα παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγυ τυχεῖν, ἢ ἐπὶ σοὶ, τὸ ἐκείνυς εὐτυχεῖν. ἐκείνοις μέν γε, κἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ, καὶ πλοῦτον αὐτάρκη ϗ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν, τὰς τέχνας.

Τίς σ' ὐκ ἂν ἀγάσαιτο καὶ μακαρίσειε τύτων ἁπάντων; καὶ μάλιϛα, ὅτι ὁμολογοῦσιν ἤδη καὶ ἴσασι πάντες εἰς τῦτό σε ἥκοντα τῆς πρὸς τὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας, ὥϛε τὴν

μὲν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι· τὸ δὲ ὄνομα μηδὲν ἀντιπράσσειν τὸ τȢ βασιλέως, εἰς τὸ στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων. Ἔῤῥωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΙ.

ΚΑΙ ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὦ βέλτιστε Κηφισοφῶν, τό, τε σῶμα Ȣ μοχθηρῶς διατεθέντες, καὶ ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν, ἐπιεικῶς, κομιζόμενοι συντόμως. Καὶ ἀπεδέξατο ἡμᾶς Ἀρχέλαος, ὡς εἰκός τε ἦν, καὶ προσεδοκῶμεν ἡμεῖς, Ȣ δωρεαῖς μόνον, ὧν Ȣδὲν ἐχρῄζομεν ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ φιλοφροσύναις, ὧν Ȣδ' ἂν εὔξαιτό τις μείζȢς παρὰ βασιλέων. Καὶ κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον, καὶ ἔστιν ἡμῖν σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλά· καὶ ὅταν τύχῃ, σὺν Ἀρχελάῳ ἄμεμπτος ἡ διαγωγὴ, πρός τε τοῖς ἔργοις, οὐδὲν κωλυόμεθα τοῖς τȢτων γίνεσθαι. Ἀλλὰ πολὺς μὲν ἔγκειται ὁ Κλίτων, πολὺς δὲ καὶ ὁ Ἀρχέλαος ἑκάστοτε, φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰωθότων ἀναγκά-

ζοντες· ὥστε ἐμοί γε μισθὸν οὐκ ἀηδῆ μόνον, οὐδὲ ἄπονον, δοκεῖ Ἀρχέλαος ἀναπράσσεσθαι, τῶν τε δωρεῶν, ὧν ἔδωκέ μοι εὐθὺς ἀφικομένῳ, καὶ ὅτι ἑστιᾷ λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν, ἑκάστης ἡμέρας.

Περὶ δὲ ὧν ἐπέστειλας ἡμῖν, σὺ μὲν εὖ ποιεῖς ἐπιστέλλων, ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. Ἴσθι μέντοι, μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν, ὧν νῦν Ἀγάθων, ἢ Μεσάτος, λέγει, μέλον, ἢ τῶν Ἀριστοφάνους φληναφημάτων οἶσθά ποτε μέλον. Καὶ τούτοις γε ἂν ἀδικήσαις εἰς τὰ μάλιστα, ἀποκρινόμενός ποτε, κἂν ὅλως μὴ παυομένους τῆς ἀναγωγίας αὐτοὺς ὁρᾷς.

Ἢν μέντοι τις τῶν ἀξίων περὶ Εὐριπίδου λέγειν τι καὶ ἀκούειν, αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ, ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἴπομεν περὶ τοῦ μὴ δεῖν εἰς Μακεδονίαν ἡμᾶς ἀποδημεῖν ἐπιστάμενος, ἃ δὲ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς ἀπηνάγκασε βαδίσαι ἀγνοῶν, τοῦτον δὴ ἄξιον νόμιζε δηλοῦν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθά γ', ὦ Κηφισοφῶν· καὶ οὕτως πεπαύσεται ἀγνοῶν τὰς αἰτίας, καὶ ἅμα, ὅπερ εἰκός ἐστι τὸν ἀγνοοῦντα πάσχειν, καταγινώσκων ἡμῶν, ὡς φιλοχρημάτων γενομένων.

Οὐ γάρ πω δὴ πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν, ἢ φρουρὰ λαβόντας ἐν Τριβαλλοῖς ἡγεῖσθαι, ὑπόχους καλουμένους, ὀρεχθῆναί τις ἂν φήσειεν ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο δὴ στείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν, ἀλλὰ δηλονότι πλούτου ἕνεκα. Εἶτα πῶς ἂν, ὅτε νέοι τε καὶ ὅτε μέσοι τὴν ἡλικίαν ἦμεν, καὶ ὂν, ἔτι ζώσης ἡμῖν τῆς μητρὸς, ἧς ἕνεκα ἂν μόνης ἐβουλόμεθα πλουτεῖν εἴπερ ἄλλως ἐβουλόμεθα, οὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, ἀλλὰ ἀπεωσάμεθα, ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον ἤδη, τηλικοῖσδε οὖσιν ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι εἰκότως ἄν τις νομίσειεν; εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰ λαβεῖν σὺν ἀδοξίᾳ τέ τινι ἡμετέρᾳ, καὶ οὐδὲ ἀπολαύσει ἔτι οὐδεμιᾷ, ἐπεθυμήσαμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν, καὶ ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα.

Ἔτι δὲ δὴ καὶ προσθείης, ὅτι, ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις, τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίου δίδοντος Ἀρχελάου, καὶ ἀγανακτοῦντος, ὅτι οὐ λαμβάνομεν, ἀντέχομεν μὴ λαβεῖν. Τῶν ἄλλων δωρεῶν, ὁπόσα ἢ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν, ἢ Ἀρχέλαος ἔπεισε λαβεῖν, οὐκ ἔσθ', ὅ, τι ἐν-

ϑάδε ὑπολελείμμεθα. ἀλλ' οἴχονται αὐτὰ φέροντες, οἵπερ καὶ ταύτην τὴν ἐπιϛολὴν φέρουσιν, ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα. Τίς δὲ οὕτως εὑρεθείη ἔτι σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον, ὅϛις ἂν φιλοχρηματίᾳ με θελχθέντα ταύτην ἀποδημῆσαι ὑπολάβοι τὴν ἀποδημίαν; Ἀλλὰ δήπου ἀλαζονείαν τινὰ, ἢ τοῦ δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν, ἐροῦσιν. Ἀλλ' ἡ μὲν δύναμις ἡμῖν καὶ μένουσιν ἡ παρὰ Ἀρχελάου καὶ πάλαι ἦν. ἄλλως τε καὶ Κλίτων οὐ τοσοῦτον ἐδύνατο μέγα, τοῦ μὴ ἄλλον, ὃν προῃρούμην ἐξ ἀρχῆς, τρόπον βιοῦν ἐμέ· μηδ' ὅπου μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανεῖν· τελευταῖον δὲ καὶ παρέχειν λόγους ἐπὶ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν. Εἰ δὲ δὴ καὶ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν, τί ἄλλο ταύτῃ τῇ δυνάμει, ἢ πρῶτον μὲν εἰς τὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα εἰς τὰ τῶν φίλων, χρήσασθαι ἐμέλλομεν; Ἀλαζονείας τε ἕνεκα πολὺ ἂν μᾶλλον ἐν ὄψει τῶν τε φίλων, καὶ οὐχ ἥκιϛα τῶν ἐχθρῶν δύνασθαί τι ἠβουλόμεθα. Καὶ μὴν εὐμετάβολον ἐμὲ, οὔτε εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, οὔτε εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους, καὶ οὐχ ἧσσον εἰς τοὺς ἐχθροὺς,

σκοπῶν εἴποι τις ἂν, οἷς ἅπασιν ἐκ νέȣ μέχρι τοῦ νῦν τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι, πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, Σοφοκλέȣς· πρὸς γὰρ δὴ τοῦτον μόνον ἴσασί με τάχα ȣ̓χ ὁμοίως ἀεί τὴν γνώμην ἔχοντα. Ὃν ἐγὼ ἐμίσησα μὲν ȣ̓δέποτε, ἐθαύμασα δὲ ἀεὶ, ἔϛερξα δ' ȣ̓χ ὁμοίως ἀεί. Ἀλλὰ φιλοτιμότερον μέν τινα εἰδέναι, an εἶναι, ποτὲ δόξας ὑπεῖδον· βȣληθέντα δὲ ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην. Καὶ ἀλλήλȣς μὲν, ἐξ ὅτȣ συνέϐη, ϛεργομέν τε καὶ ϛερξομέν τε καὶ ϛερξομενον· τȣ̀ς δ' ἐμϐάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας εἶναι ἐκ τȣ̃ ἡμᾶς ἀπεχθάνεσθαι, τὸν ἕτερον θεραπεύοντες, ἄν τι πλεῖον ἔχωσι, διαϐεϐλήμεθα.

Καὶ νῦν, ὦ βέλτιϛε Κηφισοφῶν, οἶδ', ὅτι οὗτοί εἰσιν, οἱ τȣ̀ς περὶ ἡμῶν λόγȣς ἐμϐάλλοντες εἰς τȣ̀ς ὄχλȣς· ἀλλ' ὥσπερ ἀεὶ ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο, καὶ γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος, ȣ̓δὲν πλέον, ὠφλίσκανον, καὶ νῦν ἴσθι, ὅτι ȣ̓κ ἄπρακτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῷ σφισιν ἔσονται. Σὺ μέντοι εὖ ποιεῖς περὶ τȣ́των ἡμῖν γράφων, ἐπειδήπερ οἴει ἡμῖν διαφέρειν· ἀλλ' ὥσπερ εὖ

ποιεῖς γράφων, οὕτως ἀδικεῖν φήσαιμ' ἂν ἡμᾶς, ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἐκ ἀξίοις. Ἔῤῥωσο.

Τῶν Εὐριπίδȣ Ἐπιϛολῶν Τέλος.

EURIPIDIS

FRAGMENTA

EX RECENSIONE

SAMUELIS MUSGRAVE.

FRAGMENTA.

EX ÆGEO.

1. . . . τίς σε, μᾶτερ, ἐν δεκάτῳ τόκου
Ὠνόμασε; ——
2. Ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν
Ἀποδείξασθαι θανάτῳ.
3. Εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν, ἔστι σοι κακά.
4. Τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός;
5. Δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι.
6. Ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.
7. Ἦ που κρεῖσσον τῆς εὐγενείας
Τὸ καλῶς πράσσειν.
8. Πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ
Τοῖς πρόσθεν, ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει.
9. —— —— κατθανεῖν δ' ὀφείλεται
Καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.
10. Ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα
Πόλει ξενοῦσθαι; γῆ δέ τις, πάτρας θ' ὅρος;
Τίς ἐσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός;
11. Ἀντραῖος.

EX ÆOLO.

1. Τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;
2. Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίνεται τέλος κακόν.
3. Ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται,
Κακῶς τελευτᾷ· πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς.
4. Σιγᾶν φρονοῦντα, κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν
Πεσόντα· τῷ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος
Μήτε ξυνείην, ὅστις αὐταρκὴς φρονεῖν
Πέποιθε, δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.
5. Παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
Πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.
6. Δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας
Λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
Οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά·
Ἀλλ' ἐστί τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς·
Ἃ μὴ γὰρ ἐστὶ τῷ πένητ', ὁ πλούσιος
Δίδωσιν· ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα,
Τοῖσιν πένησι χρώμενοι τιμώμεθα.
7. Λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος, ἔν τε συλλόγοις,
Μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο,
Ἀλλ', ὧν πόλει δεῖ, μεγάλα βουλεύοντες εὖ.
8. Τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα.
9. Βραχύ τοι σθένος ἀνέρος,
Ἀλλὰ ποικιλίᾳ πραπίδων
Δεινὰ μὲν φῦλα πόντου
Χθονίων τ' ἀερίων τε
Δάμναται παιδεύματα.
10. Τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
Τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς·
Τύχοιμι δ' αὐτῆς, ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής.
11. Κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον·
Μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει,
Θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας.
12. Γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
Δύστηνος ἆρα, κοὐ σοφὸς κεκλήσεται.
13. Τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε·
Ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί· μὴ γαυροῦ, πάτερ·
Κύκλῳ γὰρ ἕρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' οὐκ ἔχει.
Κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις
Χρόνον ξυνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐτυχής.
14. Μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
Ὃν χ' ὡ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

15. Γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμοῦ βίου.

16. Ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακὸν,
Τὸ δ' ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον.

17. Μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας,
Ὅστις φέρει κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

18. Φεῦ, φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
Γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο, πλὴν ὄχλος
Καὶ σχῆμ'· ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα.
Νοῦς δ' οὐκ ἔτ' ἐστίν· οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν.

19. Ἀλλ' ἦ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ,
Ἥ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται.

20 Ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρρεν' ἀρρένων,
Πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος.
Πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὕπαρχον ἐν βίῳ,
Τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν.

21. Οἴμοι· τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
Τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

22. Κλῆρος Ἑρμοῦ.

23. Ἕλλην γάρ, ὡς ἔοικε, γίνεται Διός.
Τοῦ δ' Αἴολος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος,
Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ', ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
Θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα.

EX ALCMÆONE τῷ διὰ Ψωφῖδος.

1. Οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τἀν τῇ πόλει;

2. Ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας
Λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

3. Φεῦ, φεῦ, τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

4. Μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου.

5. Ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
Πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει.

6. Γυναῖκα κ' ὠφέλειαν
Καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν
Ἐδίδαξα τῷ ἐμῷ λόγῳ.

7. Τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς
Μιάσματ'.

8. Ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα,
Ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα,
Κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.

9. Ὁρᾶτε τὸν τύραννον, ὡς ἄπαις γέρων
Φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.

10. Ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
Εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν;

11. Καὶ σ', ὦ γεραιέ, τόν τε παῖδα δοὺς ἐμοὶ
Γαμβρὸν νόμιζε, καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός.

12. Γυναῖκες, ὁρμήθητε, μηδ' ἀτιμίαν
Σκυθρόν τις ὑμῶν [καταχεῖ.]

13. ——ταῦτα γὰρ σκυθροὺς ὁρᾶν
Ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην.

14. Τί; τοῦ τεκόντος, οὐδὲν ἐντρέπῃ πατρός;

15. Ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων.

16. Μάλιστα μέν μ' ἐχρῆν ἐπισκήψας πατὴρ.
Ὅθ' ἅρματ' ἀστέβαινεν εἰς Θήβας ἰών.

17. Ὁ σοὶ χρυσοῦν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμὲ
Χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν.

EX ALCMENA.

1. Οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον, [εἰς τὸ] εὐτυχὲς
Χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης, [σ'] ἀποστερεῖν.

2. Πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς, εὐφυὴς κλάδος,
Χελιδόνων μουσεῖα.

3. Ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς
Ἐν πόλει δικαίου πέλει.

4. Ἴστω δ' ἄφρων ὢν, ὅστις ἄνθρωπος γεγὼς
Δῆμον κωλύει, χρήμασιν γαυρούμενος.

5. Ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
Δούλοις ἄριστα· κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος
Εἴη τις, ἁνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν.

6. Δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν
Θεὸς ἀνθρώποις.

7. Ἀλλ' οὐδὲν ηὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα·
Τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει.

8. Σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος, ἥ τ' ἀπειρία.

9. Ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα· γενναίως ἴσως
Ἔπραξας· αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ
Μισῶ· λογισμὸς τοὔργον οὐ νικᾷ ποτέ.

10. Ἀλλ' εὐφέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

11. Θάρσει· τάχ' ἂν γένοιτο· πολλὰ τοῖς θεοῖς
Κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει.

12. Σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας
Πάντες διαιρεῖν, ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.

13. Πόθεν δὲ τεύχη πανὸν ἐξηῦρες λαβών;

14. Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι.

EX ALEXANDRA.

1. Καὶ χρόνου προὔβαινε πόδα.

2. Χρόνος δὲ δείξει σ', ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν
Ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σε γ', ἢ κακόν.

3 Ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·
Ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνήρ,

Δίκαια λέξας, ἧσσον εὐγλώσσου φέρει.
4. Ὅθεν δὲ νικᾷν χρὴ σε, δυστυχεῖς, ἄναξ,
Ὅθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς· δούλοισι γὰρ
Τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν, οὔ.
5. Οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
Ὃ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.
6. Σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι
 λέγω·
Δούλου φρονοῦντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν
Οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον, οὐδὲ δώμασιν
Κτῆσις κακίων, οὐδ' ἀνωφελεστέρα.
7. Ὦ παγκάκιστοι, καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ
Ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι.
8. Ἤλεγχον· οὕτω γὰρ κακὸν δοῦλον γένος.
Γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.
9. Δούλων, ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,
Πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱροῦνται μέγαν.
10. ——— δούλους γὰρ οὐ
Καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.
11. Ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κα..οὶ γαμοῦσ' ἀεί.
12. Περισσόμυθος ὁ λόγος εὐγένειαν
Εἰ βρότειον εὐλογήσομεν.
Τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα,
Διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς,
Ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν.
Ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν· μία δὲ γονὰ
Τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές.
Νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος.
Τὸ φρόνιμον, εὐγένεια· καὶ τὸ συνετὸν
Ὁ Θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος.
13. Οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,
Παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.
14. Ἄδικον δ' ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ
 ὀρθῶς ποιεῖ.
15. Κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐαν-
 δρίαν
Ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν, αἵ τ' ἄγαν τρυφαί.
Πενία δὲ δύστηνον μὲν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
Μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.
16. Ὥστ' οὔ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαι-
 μονεῖ.
17. Πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος
Μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.
18. Ἐκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται
Θνητοῖσιν, ἕλκει δ' οὔποτ' ἐκ ταυτοῦ τύ-
 χας.
19. Α. Οἶδ', ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ
 λύπας χρεών.
Β. Χρὴ τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον, ἢ φέρειν κακά.
20. Παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.
21. Ἄρρητος κόρη.
22. Ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς,
Καὶ πρὸς παθόντων, κἀν κακοῖσι κειμένων
Σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ, μαίνομαι.
23. . . . Δεῖ δ' . . . .
Οὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγ-
 χεσθαι τρόπους.

EX ALOPA, vel CERCYONE.

1. Οὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ὑβρίσεις
2. Γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως.
3. Ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν·
Ἐκ τοῦδε πρῶτον· πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν
Παῖδας, νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην.
4. Ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον,
Στείχοντα θεωρὸν, ἐκ τρόχων πεπαυμένον.
5. Οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο.
6 — γέμουσαν κύματος θεοσπόρου.
7. Πλήσας δὲ νηδὺν, οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην
Φίλοις ἔδειξεν αὐτόν.

EX ANDROMEDA.

1. Ἐκθεῖναι κήτει φορβάν.
2. Ποῖα λίβας σειρήν.
3 Σὰ γὰρ ταῦτα πάντα.
4. Ἐκεῖσε, δεῦρο.
5. Ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι
 χάριν;
6. Ἄγου με, ὦ ξένε, εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις,
 εἴτ' ἄλοχον.
7. Σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων,
 Ἔρως,
Ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ,
Ἢ τοῖς ἐρῶσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ,
Μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει,
Καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσῃ·
Μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι
 φιλεῖν
Ἀφαιρεθήσῃ χάριτας, αἷς τιμῶσί σε.
8. Τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς
Ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται,
Στρέφει δ' ἄλλους
Ἄλλως εἰς ἁμέραν.
9. Εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν
 πόνων
10. Οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς,
Ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων.
11. Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τοῦ νοῦ πλέον.
12. Ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,
Ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων,
Οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς.
13. Ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν, ἐκ δὲ τῶν λόγων
Ἑλοῦ τὰ βέλτισθ', ὡς ἄπιστον ἔστ' ἔρως,
Κἀν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει.

14. Τῶν γὰρ πλούτων οὐδ' ἄριστος
Γενναῖον λέχος εὑρεῖν.
15. Ὦ τλῆμον, ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς
Ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι.
16. Χρυσὸν μάλιστα βούλομ' ἐν δόμοις ἔχειν·
Καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ·
Ἐλεύθερος δὲ, χρεῖος ὢν, οὐδὲν σθένει.
Χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὕνεκ' εὐτυχεῖν.
17. — — Χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ,
Ταῖς συμφοραῖσι δ' ὡς ὁρᾷς, οὐκ εὐτυχῶ.
18. Ἦ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν,
Ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὔπιον μεῖζον κακόν.
19. Ὁ μὲν ὄλβιος ἦν· τὸν δ' ἀπέκρυψεν
Θεὸς ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν
Νεύει βίοτος,
Νεύει δὲ τύχα κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.
20. Οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν,
Ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ.
21. Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων
Οὐ πώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.
22. Συνάλγησον, ὡς ὁ κάμνων
Δακρύων μεταδοὺς
Ἔχει κουφότητα μόχθων.
23. Α. Τὸ ζῆν ἀφέντες, τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου.
Β. Κενοί γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεών.
24. Ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν·
Τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς,
Νόμῳ νοσοῦσιν· ὅ σε φυλάξασθαι χρεών.
25. Σιγᾷς; Σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων.
26. Τήν τοι δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς,
Ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν τιμωρίας.
27. --- πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεὼς,
Ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος,
Πόνων ἀναψυκτῆρ', ὁ δ' ἀμπέλων γάνος.
28. Ὦ νὺξ ἱερὰ,
Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις;
Ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
Αἰθέρος ἱερᾶς
Τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.
29. ------ παρθένου τ' εἰκόνα τινὰ
Ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων
Σοφῆς ἄγαλμα χειρός. - - - -

EX ANTIGONA.

1. Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ·
Εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
2. Οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος,
Καὶ βωμὸς αὐτῆς ἐστιν ἀνθρώπου φύσις.
3. Δεῖ, τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.
4. Οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ
Πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἂν διχοστατῇ πόλις.
5. Οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν, οὔτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον·
Τύραννον εἶναι· μωρία δὲ καὶ θέλειν,
Ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.
6. Ἀνδρὸς δ' ἐρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου
Ἀφύλακτος ἡ τήρησις· ἂν γὰρ φαῦλος ᾖ
Τἄλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.
Ἢν δ' ἂν προσῆται Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν.
7. Ἔρων τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.
8. Ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος,
Ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κύδει γὰρ ὢν
Ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.
9. Ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση.
10. Ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας ἐοικέναι
Τὰ πολλὰ φαύλη γίνεται τέκνων πέρι.
11. Τὸ μωρὸν αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι,
Φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς.
12. Ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
Ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχῃ.
13. -- ἐκ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν.
14. Μὴ οὖν ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν· εἰδὼς, πολλάκις
Ὅτι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει.
15. Ὅστις δὲ πρὸς τὸ πίπτον εὐλόγως φέρει
Τὸν δαίμον', οὗτος ἧσσον ἔστ' ἀνόλβιος.
16. Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος
Ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἐστὶ μεῖζον ἐν βροτοῖς;
Τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ
Ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς
Εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων;
17. Ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεὸς
Δεινός τε, θνητοῖς γ' οὐδαμῶς ὑποστατός.
18. Ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα τὰν
Καπανέως.

EX ANTIOPA.

1. Τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον· ἐζήτησε γὰρ
Τοκοῖσιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν.
2. Δίκα τοι δίκα χρόνιος· ἀλλ' ὅμως
ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν, ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ
βροτῶν.
3. Τήν τοι δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου

Δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακός.
4. Τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν, ὦ τέκνον,
Θεούς τε τιμᾷν, τούς τε θρέψαντας γονεῖς,
Νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
Κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.
5. Τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
Κακῶς ἐμέμφθης· καὶ γὰρ, εἰ φρονεῖν ἔχω,
Κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.
6. Ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
Σοφὸν, ταράσσων μηδὲν, ὧν πόλις νοσεῖ.
7. Καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
Ἀσκοῦσι βίοτον, ἢν σφάλωσι χρημάτων,
Κακοὶ πολῖται. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον,
Ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν αὐτῷ μένειν.
8. Εἰ δ' εὐτυχῶν τις, καὶ βίον κεκτημένος,
Μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
Ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ·
Φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.
9. Πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
Γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
Ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.
10. Κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ·
Τὸ δ' ἐκλαλοῦν, οὐθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται,
Κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.
11. Ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος,
Πόλει τ' ἄριστος, μὴ τὰ κινδυνεύματα
Αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
Τολμῶντα λίαν, οὔτε προστάτην χθονός.
12. Γνώμῃ γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
Εὖ δ' οἶκος, εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα.
Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
Νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖον κακόν.
13. Ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ, μὴ πράσσειν παρὸν,
Μωρὸς, παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα.
14. Οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
Γνώμας διώκειν, οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.
15. --- τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν;
16. Φεῦ, φεῦ· τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος
Πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός;
17. Κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών.
18. ----- πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς
Ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν εὐγενῆ σπείρειν τέκνα,
Οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς.
19. Εἰ νοῦς ἔνεστι· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ καλῆς
Γυναικὸς, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι;
20. Οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον, αἰδεῖσθαι δὲ χρὴ,
Γύναι, τό τε λίαν, καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον.
21. Φεῦ, φεῦ, βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι,
Ὅσαι τε μορφαί; τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἄν.
22. Πόλλ' ἐστὶν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένε, κακά.
23. Ἔχει λόγον καὶ τοῦτο τῶν πολλῶν βροτῶν,
Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.
24. Φρονῶ δ', ἃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν·
Τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ
Νοσοῦντα· κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία.
25. Τοῖος δὲ θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος.
Οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, οὔτε δυστυχεῖ·
Εὐδαιμονεῖ τε κ' αὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ.
Τί δῆτ', ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες,
Οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι;
26 Ῥίψον τὴν λύραν, καὶ κέχρησ' ὅπλοις.
27. Κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
Λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους·
Δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν
Φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα.
28. Ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων
Ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.
29. Ἀνὴρ γὰρ ὅστις, εὖ βίον κεκτημένος,
Τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελείᾳ παρείασεν,
Μόλπαισι δ' ἡσθεὶς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται,
Ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται,
Φίλοισι δ' οὐδείς· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται,
Ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ.
30. ——— οὐδὲ γὰρ λάθρα δοκῶ,
Φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον,
Σοὶ τήνδ' ἐς εὐνὴν, ὥσπερ ἄνθρωπον, μολεῖν.
31. -- -- εἰ δέ που τύχοι
Πέριξ ἑλίξας [ταῦρος,] εἷλχ' ὁμοῦ λαβὼν
Γυναῖκα, πέτραν, δροῦν, μεταλλάσσων ἀεί·
32. ----- ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον
Κομῶντα κισσῷ, στῦλον Εὐίου θεοῦ.
33. ----- ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
Παῦσαι δ' ἀοιδῶν, πραγμάτων δ' εὐμουσίαν
Ἄσκει· τοιαῦτ' ἄειδε, καὶ δόξεις φρονεῖν,
Σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίων ἐπιστατῶν.
Ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα,
Ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.
34. ----- ἐν τούτῳ γέ τοι
Λαμπρός θ' ἕκαστος, κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται,
Νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος,
Ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνῃ βέλτιστος ὤν.
35. ----- ᾧδε γενναίαν φύσιν
Γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι.
36. Καὶ πῶς σοφὸν τοῦτ' ἐστιν, ἥτις εὐφυᾶ
Λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα;

37. Κύουσα τίκτουσ', ἠνίχ' ἡκόμην πάλιν.
38. Ὦ κρεῖττον ὄλβου κτῆμα.
39. Ὤικτειρ' ἀκούσας. οἰκτρὰ γὰρ τὰ
δυστυχῆ
Βροτοῖς ἅπασι, κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ.
------Ἄνθρωπος ὤν
Οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν·
Οὐδεὶς δὲ μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν.
40. Ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ
Στάζειν· κακὸν δὲ χρημάτων ὄντων ἅλις,
Φειδοῖ πονηρᾷ μηδὲν' εὖ ποιεῖν βρότων.
41. Βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως.
42. Οὔτ' ἐν δίκης βουλαῖσιν ὀρθὸν ἄν ποτε
Λόγον προθεῖ', ἢ πιθανόν· οὔτ' ἐν ἀσπίδος
Κύτει ὁμιλήσας ἂν ὀρθώσαις στρατόν·
Οὐ τεῖχος ἂν λάβοις δή, οὔτ' ἄλλων ὕπερ
Νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό τι.

ARCHELAUS.

1. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
Σὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών.
2. Δαναὸς, ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πα-
τὴρ,
Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ·
Ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς
Αἰθιοπίδος γῆς, ἡνίκ' ἂν τακῇ χιών,
Τεθρίππου ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα,
Ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν,
Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἂν' Ἑλλά-
δα.
3. Ἐγὼ δὲ τὸ σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω.
4. Ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ 'πὶ δου-
λείας ποτὲ
Ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς, παρόν σοι κατθανεῖν
ἐλευθέρως.
5. Ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν, ἡ κακή τ' ἀνανδρία
Οὔτ' οἶκον, οὔτε πόλιν ὀρθώσειεν ἄν.
6. Ὀργῇ γὰρ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.
7. Νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεί.
Οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥάθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ·
Ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν.
8. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος· μὴ λέγε· τὸ γὰρ λέ-
γειν
Εὖ, δεινόν ἐστιν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.
9. Τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται.
Τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.
10. --- --- ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ,
Κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος.
11. Ἔχει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρὸν, εὐγενὴς
Ἀνὴρ στρατηγῶν, εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.
12. --- --- --- ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ
Μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἀμόχθητος εὐ-
κλεής;
Τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο;
13. Ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολ-
λῶν κακῶν.
14. Νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα·
Ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.
15. Κρείσσονα γὰρ οὔτε δοῦλον, οὔτ' ἐλεύ-
θερον,
Τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσι.
16. Ἔσωσα δούλην οὖσαν· οἱ γὰρ ἥσσονες
Τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.
17. Πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι
λόγῳ.
18. Ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν
ἔχων;
Πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γε-
γώς.
19. ——— πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν,
Τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.
20. Ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν
Ἐνέλαμψε· κρείσσων τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου.
21. Τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρυσὸς ὄλβιος γεγώς;
22. Μὴ πλούσιον θῇς· ἐνδεέστερος γὰρ ὢν
Ταπεινὸς ἔσται· κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα,
Πλοῦτος· λαβών τε τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ.
23. Πλουτεῖς; ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία, δει-
λόν θ' ἅμα.
24. Οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν
Δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία,
Κακὸν ἔχθιστον, φεύγει δ' ὄλβος.
25. Οὐκ ἔστι Πενίας ἱερὸν, αἰσχίστης θεοῦ·
Μισῶ γὰρ ὄντως, οἵτινες φρονοῦσι μὲν,
Φρονοῦσι δ' οὐδενὸς, ἢ τε χρημάτων ὕπερ.
26. Πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν
βροτῶν,
Ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν· ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ,
Εἰς ὀρθὸν ἔστη· χ' ὁ πρὶν εὐτυχῶν, πιτνεῖ.
27. Ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι
Κείμενον ἡδὺ βροτοῖς,
Ὅταν ἄνδρα φίλον
Στενάχῃ τις ἐν οἴκτῳ.
28. Ἔπαυσ' ὀδυρμοὺς λυμεῶνας. ——— ———
29. Τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει
τέλος.
30. Οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν,
Εὔκλειαν εἰσεκτήσατ', ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.
31. Α. Πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀν-
θρώπους θεοί.
Β. Τὸ ῥᾷστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς.
32. Τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς
Τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε.

AUGE.

1. Τὸ γὰρ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφοράς.
2. Οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης.
3. Ἔρωτα δ᾽ ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν,
Καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
Ἢ σκαιός ἐστιν, ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
Οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.
4. Γυναῖκές ἐσμεν· τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα,
Τὰ δ᾽ οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις.
5. Τίς δ᾽ οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν;
6. Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
Ἢ ϗ παραυτίκ᾽, ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
Ἔσφηλε, κ᾽ οὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.
7. Κακῶς δ᾽ ὄλοιντο πάντες, οἳ τυραννίδι
Χαίρουσιν, ὀλίγῃ τ᾽ ἐν πόλει μοναρχίᾳ.
Τοὐλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον,
Κἂν μίκρ᾽ ἔχῃ τις μεγάλ᾽ ἔχειν νομίζεται.
8. Νῦν δ᾽ οἶνος ἐξέστησέ μ᾽· ὁμολογῶ δέ σε
Ἀδικεῖν· τὸ δ᾽ ἀδίκημ᾽ ἐγένετ᾽ οὐκ ἑκούσιον.
9. --- --- --- σκῦλα μὲν βροτοφθόρα
Χαίρεις ὁρῶσα, ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια·
Κ᾽ οὐ μιαρά σοι ταῦτ᾽ ἐστιν, εἰ δ᾽ ἐγὼ ᾽τεκον,
Δεινὸν τόδ᾽ ἡγῇ.

AUTOLYCUS, Drama Satyricum.

1. τοὺς ὄνους
Τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα.
2. Σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοΐνας ἡνίας πλέκει.
3. Κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ᾽ Ἑλλάδα,
Οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·
Οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ,
Οὔτ᾽ ἂν δύναιντο· πῶς γάρ, ὅστις ἔστ᾽ ἀνὴρ
Γνάθου τε δοῦλος, νηδύος θ᾽ ἡσσημένος,
Κτήσαιτ᾽ ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
Οὐδ᾽ αὖ πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις
Οἷοί τ᾽. ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλά,
Σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα.
Λαμπροὶ δ᾽ ἐν ἥβῃ ϗ πόλεως ἀγάλματα
Φοιτῶσ᾽· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
Τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας.
Ἐμεμψάμην δὲ ϗ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
Οἳ τῶνδ᾽ ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι,
Τιμῶσ᾽ ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
Τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνήρ,
Ἢ δίσκον ἄρας, ἢ γνάθον παίσας καλῶς,
Πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
Πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
Δίσκους ἔχοντες, ἢ δι᾽ ἀσπίδων ποσὶ
Θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
Οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
Στάς· ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σοφούς τε κἀγαθοὺς
Φύλλοις στέφεσθαι, χ᾽ ὅστις ἡγεῖται πόλει
Κάλλιστα, σώφρων ϗ δίκαιος ὢν ἀνήρ·
Ὅστις γε μύθοις ἔργ᾽ ἀπαλλάσσει κακά,
Μάχας τ᾽ ἀφαιρῶν, ϗ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
Πόλει τε πάσῃ, πᾶσί θ᾽ Ἕλλησιν καλά.

BELLEROPHONTES.

1. Πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ
Κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
Αἰθέρ᾽ ἰδέσθαι
Σπεύδω, τίν᾽ ἔχει στάσιν εὐοδίας.
2. Κυλίνδετ᾽ ἔσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
3. Ἄγ᾽, ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερὸν —
4. Ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
5. Οἴμοι· τί δ᾽ οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.
6. Οὐδέ ποτ᾽ εὐτυχίαν
Κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ᾽ ὄλβον
Βέβαιον εἰκάσαι χρεών,
Οὐδ᾽ ἀδίκων γενεάν· ὁ γὰρ οὐδενὸς
Ἐκφὺς χρόνος δικαίους
Ἐπάγων κανόνας, δείκνυσιν
Ἀνθρώπων κακότητας.
7. Θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.
8. Δόλοι δὲ ϗ σκοτεινὰ μηχανήματα
Χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ᾽ εὕρηται βροτοῖς.
9. Ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη·
Ὅστις δὲ πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν
Κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὔ·
Πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων,
Τὸν τῶν λεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι ψόγον.
10. Φθονοῦσιν, αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες·
Εἰς τἀπίσημα δ᾽ ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ.
11. Ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει
Ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε ϗ σοφοῦ.
12. Νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια ϗ μάχας χερῶν
Δόλοισι κλέπτει· τῆς δ᾽ ἀληθείας ὁδὸς
Φαύλη τίς ἐστι· ψεύδεσιν δ᾽ Ἄρης φίλος.
13. Ὦ παγκακίστη ϗ γυνή· τί γὰρ λέγων
Μεῖζόν σε τοῦδ᾽ ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;
14. Οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμα, εἴ τις ἐγχέῃ
Θάμνοις ἐλείοις· οὐδ᾽ ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
Ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός.
15. Ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
Ὡς οὐδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ᾽ ἔχει,
Οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ,

Οἷας σοῦ χ᾽ αἱ σαὶ δώμασιν κεκτημένοι.
Εἰ δ᾽ ἡ Κύπρις τοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,
Οὐ θαῦμ᾽, ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν.
16. Ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλλούμενον
Κράτιστον εἶναί φημι, μὴ φῦναι βροτῷ·
Τρισσῶν δὲ βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν.
Πλούτου τε, χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ,
Πενίας τ᾽· ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προὔθέμην.
Ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰ γένος δ᾽ οὐκ εὐτυχής,
Ἀλγεῖ μέν, ἀλγεῖ, παγκάλως δ᾽ ἀλγύνεται,
Ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί.
Ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε, τὸν πάρος χρόνον,
Πλουτῶν, ὑπ᾽ ἄτης Ζεύς τ᾽ ἀνασχάλλει
πεσών.
Ὅστις δὲ, γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ᾽ ἔχων,
Βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
Πενίᾳ δ᾽ ἐλάσσων ἐστὶν, ἐν δ᾽ ἀλγύνεται,
Φρονῶν δ᾽ ὑπ᾽ αἰδοῦς ἔργ᾽ ἀπωθεῖται χεροῖν.
Ὁ δ᾽ οὐδὲν οὐδεὶς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν,
Τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος
Οὐκ οἶδεν αἰεὶ δυστυχῶν, κακῶς τ᾽ ἔχων.
Οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν,
Ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ᾽· οἷος ἦν ποτὲ
Κἀγὼ μετ᾽ ἀνδρῶν οἷος εὐτύχουν ποτέ.
17. Ἐγὼ γὰρ, εἰ νῦν εἶχ᾽ ἔμ᾽ ὁ σπείρας
πατὴρ,
Ἠπιστάμην ἂν, μουσικὴν παρεὶς, ποιεῖν·
Ὡς εὐτυχήσων ϗ κακῶς πράξων ποτέ.
Πρῶτον μὲν, ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βρο-
τοῖς,
Εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ.
Στέργειν θ᾽ ὑδρηροῖς, ὥστε θὴρ, ἀεὶ ποτοῖς,
Χειμῶνί τ᾽ ἀσκεῖν σῶμα, θερμά θ᾽ ἡλίου
Τοξεύματ᾽ αἰνεῖν μὴ σκιατραφούμενος.
Νῦν δ᾽ οὐκ ἐθισθεὶς ταῦτ᾽, ἐπίσταμαι μὲν οὔ,
Φέρειν δ᾽ ἀνάγκη· τὴν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν
Ἅπαν τε μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος,
Οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ᾽, ἀλλὰ δεῖ βίου.
18. Πρὸς τὴν νόσον τοι ϗ τὸν ἰατρὸν χρεὼν
Ἰδόντ᾽ ἀκεῖσθαι, μὴ ᾽πιτακτὰ φάρμακα
Διδόντ᾽, ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ.
19. Νόσοι δὲ θνητῶν αἱ μὲν εἰσ᾽ αὐθαίρετοι·
Αἱ δ᾽ ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ
Ἰώμεθ᾽ αὐτάς· ἀλλά σοι λέξαι θέλω,
Εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοί.
20. Ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς;
Θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον
Πνοαὶ κατὰ βένθος ἅλιον
Ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν
Τὸ μὲν μέγ᾽ εἰς οὐδὲν
Ὁ πολὺς χρόνος μεθίστη-
σι· τὸ δὲ μεῖον αὔξει.
21. Ὁρᾷς δ᾽ ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφάς.
Πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον.
Πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες,
Ἥσσους γεγῶτες κρείσσον᾽ ἦλθον εἰς τύχην.
22. Ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν εὔτονοι χέρες·
Γνῶμαι δὲ ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
Ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον.
23. Τιμή σ᾽ ἐπαίρει τῶν πέλας μᾶλλον
φρονεῖν.
Θνήσκοιμ᾽ ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος,
Κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους.
24. Μισῶ δ᾽ ὅταν τις ϗ χθονὸς στρατηλάτης
Μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα.
Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ᾽ οὑντυγχάνων,
Τὰ πράγματ᾽ ὀρθῶς ἢν τιθῇ, πράσσει καλῶς.
25. Φησίν τις, εἶναι δῆτ᾽ ἐν οὐρανῷ θεούς;
Οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἴσ᾽. εἴ τις ἀνθρώπων λέγει,
Μὴ τῷ παλαιῷ μωρὸς ὢν χρήσθω λόγῳ.
Σκέψασθε δ᾽ αὐτὰ, μὴ ᾽πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις,
Γνώμην ἔχοντες. φημ᾽ ἐγὼ, τυραννίδα
Κτείνειν τε πολλοὺς, κτημάτων τ᾽ ἀποστερεῖν,
Ὅρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις.
Καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλον εἴσ᾽ εὐδαί-
μονες
Τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ᾽ ἡμέραν.
Πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεοὺς,
Αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων,
Λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι.
Οἶμαι δ᾽ ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς
Εὔχοιτο, ϗ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον,
* * * *
Τὰ θεῖα πυργοῦσ᾽· αἱ κακαί τε συμφοραί.
26. Ἔπτησσ᾽ ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι.
27. Καὶ ξεστὸν ὄχθον Δαναΐδων ἑδρασμά-
των.
28. Ἦσθ᾽ εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβὴς, ὅτ᾽ ἦσθ᾽,
ἀεὶ,
Ξένοις τ᾽ ἐπήρκεις, οὐδ᾽ ἔκαμνες εἰς φίλους.
29. Ἤδη γὰρ εἶδον ϗ δίκης παραστάτας
Ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

BUSIRIS.

I. Δούλῳ γὰρ οὐχ᾽ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν,
Εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι.

CADMUS.

I Οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοιτοῦν ἕ-
δος δαιμόνιον, τόδ᾽ ἐν μέσῳ
Τοῦ οὐρανοῦ τε ϗ χθονὸς οἱ μὲν ὀνομάζουσι
Χάος.

CHRYSIPPUS.

1. Λέληθέν οὐδὲν τῶνδέ μ᾽, ὧν σὺ νουθετεῖς.
Γνώμην δ᾽ ἔχοντά μ᾽ ἡ φύσις βιάζεται.
2. Αἴ, αἴ, τόδ᾽ ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν,
Ὅταν τις εἴδῃ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μή.
3. Γνώμη σοφὸς μοι ϗ χέρ᾽ ἀνδρείαν ἔχοι·
Δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακός.
4. Ὦ δέσποτ᾽, οὐδεὶς οἶδεν, ἄνθρωπος ϛεϐὼς,
Οὔτ᾽ εὐτυχοῦς ἀριθμὸν, οὔτε δυστυχοῦς.
5. Εἰάζων.
6. . . . λήθη λόγων,
Λήθη δὲ πάτρας . . .
7. Γαῖα μεγίϛη ϗ Διὸς αἰθήρ·
Ὁ μὲν ἀνθρώπων ϗ θεῶν γενέτωρ,
Ἡ δ᾽ ὑγροϐόλους ϛαγόνας νοτίους
Παραδεξαμένη, τίκτει θνατοὺς
Τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν·
Ὅθεν οὐκ ἀδίκως
Μήτηρ πάντων νενόμιϛαι.
Χωρεῖ δ᾽ ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας
Φῦντ᾽ εἰς γαῖαν· τὰ δ᾽ ἀπ᾽ αἰθερίου
Βλαϛόντα γονῆς, εἰς οὐράνιον
Πόλον ἦλθε πάλιν· θνήσκει δ᾽ οὐδὲν
Τῶν γενομένων· διακρινόμενον
Δ᾽ ἄλλο πρὸς ἄλλο
Μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε.

CRESPHONTES.

1. Ἔδει γὰρ ὑμᾶς σύλλογον ποιουμένους
Τὸν φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ᾽ ἔρχεται κακά·
Τὸν δ᾽ αὖ θανόντα ϗ πόνων πεπαυμένον,
Χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.
2. —— ϗ δίς ἑπτ᾽ αὐτῆς τέκνα
Νιόϐης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν.
3. Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον.
4. Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ
Καλλίϛα μακάρων θεῶν,
Ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις.
Δέδοικα δὲ, μὴ πρὶν πόνοις
Ὑπερϐάλῃ με γῆρας,
Πρὶν σὰν χαρίεσσαν προϊδεῖν ὥραν,
Καὶ καλλιχόρους ἀοιδὰς,
Φιλοϛεφάνους τε κώμους.
Ἴθι μοι, πότνια, πόλιν·
Τὰνδε ἐχθρὰν ϛάσιν εἶργ᾽ ἀπ᾽ οἴκων,
Τὰν μαινομέναν τ᾽ ἔριν,
Θηκτῷ τερπομέναν σιδήρῳ.
5. Κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν,
Ἐφ᾽ οἷσι μέλλει μή ποθ᾽ ὕϛερον ϛένειν.

6. Ἐκεῖνο δὴ σίκόνδ᾽, ὅπερ ἅπαντες βροτοί·
Φιλῶν μάλιϛ᾽ ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι.
7. Τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν,
Οὐδ᾽ ἀνδρὸς ἐϛερήμεθ᾽· ἀλλὰ μυρίαι
Τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν, ὡς ἐγὼ, βίον.
8. Εἰ γάρ σ᾽ ἔμελλεν, ὡς σὺ φῂς, κτανεῖν πόσις,
Χρῆν ϗ σὲ μέλλειν, ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν.
9. Εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς
Ἐν τοῖσιν οὐκέτ᾽ οὖσιν, οὐδὲν ἂν σθένοι.
10. ——— αἱ τύχαι δέ με
Μισθὸν λαϐοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
Σοφὴν ἔθηκαν. ——
11. Ὁσιωτέραν δὴ τήνδ᾽ ἐγὼ δίδωμί σοι
Πληγήν. ——
12. Πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ᾽ οὐ ῥᾴδιον·
Κοίλη γὰρ, ὄρεσι περίδρομος, τραχεῖά τε
Δυσείσϐολός τε πολεμίοις.
13. . . καλλίκαρπον . . .
Καταῤῥυτόν τε μυρίοισι νάμασι,
Καὶ βουσὶ ϗ ποίμναισιν εὐϐοτωτάτην,
Οὔτ᾽ ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον,
Οὔτ᾽ αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν.
14. Γαίης Λακαίνης κύριον, φαύλου χθονός.
15. Ἀρετὴν ἐχούσης μείζον᾽, ἢ λόγῳ φράσαι.
16. Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον.
17. Πρόσω ναυτίλοισιν.
18. Πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν, Ἦλις, ὁ Διὸς
Γείτων κάθηται.

CRESSAE.

1. Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ τῷ πείσομαι.
2. —— πρὶν ἂν ἐκφλῆναί με ϗ μαθεῖν λόγον.
3. Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν·
Αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.
4. Γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε
Ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς, ἢ δόλοις.
Ὅϛις δὲ πλοῦτον, ἢ ὑγίειαν εἰσιδὼν
Γαμεῖ πονηρὰν, μωρός ἐϛι· μικρὰ γὰρ
Μεγάλων ἀμείνω σώφρον᾽ ἐν δόμοις ἔχειν.
5. Ἐπίϛαμαι δὲ ϗ πεπείραμαι λίαν,
Ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.
6. Λύπη μὲν ἄτη περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι·
Εἰ δ᾽ οὖν γένοιτο, χρὴ περιϛεῖλαι καλῶς
Κρύπτοντα, ϗ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε.
Γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε.
7. —— νόσος δὲ λείψαν᾽ ἐκϐάλλει κυσίν.
8. Τὰ δ᾽ ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἐρπούσης κύκλῳ.

9. Αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
Τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
Πλήρης μὲν ὄψων ποντίων· πάρεισι δὲ
Μόσχων τέρειναι σάρκες, χηνεία τε δαὶς,
Καὶ πεπτὰ, ϗ κροτητὰ· τῆς ξουθοπτέρου
Πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα.
10. Δεξίας γὰρ ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
Δήμους τ' ἔσωσα, ϗ τύραννος ἱζόμην.
11. Οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ
Δοῦναι χαλινοὺς, οὐδ' ἀφέντ' ἐᾶν κρατεῖν.
Πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν· εἰ δέ τις κυρεῖ
Γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ, κακὸν λαβών·

CRETENSES.

1. Ἀλλ', ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα,
Τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε.
2. Χ. Φοινικογενοῦς παῖ τῆς Τυρίας
Τέκνον Εὐρώπας ϗ τοῦ μεγάλου
Ζανὸς, ἀνάσσων
Κρήτης ἑκατομπτολιέθρου,
Ἥκω ζαθέους ναοὺς προλιπὼν,
Οἷς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκοὺς
Στεγανὰς παρέχει Χαλύβων πελέκει,
Καὶ ταυρόδετός γ'
Ἀτρεκεῖς ἁρμοὺς κυπάρισσος.
Ἁγνὸν δὲ βίον τείνομεν, ἐξ οὗ
Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμαν,
Καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βιοτὰς
Τάς τ' ὠμοφάγους δαῖτας τελέσας,
Μητρί τ' ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν,
Καὶ Κουρήταν
Βάκχος ἐκλήθην, ὁσιωθείς.
Πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα, φεύγω
Γένεσίν τε βροτῶν, ϗ νεκροθήκης
Οὐ χριμπτόμενος· τήν τ' ἐμψύχων
Βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι.

DANAE.

1. Ἐς ταυτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας
Τόν δ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ᾧ τάδ' ἐστὶ δή.
Οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας,
Χειμῶνά τ' αὔξει, συντιθεὶς πυκνὸν νέφος,
Θάλλειν τε, ϗ μὴ, ζῆν τε, ϗ φθίνειν ποιεῖ.
Οὕτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ
Λαμπρᾷ γαλήνῃ· τῶν δὲ συννέφει πάλιν.
Ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν, οἱ δ' ὄλβου μέτα
Φθίνουσ' αὐτίοις προσφόροις μεταλλαγεῖς.
2. Φεῦ τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ
Πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.
3. Κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ·
Πλὴν εἴ τις, ὅστις δ' οὗτός ἐστιν, οὐχ ὁρῶ.
4. Ὅστις δόμοις μὲν ἥδεται πληρουμένοις,
Γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ,
Τοῦτον νομίζω, ϗ θεῶν συλᾶν βρέτη,
Τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι.
5. Ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ·
Φιλεῖ κάτοπτρα ϗ κόμης ξανθίσματα,
Φεύγει δὲ μόχθους· ἓν δέ μοι τεκμήριον·
Οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη βροτῶν,
Ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἡβητὴς πέφυκ' ὅδε.
6. Καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις,
Μὴ πρὸς τὸ γῆρας τοὺς γάμους ποιουμένους
Σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονὴ,
Γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα· ϗ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαὶ,
Καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί.
7. Γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων
Οὐ τῶν τεκόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τοῦ λέχους.
Τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος
Θεῶν πατρῴων ϗ τάφων τιμάορον.
8. Ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι
Μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι·
Εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
Ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα·
9. Συμμαρτυρῶ σοι πανταχοῦ λελείμμεθα
Πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα.
10. Γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
Καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον,
Γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα, πλούσιόν θ' ὕδωρ,
Πολλῶν τ' ἔπαινον ἐστί μοι λέξαι καλῶν.
Ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν, οὐδ' ἰδεῖν καλὸν,
Ὡς τοῖς ἄπαισι ϗ πόθῳ δεδηγμένοις
Παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.
11. Τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι ϗ στέρνοις ἐμοῖς
Πηδῶν ἀθύροι, ϗ φιλημάτων ὄχλῳ
Ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο· ταῦτα γὰρ βροτοῖς
Φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ.
12. Φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ
Σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους· ὅταν δέ τις
Λεπτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνὴρ,
Γελᾶν· ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
Πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων.
Καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη
Τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.
13. Οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος, οὔτε χρήματα,
Οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν, ὡς γυνή.

DIDYMI.

Τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν.

DICTYS.

1. Φίλος γὰρ ἦν μοι, καὶ μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ
Οὐκ εἰς τὸ μωρὸν, οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων.
Ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως
Ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς.
Καὶ χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον,
Τῶν εὐσεβούντων οἵτινές γε σώφρονες
Ἐρᾷν· Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾷν.
2 Θάρσει· τὸ τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.
3. Τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγων.
4. Εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔποτ' ἂν πόλιν
Τὴν σὴν ἀτίζων, τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν·
Ὡς ἔν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν,
Ὅστις πατρώας γῆς ἀτιμάζων ὅρους
Ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόποισιν ἥδεται.
5. Μὴ νεῖκος, ὦ γεραιὲ, κοιράνοις τίθου·
Σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος.
6. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ·
Ἄν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ.
Κἄπειτα τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
Δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.
7. Πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν
Φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν,
Παῖδάς τε πατρὶ· καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι
Βροτοῖς ἔρωτες, οὐδ' ἑκουσία νόσος.
Σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ,
Θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει.
8. Εἷς γάρ τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος,
Καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω,
Θηρσίν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν.
Τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις.
9. Ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους,
Καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις,
Ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.
10. Εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά·
Ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ.
Ὁ δ' οὐ δίκαιος, κἂν ἀμείνονος πατρὸς
Ζηνὸς πεφύκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ.
11. Φεῦ, φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει.
Οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.
12. Μή μοι ποτ' εἴη χρημάτων νενωμένῳ
Κακῷ γενέσθαι, μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς.
13. Πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν,
Ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν, ὅμοιος ᾖ,
Λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιών.
Τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν, οὐδ' ἀνασχετὸν,
Σιγᾷν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων.
14. Δοκεῖς τὸν ᾅδην σῶν τι φροντίζειν γόων,
Καὶ παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν, εἰ θέλεις στένειν;
Παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ
Ῥᾴων γένοι' ἂν, εἰ λογίζεσθαι θέλοις,
Ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν,
Ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων,
Τούς τ' ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος
Τὸ μηδὲν ὄντας· ταῦτά σε σκοπεῖν χρεών.
15. --- ---τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένον
Ὀρθοῖς;
16. Νέος, πόνοισι δ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας.
17. Ἀνὴρ γὰρ, ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ,
Λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς.

ERECHTHEUS.

1. Τὰς χάριτας, ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται
Ἥδιον ἐν βροτοῖσιν· οἳ δὲ δρῶσι μὲν,
Χρόνῳ δὲ δρῶσι, πολλῷ δυσγενέστεροι·
Ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν·
Λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν πόλιν
Οὐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν.
Ἧι πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
Αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις,
Πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι,
Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.
Ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζῃ πόλιν,
Ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγεὶς,
Λόγῳ πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
Εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γυναῖκες,
Οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον,
Ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ, οὔτε χεῖμα συμπιτνεῖ.
Ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τε τρέφει κάλλιστα
Τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθηρεύομεν.
Ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν,
Ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα·
Πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἓν, πολλοῖς δέ μιν
Νόμοισι, τούτους πῶς διαφθεῖραί με δεῖ,
Ἐξὸν προπάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν;
Εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα, καὶ τοὐλάσσονος
Τὸ μεῖζον, ἑνὸς μὲν οἶκος οὐ πλεῖον σθένει,
Πταίσας, ἁπάσης πόλεος, οὐδ' ἴσον φέρει.
Εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θήλεως στάχυς
Ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,

Οὐκ ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς
Θάνατον προταρβοῦσ'. ἀλλ' ἐμοί γ' εἴη τέκνα,
Ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι.
Μὴ σχήματα δ', ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
Τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα,
Πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους.
Μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
Ζῆν παῖδας εἵλοντο, καὶ παρῄνεσαν κακά.
Καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
Τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον, εὔκλειάν τ' ἴσην.
Τῇ 'μῇ δὲ παιδὶ στέφανος, ἣ μία μόνη
Πόλεως θανοῦσα τῆσδ' ὑπερδοθήσεται
Καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ, δύ' ὁμοσπόρους,
Σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
Τὴν οὐκ ἐμήν γε, πλὴν φύσει, δώσω κόρην
Θῦσαι πρὸ γαίας· εἰ γὰρ αἱρεθήσεται
Πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι;
Οὔκουν ἅπαντα τοὐν' ἐμοὶ σωθήσεται,
Ἄρξουσί τ' ἄλλοι· τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
Ἐκεῖνο δ', οὗ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος,
Οὐκ ἔσθ', ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ,
Προγόνων παλαιὰ θέσμια τις ἐκβαλεῖ.
Οὐδ' ἂν τελείας χρυσέας τε Γοργόνος
Τρίαιναν, ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις,
Εὔμολπος, οὐδὲ Θρᾷξ ἀναστρέψει λεώς,
Στεφάνοισιν οὐδαμοῦ τιμήσεται.
Χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι,
Σώζεσθε, νικᾶτ'· ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
Ὦ πατρὶς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε
Οὕτω φιλοῖεν, ὡς ἔγωγε· ῥᾳδίως
Οἰκοῖμεν ἄν σε, κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν.
2. Ὀρθῶς μ' ἐπήρου, βούλομαι δέ σοι, τέκνον,
(Φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσώσαις ἂν πατρὸς
Γνώμας φράσαντος, ἂν θάνω) παραινέσαι
Κειμήλι' ἐσθλὰ, καὶ νέοισι χρήσιμα.
Βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ·
Πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεὼν
Τῷ πλουσίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδοὺς μέρος,
Ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδου.
Δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον
Γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μισεῖν.
Ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ κτήματ', ἢν βούλῃ πολὺν
Οἴκως ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν,
Ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς
Καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν.
Ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία,
Κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου.
Φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
Κέκτησο, τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
Τῇ σῇ πονηροὺς, κλεῖθρον εἰργέτω στέγης.
Ὁμιλίας τε τὰς γεραιτέρας φίλει,
Ἀκόλαστα δ' ἤθη, λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον,
Μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.
Ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ἐντυχὼν, τέκνον,
Αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν,
Ὁ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
Χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα.
Καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξειν ἐν πόλει.
Κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος,
Ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα,
Σκιρτῶσιν, ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων.
Ἀλλ', ὦ τέκνον, μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατὴρ,
Καὶ χαῖρ', ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι.
Γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
3. Ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλοὺς κακούς
4. Οὐδεὶς, στρατεύσας ἄδικα, σῶς ἦλθεν πάλιν.
5. Ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ
Στρατηλάτας χρὴ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ.
6. Κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν
Ἀράχναις, μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήραϊ συνοικοίην, ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας, Θρῄκιον πέλταν πρὸς Ἀθηνᾶς περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις,
Δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν
Ἂν σοφοὶ κλέωνται.
7. Θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος; τὰ φύντα γὰρ
Κρεῖσσον νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών
8. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις.
Ἐρᾶτε μητρὸς, παῖδες· ὡς οὐκ ἔστ' ἔρως.
Τοιοῦτος ἄλλος, οἷος ἡδίων ἐρᾶν.
9. Τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς.
Τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλοῦτος ποτὲ
Βέβαιος ἄδικος.
10. Ἐκ τῶν πόνων τοι, τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς.
Ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία
Οὔτ' οἶκον, οὔτε βίοτον, οὐδὲν ὠφελεῖ.
11. — --- ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας
Ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ βλέποντος μὴ καλῶς.
12. Αἰδοῦς δὲ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι.
Καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς, κἄστιν οὖ κακὸν μέγα.
13. --- εὔδυσ' ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ
Πηγαῖσι δ' --- οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.
14. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα.
15. Ζεῦγος τριπάρθενον.

16. Καί μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπίμπτει δόμων.
Φράσον σελήνας τάσδε πυρίμυ χλόης.
17. Βοῦς ἕβδομος.
18. Μίασμα δρυός.
19. Ἀσιάδες κρύματα.

EURYSTHEUS Drama Satyricum.

1. — — — — κύαθον, ἢ χαλκήλατον
Ἠθμὸν, προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις.
2. — — — — πάντας δ᾽ ἐξεθέρισεν, ὡς στάχυν
Πύριμον, σπάθῃ κολώων φασγάνυ μελανδέτυ.
3. Πέμψας δ᾽ ἐς ᾅδυ ζῶντα, κ᾽ ὐ τεθνηκότα,
Καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι.
4. Πιςὸν μὲν ὖν εἶναι χρὴ τ̃ διάκονον,
Τοιῦτόν τ᾽ εἶναι, καὶ ςέγειν τὰ δεσποτων.
5. Μάτην δὲ θνητοὶ τὺς νόθυς φεύγυσ᾽ ἄρα
Παῖδας φυτεύειν· ὃς γὰρ ἂν χρηςὸς φυῇ,
Οὐ τὔνομ᾽ αὐτῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.
6. Νῦν δ᾽ ἄν τις οἴκοι πλυσίαν ἔχῃ φάτνην,
Πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει,
Τὰ δ᾽ ἔργ᾽ ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.
7. Οὐκ οἶδ᾽, ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
Ὀρθῶς ἀθρήσαντ᾽ εἰδέναι τὸ δραςέον.
8. Σκύρος τε μακρός.
9. Οὐκ ἔςιν, ὦ γεραιὲ, μὴ δείσῃς τάδε.
Τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ
Βλέπειν τ᾽ ἀγάλμαθ᾽, ὧδ᾽ ἀνὴρ κεῖνος σοφός.
10. Ταρτάρειος.

GLAUCUS.

1. Βαρὺ τὸ φόρημ᾽ οἶκος ἀνθρώπυ κακῦ.
2. Ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς,
Νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας,
Παράδειγμ᾽ ἔχοντας, τῶν κακῶν ἐξυσίαν.
3. Φεῦ, φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσυς,
Γέροντι δ᾽ ὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον
4. Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

HIPPOLYTUS Καλυπτόμενος.

1. Μή μοι τύτων μηδὲν ὑπισχνῦ.
2. Ἔγωγέ φημὶ, καὶ νόμον γε μὴ σέβειν
Ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.
3. Ὦ πότνι᾽ Αἰδὼς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
Ξυνῦσα τἀναίσχυντον ἐξῄρυ φρενῶν.
4. Οὐ γάρ κατ᾽ εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
Τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
Ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται.
5. Οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
Νοσῦσ᾽ ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.
6. Ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσυς διδάσκαλον
Ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.
7. Ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαςῦμεν γυναῖκες πολὺ δυσμαχώτερον.
8. Θησεῦ, παραινῶ καὶ τὸ λῷςον φρονεῖν
Γυναικὶ πείθυ μηδὲ τἀληθῆ κλύων.
9 Φεῦ, φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ᾽ ἀνθρώποις ἔχειν
Φωνὴν, ἵν᾽ ὖσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.
Νῦν δ᾽ εὐρόοισι ςόμασι τἀληθέςατα
Κλέπτυσιν, ὥςε μὴ δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν.
10. Ὕβριν τε τίκτει πλῦτος, ἢ φειδὼ βίυ.
11. Ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
Τίκτυσαν ὕβριν τὴν πάροιθ᾽ εὐπραξίαν.
12. — — — πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας ςάσιν.
13. Τί δ᾽, ἢν λυθῇς με διαβαλεῖς, παθεῖν σε δεῖ;
14. Ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ, ἡμέρας θ᾽ ἁγνὸν φάος,
Ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς γε πράσσυσιν καλῶς
Καὶ τοῖσι δυςυχῦσιν, ὧν πέφυκ᾽ ἐγώ.
15. Διοπῶ.
16 Ἀλλ᾽ ὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κραίνυσιν θεοί.
17. Ἄκαιρος εὔνοι᾽ ὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.
18. Ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμῆς,
Ἱππόλυθ᾽ ἥρως, διὰ σωφροσύνην.
Οὔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη
Δύναμις μείζων· ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ᾽,
Ἢ μετόπισθεν,
Τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλή.

HYPSIPYLE.

1. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
Πηδᾷ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν.
2. Οἰνάνθα φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν.
3. Περίβαλ᾽, ὦ τέκνον.

4. Ἃ γοῦν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι·
Ἔφυ μὲν οὐδεὶς, ὅστις οὐ πονεῖ, βροτῶν,
Θάπτει τε τέκνα, χἄτερ᾽ αὖ σπείρει νέα,
Αὐτός τε θνήσκει· καὶ τάδ᾽ ἄχθονται βροτοὶ
Εἰς γῆν φέροντες γῆν· ἀναγκαίως δ᾽ ἔχει
Βίον θερίζειν, ὥστε κάρπιμον στάχυν,
Καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ
Στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;
Δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.
5. Καθίσας ἔδρεπεν
Ἕτερον ἐφ᾽ ἑτέρῳ
Αἰρόμενος ἄγρευμ᾽ ἀνθέων
Ἡδομένᾳ ψυχᾷ,
Τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων.
6. Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.
7. Ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.
8. Ἄελπτον οὐδέν· πάντα δ᾽ ἐλπίζειν χρεών.
9. Ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρον.
10. Δείξω γὰρ Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον.
11. Ἰδοὺ, πρὸς αἰθέρ᾽ ἐξαμιλλῆσαι κόραις
Γραπτοὺς [ἐν αἰετ] οἷσι προσβλέπων τύπους.
12. Εὔσημα, καὶ σᾶ, καὶ κατεσφραγισμένα.

I N O.

1. Εὕδουσα δ᾽ Ἰνοῦς συμφορὰ πολὺν χρόνον,
Νῦν ὄμμ᾽ ἐγείρει. — — ---
2. Φίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους
Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι, τῶν πεπραγμένων
Δράσασα μηδέν;
3. Πολλοὶ γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς
Ζητοῦσ᾽ ἀμαυροῦν κἀπικρύπτεσθαι κακά.
4. Βίᾳ νυν ἕλκετ᾽, ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ,
Καὶ κτᾶσθε πλοῦτον, πάντοθεν θηρώμενοι
Σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι᾽ ὁμοῦ.
Ἔπειτ᾽ ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.
5. Τίς ἆρα μήτηρ, ἢ πατὴρ, κακὸν μέγα
Βροτοῖς ἔφυσε, τὸν δυσώνυμον φθόνον;
Ποῦ καὶ πότ᾽ οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
Ἐν χερσὶν, ἢ σπλάγχνοισιν, ἢ παρ᾽ ὄμματα
Ἔσθ᾽ ἡμῖν, ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας
Τομαῖς ἀφαιρεῖν, ἢ ποτοῖς, ἢ φαρμάκοις,
Πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.
6. Ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ᾽, ἃ σιγᾶσθαι χρεών.
Μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας
Πρήσειεν ἄν τις· καὶ πρὸς ἄνδρ᾽ εἰπὼν ἕνα,
Πύθοιντ᾽ ἂν ἀστοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεών.
7. Νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι·
Χρὴ γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ᾽ ὅτι πλείστας ἔχειν
Γυναῖκας, εἴπερ ἂν τροφὴ δόμοις παρῇν.
Ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων,
Τὴν δ᾽ οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο.
Νῦν δ᾽ εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
Ῥίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
Νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται βροτοί.
8. Φεῦ.
Ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος
Πέφυκεν ἀνδρῶν· ἔν τε τοῖσι καὶ καλοῖς
Πολλῷ λέλειπται, κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.
9. Ὦ θνητὰ πράγματ᾽, ὦ γυναικεῖαι φρένες,
Ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα.
10 Τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἕπειν,
Ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
Τὰ δ᾽ αἰσχρὰ μισεῖ, καὶ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ἔχει.
11. Φειδώμεθ᾽ ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα·
Κακοὺς δ᾽ ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι.
12. --- --- --- τό τ᾽ εὐγενὲς
Πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ᾽, ὡς ἄρξουσι γῆς.
13. Τὴν εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος,
Τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν,
Τό τ᾽ ἀξίωμα μᾶλλον, ἢ τὰ χρήματα.
14. Ἐπίσταμαι δὲ πάνθ᾽, ὅσ᾽ εὐγενῆ χρεών·
Σιγᾷν, ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν, ἵν᾽ ἀσφαλές·
Ὁρᾷν δ᾽, ἃ δεῖ με, κοὐχ ὁρᾷν, ἃ μὴ χρεών.
Γαστρὸς κρατεῖν δέ. καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν
Ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις.
15. Κέκτησο δ᾽ ὀρθῶς, ἃ ν ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
Καὶ μικρὰ σῷζε τῇ δίκῃ ξυνοῦσ᾽ ἀεί.
Μηδ᾽ ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ
Ζητῶν τὰ πλείον᾽, εἶτα πάντ᾽ ἀπώλεσεν.
16. Ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους
Ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί᾽ ἡμέρα
Τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ᾽ ἦρ᾽ ἄνω.
Ὑπόπτερος δ᾽ ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτὲ,
Ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ.
17. Ἄνασσα, πολλοῖς ἐστιν ἀνθρώπων κακά·
Τοῖς δ᾽ ἄρτι λήγει· τοῖς δὲ, κίνδυνος μολεῖν.
Κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς,
Θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὔξεται βίος,
Τῶν δὲ φθίνει τε, κἀκθερίζεται πάλιν.
18. Ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.
19. Μήτ᾽ εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα,
Κακῶς τε πράσσουσ᾽ ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.
20. --- --- --- μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ᾽ ἄγαν
Πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς.

21. Γίγνωσκε τἀνθρώπεια, μηδ' ὑπερμέτρως
Ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.
22. Κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥσπερ θὴρ μόνος.

IXION.

1. Τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο,
Τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς.
2. Ὅστις γὰρ ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, οὐδὲ βούλεται,
Φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.
3. Τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς
Τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες
Χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν, οὔτ' οἶκος μέγας.
4. Φλεγυου υἱὲ δέσποτ' Ἰξίων.

LAMIA.

Τίς τοὔνομα τὸ ἐπονείδιστον βροτοῖς
Οὐκ οἶδε, Λαμίας [τῆς] Λιβυστικῆς γένος;

LICYMNIUS.

1. Φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθὸν,
Πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
Σοφίαν, λέσχης ἀτρίβωνα.
2. Πόνος γὰρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.
Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός.
4. Δέσποτα φιλόδαφνε βάκχι, Παιὰν Ἀπολλὼν εὔλυρε.
5. Θριάζειν.

MELANIPPE.

1. Ζεὺς ὅστις ἐστίν· οὐ γὰρ οἶδα, πλὴν λόγῳ
Κλύων.
2. Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Ἕλλην' ἔτικτε.
3. Δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς
Πτεροῖσι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
Γράφειν τιν' αὐτὰ, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
Θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ἅπας ἂν οὐρανὸς,
Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας,
Ἐξαρκέσειεν· οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν
Πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ δίκη
Ἐνταῦθά που 'στιν ἐγγὺς, εἰ βούλεσθ' ὁρᾶν.
4. Ἀργὸς πολίτης κεῖνος ὡς κακός γ' ἀνήρ.
5. Παπαῖ· νέος καὶ σκαιὸς εἶς ἐστ' ἀνήρ.
6. Δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ.
Πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.
7. Τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίνεται
Γυναικός· ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
Πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.
8. Γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,
Μάτην πονοῦσιν· ἡ δὲ τὸ χρεὼν πόσει
Μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους.
9. Ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους,
Ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν.
Τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασι
Δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κοὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
Πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων
Ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις οὐ ῥᾴδιαι.
10. Μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
Μετὰ σωφροσύνης
Κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.
11. Πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.
12. Ἴστω δ' ἄφρων ὢν, ὅστις, ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν,
Παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο,
Τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων.
Ὧι γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα
Οὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν.
13. Ὅστις δ' ἀμείλικτον πατὴρ ἔχει νεανίας
Στυγνόν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.
14. Ἐγὼ μὲν οὐδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν
Τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
Καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,
Κἂν ὦσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.
15. Ὦ τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
Ὁ μικρὸς εὔκρατος· ἐγένετο δ' ὄγκος κακόν.
16. Τὰ τυγχάνοντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν
Σοφὸν νομίζω· σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.
17. Παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
Βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.
18. Τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.
19. Τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι,
Καὶ τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;
20. Ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὕνεκα
Ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δὲ πως
Μισῶ γελοίους, οἵτινες ἐπὶ σοφῶν
Ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα, κ' εἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ
Τελοῦσ' ἀριθμὸν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς.
Οἰκοῦσι δ' οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
Ἔσω δόμων σώζουσι.
21. Τίς τὰ παιδὶ ἐξέθηκεν εἰς πατρὸς βουφόρβια;
22. Οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα·
Ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία·
Ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα.

Τίκτουσι πάντα κἀνδίδωκαν εἰς φάος
Δένδρη, πετεινὰ, θῆρας, οὓς θ' ἅλμη
τρέφει,
Γένος τε θνητῶν.
23. — — — εἰ δὲ παρθένος
Φθαρεῖσά [γ'] ἐξέθηκέ [νυν] τὰ παιδία,
Φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ δράσεις φόνον;
24. Ἴσως ἀλάστορας οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν.
25. Οὐκ ἔστι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λα-
θεῖν·
Ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ'
ὁρᾷ.
26. Ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος·
Αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
Αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον,
Ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί· τὰ δ' εἰς γάμους
Οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν.
27. Ἡ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προὐμαντεύσατο
Χρησμοῖσι σαφέσιν, ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.
28. Τὸν δ' ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖ.

MELEAGER.

1. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς
Ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα.
Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας,
Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ,
Λήδας ὅμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον.
[Οὗτός] ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν
στάχυν,
Θύων ἀπαρχὰς, οὐκ ἔθυσεν [ἐν μέρει]
Ἀρτέμιδι.
2. Μελέαγρε, μελίαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις
ἄγραν.
3. Κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας.
4. Σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
5. Τὸ μὲν . . . ἐν φῶ· τὸ δὲ κατὰ σκότος,
κακόν.
6. Τελαμὼν δὲ χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι
Πρόβλημα θηρὸς, βότρυσι δ' ἔστεψεν κάρα,
Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐδαί-
μονα.
Κύπριδος δὲ μίσημ' Ἀρκὰς Ἀταλάντη,
κύνας
Καὶ τόξ' ἔχουσα, πελέκεως δὲ δίστομον
Γένυν πάλλ' Ἀγκαῖος· οἱ δὲ Θεστίου
Κόροι τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς,
Τὸν δ' ἐν πεδίλοις ὡς ἐλαφρίζον γόνυ
Ἔχοιεν, ὃς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.
7. Δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
Ἀριθμὸν, ἀλλ' ἄπεισι, κἂν παρῶσ' ὅμως.
8. Ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λα-
βεῖν,
Καὶ δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῆ δόμοις.
9. Εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
Τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ
Βελτίον' ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα.
Ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐκπονουμένων
Σκληρὰς διαίτας, οἱ γόνοι βελτίονες.
10. Ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις
Χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν·
Ἐσθλοῖν δὲ τ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔκγο-
νον.
11. Εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος,
Γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί,
Ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες
Κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἰσὶν, οὐδ' ὑμεῖς ἔτι.
12. Ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν
Ἐσθλήν· θύραζε δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός.
13. Καὶ κτῆμα δ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
Πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ·
Παῖδες δὲ χρηστοὶ, κἂν θάνωσι δώμασι
Καλὸν τὸ θησαύρισμα, τοῖς τεκοῦσί τε
Ἀνάθημα βιότου, κοὔποτ' ἐκλείπει δόμους.
14. Μόνον δ' ἂν αὐτὰ χρημάτων οὐκ ἂν
λάβοις,
Γενναιότητα, κἀρετήν· καλὸς δέ τις
Κἀκ τῶν πονηρῶν σωμάτων γένοιτο παῖς.
15. Τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν· κατθανὼν δὲ
πᾶς ἀνὴρ
Γῆ καὶ σκιά· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.
16. Φεῦ· τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τά-
χα στρέφει θεός.
17. Τερπνὸν τὸ φῶς μοι· τὸ δ' ὑπὸ γῆν
Ἅδου σκότος
Οὐδ' εἰς ὄνειρον οὐδεὶς ἀνθρώπους μολεῖν.
Ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλίκη δόμου
Ἀπέπτυσ' αὐτὸ, κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν.
18. Εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται
Κάρηνα Τυδεὺς γεύουσι Μελανίππου σπάσας.
19. Ὁρᾷς σύ νυν δή μ' ὡς ἐπρέϋνας, Τύχη.
20. Καθωσίωσε.
21. Ἀντήλιοι θεοί.
22. Ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλη,
Τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν.
23. Ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σὺν
ἐμέ.

OEDIPUS.

1. Πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώ-
φρων γυνή,
Ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερ-
φρονεῖ.
2. — — — πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς
Κακίων ἄλοχος, κἂν ὁ κάκιστος

Γάμῳ τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

3. Ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ᾽ ἐρείσαντες πέδῳ
Ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

4. Εἱμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
Κακὰς ἀμοιβὰς ἐστι καρποῦσθαι βροτούς.

5. Οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
Καὶ χρυσός ἐστιν· ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς
Νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ᾗ χρῆσθαι χρεών.

6. Πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
Συνετὸν ἄτολμον, ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ.
Τὸ μὲν γὰρ αὐτοῖν σκαιὸν, ἀλλ᾽ ἀμύνεται.
Τὸ δ᾽ ἡσυχαῖον ἀργόν· ἐν δ᾽ ἀμφοῖν νόσος.

7. Φθόνος δ᾽ ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν,
Ἀπώλεσ᾽ αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν.

8. Νῦν χρὴ θεᾶσθ᾽ οὐδέν τι τῆς εὐμορφίας
Ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ.

9. Μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
Ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω,
Τέκνων θ᾽ ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων
Ἀλόχου τε κεδνῆς· ὡς μόνων τῶν χρημάτων
Ἡ κρεῖσσόν ἐστι τἀνδρὶ, σώφρον᾽, ἂν λάβῃ.

10. Ἄλλων δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή.

11. Πολλάς γ᾽ ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
Ἔδωκεν ἡμῖν, μεταβολάς τε τῆς τύχης.

12. Ἀλλ᾽ ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

13. Ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας
Εἰς πάντας ἀμαθές· τὸ δ᾽ ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

14. Ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χάρις μείζων βροτοῖς
Φανεῖσα, μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον
[Τέρπει.]

15. Ἑνὸς δ᾽ ἔρωτος ὄντος οὐ μί᾽ ἡδονή.
Οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν.
Ὁ δ᾽ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ᾽ ἀρετήν τ᾽ ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

16. Οὐρὰν ὑπίλλουσ᾽ ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν
Ἐκαθίζετ᾽.

17. Τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;
Ἣν οὐδ᾽ ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν,
Ὅση πέφυκε κἀφ᾽ ὅσον διέρχεται.
Αὕτη τρέφει σε κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς·
Τεκμήριον δὲ μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς,
Ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
Ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ᾽, ὅτ᾽ ἂν ξηρὸν πέδον
Ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ.
Ἐρᾷ δ᾽ ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
Ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο.
Ὅταν δὲ συμμιχθῆτον εἰς ταυτὸν δύο,
Τίκτουσιν ἡμῖν πάντα, κἀκτρέφουσ᾽ ἅμα,
Ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.

OENEUS.

1. Ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον
Καλυδῶνος, ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν
Τυδεὺς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς,
Ὤικησεν Ἄργος, παῖδα δ᾽ Ἀδράστου λαβὼν
Συνῆψε γένναν.

2. Διο. Σὺ δ᾽ ὧδ᾽ ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι;
Οιν. Οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ᾽ εἰσὶν, οἱ δ᾽ ὄντες κακοί.

3. Ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ᾽ ἐτιμωρησάμην,
Σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων.

4. Ἀλλ᾽ ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις.

5. --- --- -- τὰς βροτῶν
Γνώμας σκοτίζων, ὥστε Μαγνῆτις λίθος,
Τὴν δόξαν ἕλκει, καὶ μεθίστησιν πάλιν.

6. Ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων·
Κέρδους δ᾽ ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

7 Σχολὴ μὲν οὐχί· τῷ δυστυχοῦντί πως
Τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας.

8. Πυκναῖς δ᾽ ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν
Κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
Ἐγὼ τεταγμένη ἆθλα κοττάβων διδούς.

9. Ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὦ ξένοι, καλῶς,
Ἄγαν κρατοῦντες, κ᾽ οὐ νομίζοντες δίκην
Δώσειν, ἔδρασαν πάντ᾽ ἐφέντες ἡδονῇ.

10. Σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις.

11. Ὀχληρὸς οὐ, δοκῶν δὲ κοιράνους στυγεῖν.

OENOMAUS.

1. Ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ᾽ ἁμαρτάνει βροτῶν.

2. Ἀμηχανῶ δ᾽ ἔγωγε, κοὐκ ἔχω μαθεῖν,
Εἴτ᾽ οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα
Θνητοῖσιν, εἴτ᾽ ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον.
Ὁρῶ γὰρ, οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους·
Ὅσοισι δ᾽ εἰσὶν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους·
Καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
Κἂν αὖ γενῶνται σώφρονες, κακὸν μέγα.
Λυποῦσι τὸν φύσαντα, μὴ πάθωσί τι.

3. Ἔνεστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτὶ,
Φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως.
Καὶ οὗτος ἀνὴρ ἄριστος, αἵ τε συμφοραὶ
Ἧττον δάκνουσιν· ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
Ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ᾽ ἀμηχάνως ἔχει.

4. Ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον
Εἰς γῆρας ἐλθεῖν, οὐ λογίζεται καλῶς·
Μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους.

5. Ἀλλ' ἔστι γάρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ
Θνητοῖς, ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιῤῥοαί.
Ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
Καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους.
6. Τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ.

PALAMEDES.

1. Στρατηλάται δ' ἂν μυρίοι γενοίμεθα.
Σοφὸς δ' ἂν εἷς τις, ἢ δύ', ἐν μακρῷ χρόνῳ.
2. Τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος
Ἄφωνα καὶ φωνοῦντα συλλαβὰς τιθεὶς
Ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι,
Ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς
Τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς·
Παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον
Γράψαντα λείπειν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι.
Ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ
Δέλτος διαιρεῖ, κ' οὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν.
3. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι
Μορφὴν ἔχουσι· συντρέχει δ' εἰς χρήματα
Τούτου δὴ πάντες· οἵ τε μουσικῆς φίλοι,
Ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ
Μοχθοῦσιν. ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχει, σοφώτατος.
4. Κώπην χρυσόκολλον.
5. Οὐ σὺν Διονύσῳ
Κώμων ὃς ἀν' Ἴδαν
Τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ
Τυμπάνων ἰάκχοις.
6. Δεικωδώνισε.
7. Ἐκάνετ', ἐκάνετε
Τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
Τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν
Ἀηδόνα Μουσᾶν.
8. Αἴας πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων,
Σχολή μ' ἀπεῖργε.
9. Εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων
Κρατεῖ, τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών.

PELEUS.

1. Ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις.
2. Κλῦτε, Μοῖραι, Διός αἵ τε παρὰ θρόνον ἀγχύτατα θεῶν ἑζόμεναι.
3 Οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτο σκότος,
Οὐ δῶμα γαίας κλειστὸν, ἔνθα τὴν φύσιν
Ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός.
4. Τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
Ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει, θεός.
5. Τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν
Σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον,
Ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

PELIADES.

1. Μήδεια, πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς.
2. Τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
3. Οὐκ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ἄδικ'· ἐν ἀνθρώποισι δὲ
Κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει.
4. Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσι σου.
5. Τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
Τυραννίς· οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον.
Φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεὼν,
Πλεῖστος φόβος πρόσεστι, μὴ δράσωσί τι.
6. Αἰνῶ· διδάξαι δ', ὦ τέκνον, σὲ βούλομαι,
Οἷαν μὲν ἧς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν,
Ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν.
Οἷαν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς
Τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν.
7. Ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα..
8. Ὄβρια.

PHAETHON.

1. --- --- δοθῆναι Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς,
Ἣν ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων πρώτην χθόνα
Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί.
Καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι
Ἕω φαεννὰν, ἡλίου θ' ἱπποστάσεις.
2. Ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ.
3. Ἐν τοῖσι μωροῖς τοῦτον ἐγκρίνω βροτῶν
Ὅστις πατὴρ ὢν παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ,
Ἢ καὶ πολίταις, παραδίδωσ' ἐξουσίαν.
4 Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ,
Ὡς τρεῖς ἀφέντι· προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει
Σφαλερὸς, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πόλει.
5. Δεινόν γε τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον
Σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τούτου αἴτιον;
Ἆρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρεφεῖ
Τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης.
6. Μὴ θίγῃς ἡνιῶν, παιδίον, ἄπειρος ἂν, μηδ' ἀναβῇς τὸν
Δίφρον ἐλαύνειν μὴ μαθών.
7. Ἔλα δὲ μηδὲ Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλών·
Κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων ἁψῖδα σὴν
Κάτω διήσει.
8 Ἵει δ' ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.
Τοσαῦτ' ἀκούσας εἶτ' ἔμαρψεν ἡνίας·
Κρούσας δὲ πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων,

Μεθῆκεν· αἱ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πλύ-
χας.
Πατὴρ δ', ὄπισθε νῶτα Σειρίου βεβὼς,
Ἵππευε παῖδα νυθετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα·
Τῇ ῥα· σρέφ' ἅρμα· τῇδε.
9. --- --- --- φίλος δέ μοι.
Ἀλλ' ὗτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.
10. Ὦ χρυσοφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώ-
λεσας,
Ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλήζει βροτός.
11. Μισῶ δ' εὐάγκαλον τόξον. Κρανεῖαι
γυμνάσιά τ'
Οἴχοιτο.
12. --- --- --- ψυκτήρια
Δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται.
13. Θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ, ὑπερτέλλυ-
σα γῆς,
14. Καίει τὰ πόῤῥω, τἀγγύθεν δ' εὔκ-
ρατ' ἔχει.
15. Ἐλεύθερος δ' ὢν δῦλός ἐςι τῦ λέχυς,
Πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων.

PHAEDRA.

1. Ἔρως γὰρ ἄνδρας ὐ μόνυς ἐπέρχεται,
Οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ ϗ θεῶν ἄνω
Ψυχὰς ταράσσει κἀπὶ πόντον ἔρχεται.
Καὶ τόνδ' ἀπείργειν ὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπείκει ϗ θέλων ἐγκλίνεται.

PHILOCTETES.

1. Πῶς δ' ἂν φρονοίην, ᾧ παρῆν ἀπραγ-
μόνως,
Ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ σρατῦ,
Ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης.
Ἀλλ' ὐδὲν ὕτω γαῦρον, ὡς ἀνὴρ, ἔφυ·
Τὺς γὰρ περισσὺς καὶ τι πράσσοντας πλέον
Τιμῶμεν, ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.
2. Ὀκνῶ ϛ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν,
Καὶ τὺς πιτνῦντας ὐκ ἀπωθῦμαι πόνυς.
3. ------ καὶ τἀρχὰς δ' ὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν.
4. Φαγέδαινά [γ'], ἥ μυ σάρκα θοινᾶ-
ται ποδός.
5. Ἅλις, ὦ βιοτά, πέραινε,
Πρίν τινα συντυχίαν
Ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς,
Ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.
6. Τί δῆτα θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι
Σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων,
Οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων.
Ὅςις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίςασθαι πέρι,
Οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν, ἢ πείθειν λέγων.

7. Ὅρα τ' ἴθ', ὡς κἀν θεοῖσι κερδαίνειν
καλόν·
Θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖςον ἐν ναοῖς ἔχων
Χρυσόν· τί δῆτα καί σε κωλύει λαβεῖν
Κέρδος, παρόν γε, κἀξομοιῦσθαι θεοῖς.
8. Μακάριος, ὅςις εὐτυχῶν οἴκοι μένει·
Ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, κ' ὐ πάλιν ναυτίλλεται.
9. Ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων σρατῦ
Αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρυς δ' ἐᾶν λέγειν.
10. Ὥσπερ ϛ θνητὸν ϗ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ,
Οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
Ἀθάνατον, ὅςις σωφρονεῖν ἐπίςαται.
11. Τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς ϛ παρθένος νέα
Δέξαιτ' ἄν; εὖ γῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις, τάλας.
12. Πατρὶς καλῶς πράσσυσα τ' εὐτυχῦντ'
ἀεὶ
Μείζω τίθησι, δυςυχῦντα δ' ἀσθενῆ.
13. Λέξω δ' ἐγώ, κ[..]ν μυ διαφθείρας δοκῇ
Λόγυς ὑποςὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι.
Ἀλλ' ἐξ ἐμῦ γὰρ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων,
Ὁ δ' αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων.

PHOENIX.

1. — — — τἀφανῆ
Τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται.
2. Φθόνον ὐ σέβω· φθονεῖσθαι δ'
Ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.
3. Σὺ δ', ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων,
Χαῖρ'· ἀνδρὶ γάρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
Οὐκ ἔςι τῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.
4. Μοχθηρόν ἐςιν ἀνδρὶ πρεσβυτῃ τεκνῦν,
Δμώς τ' ἔςιν, ὅςις ὐκέθ' ὥρκιος γαμεῖ·
Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
5. Πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.
6. Γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.
7. Μέγιςον ἄρ' ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
Οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηςὸν ἂν θείη ποτέ.
8. Ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχυσιν εἶ κακόν;
9. Ἤδη δέ πολλῶν ἡρέθην λόγων κρίτης,
Καὶ πόλλ' ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
Κἀγὼ μὲν ὕτως, ὅςις ἐς' ἀνὴρ σοφός,
Λογίζομαι τἀληθὲς, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
Σκοπῶν, δίαιτάν ἥντιν' ἐμπορεύεται.
Ὅςις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων. ὅτι
Τοιῦτός ἐςιν οἷσπερ ἥδεται ξυνών.
10. Δμωσὶ δ' ἐμοῖσιν εἶπον ὡς ταυτηρί-
αις τυρίδες καὶ διηπέτη
Κτεῖναι.
11. Ἀμνήςευτος γυνή.

PHRYXUS.

1. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν,
Ἀγήνορος παῖς ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον.
2. Ἦσαν γὰρ, [ὡς λέγουσ'] Ἀγήνορος κόροι
Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται·
Φοῖνιξ, ὅθενπερ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει·
Καὶ Θάσος.
3. Δι' ἐλπίδος ζῆ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου.
4. Καὶ τῶν ἀνοῖξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἠξίου.
5. Ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται, καθ' ἡμέραν
Κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι,
Δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκῶν ἁλίσκεται,
Ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη·
[Τιμωρίᾳ τ' ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν.]
Ὁρᾶθ', ὅσοι νομίζετ', οὐκ εἶναι θεὸν,
Δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως.
Ἔστιν γὰρ, ἔστιν· εἰ δέ τις πράσσει καλῶς
Κακὸς πεφυκὼς, τὸν χρόνον κερδαινέτω,
Χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην.
6. Εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις
Εἰς ταὔτ' ἔπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς
ἔχοι;
Εἰ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ.
7. Λάτρις πενέστης ἁμὸς ἀρχαίων δόμων.
8. Ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῂς, ἀνέρος οὐκ ἄξιον
Δειλὸν κεκλῆσθαι, καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.
9. Αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.
10. Πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρὸν· ἡ δὲ
φρὴν
Τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα.
11. Γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει
Ἥδιστόν ἐστι, δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς,
Ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας
Ψυχὴν μεθιστᾶσ'· ἡδὺ καὶ ἀπάται φίλων.
12. Ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασι μητρυιὰς φρονεῖν
Νόθοισι παισὶν, ὧν φυλάξομαι ψόγον.
13. Δίκαι' ἔλεξε· χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
Γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί.
14. Κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς,
Ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον.
15. Τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ', ὃ κέκληται
θανεῖν,
Τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί· πλὴν ὅμως βροτῶν
Νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
Οὐδὲν νοσοῦσιν, οὐδὲ κέκτηνται κακά.
16. Καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει·
Ἢν γὰρ δίκῃ θνήσκῃ τίς, οὐχ ἧσσον ποθεῖ,
Πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους.

PIRITHOUS.

1. Ἵνα πλημοχόας τάσδ' ἐς χθόνιον
Χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν.
2. Σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ
Ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',
Ὃν περὶ μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
Νὺξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρων
Ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει.
3. Ἀκάμας τε χρόνος περί γ' ἀενάῳ
Ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ, τίκτων
Αὐτὸς ἑαυτόν· δίδυμοί τ' ἄρκτοι
Ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς
Τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.
4. Κίδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδας.
5. Ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ'
Ἡρακλῆς,
Θεοῦ δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός·
Ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνῇ πρὸς λέχος
Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως.
6. Ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ
Ἔρριψεν, ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
Ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.
7. Τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου.
Τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
Ῥήτωρ δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
Λόγῳ σπαράσσων πολλάκις λυμαίνεται.
8. Οὐκοῦν τὸ μὴ ζῆν κρεῖττον ἐστ' ἢ ζῆν
κακῶς.

PLISTHENES.

1. Δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος,
Μήτ' αὖ κακώσῃς πλοῦτον ἔντιμον τιθεὶς,
Μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτέ,
Μηδ' αὖξε καιροῦ μεῖζον· οὐ γὰρ ἀσφαλές.
Μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ.
Κώλυε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον·
Πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.
2. Πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις
κακῶν.
3. Μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.
4. Πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς
Κύπριδος προσῳδὸν
Ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοις.
5. --- --- ἐγὼ δὲ Σαρδιανὸς, οὐ γὰρ οὐκέτ'
Ἀργόλας.
6. Ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν·
Πόνοι δὲ χἀν σοι καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου
Ἔνεισ'· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς.

POLYIDUS.

1. Ἔα, ἔα,
Ὁρῶ γ' ἐν ἀκταῖς νομάδα κυμαλιφθόρον

Ἀλιαίετον· ἢ ϑαῖδα χερσεύει μόρος.
Εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπταἰο
Ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν
Τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι·
Νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου
Δεῦρ' ἔπταἰ' οὐκ ἦν ἴσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν.
2. Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
Τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται;
3. Οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι
Τῆς φαυλότητος· τοι γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
Ἅπασι κεῖσθαι δυσυχὲς, οὐκ εὐτυχές.
4. Οὐ γὰρ παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην μόνον
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
Ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.
5. Πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλα μὴ δοκεῖς ξυνιέναι.
Ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἐνεστί τις,
Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυσυχές.
6. --- --- ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες,
Δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς.
7. Ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτοῦ φύσιν,
Οὗτος σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον.
8. Μάτην γὰρ οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος.
9. Μικρὸν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου·
Διπλάσιος ἔστω· τοῦ κύβου δὲ μὴ σφαλῇς.
10. ------ --- --- Κρητικοὺς
Αὐλοὺς, θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ,
[Συνέθραψε]

PROTESILAUS.

1. Οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων.
2. Δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου,
Ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.
3. Ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ
Γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι, κοὐ σοφός.
Πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὑρήσεις κακὴν,
Τὴν δ', ὥσπερ αὕτη, λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές.
4. Οὐ θαῦμ' ἔλεξας, θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.
5 Πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.
6. Πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κἄλογοι βροτούς.
7. Οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον.
8. --- --- --- ἀξίως δ' ἐμὸς
Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας.
9. Κοινὸν γὰρ εἶν' ἄρα καὶ γυναικεῖον λέχος.
10. Ὦ παῖδες, οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός.

RHADAMANTHUS.

1. Οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοίδα πρόσχωρον πόλιν.

2. Ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου.
Ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν·
Τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντὶς, ἀλλὰ χρημάτων
Πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πατὴρ δόμοις.
Ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν
Λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ.
Οἱ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν
Ζητοῦσιν· οὕτω βίοτος ἀνθρώπων πλάνη.
Ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν,
Δόξαν δ' ἐβουλόμην ἂν εὐκλείας ἔχειν.
3. Οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς [αὐτὸν] ἐξαιρήσεται.

SCIRON, Drama Satyricum.

1. Σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας
Παιδὸς, κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.
2. --- --- --- ἢ προσπηγνύναι
Κράδαις ἐρίναις.
3. --- -- --- Οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν.
4. --- ------ Ἔστι τοι καλὸν
Κακοὺς κολάζειν.
5. Καὶ τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἂν διδῷς ἕνα,
Τὰς δὲ, ξυνωρίδ'· αἱ δὲ κἀπὶ τεσσάρων
Φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν· φιλοῦσι δὲ
Τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ
Πολλάς.

SCYRIAE.

1. Ἡ παῖς νοσεῖ σου, κἀπικινδύνως ἔχει.
Πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;
Μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς;
2. Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
Οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ
Σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς,
Καὶ πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον,
Οὐ τῷ δικαίῳ, ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ.
3. Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.

SISYPHUS.

1. Ἦν χρόνος, ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος
Καὶ θηριώδης, ἰσχύος θ' ὑπηρέτης,
Ὅτ' οὐδὲν ἆθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν,
Οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίνετο.
Κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους
Θέσθαι κολαστάς, ἵνα δίκη τύραννος ᾖ
Γένους βροτείου, τὴν θ' ὕβριν δούλην ἔχῃ.
Ἐζημιοῦτο δ', εἴ τις ἐξαμαρτάνοι.
Ἔπειτ', ἐπειδὴ τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι

Ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ,
Λάθρα δ' ἔπρασσον, τηνικαῦτά μοι δοκεῖ
Φῦναι πυκνός τις ϗ σοφὸς γνώμην ἀνὴρ,
Γνῶναι δ' ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν, ὅπως
Εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι, κἂν λάθρα
Πράσσωσιν, ἢ λέγωσιν, ἢ φρονῶσί τι.
Ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο,
Ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ,
Νόῳ τ' ἀκούων ϗ βλέπων φρονῶν τ' ἀεὶ,
Προσέχων τε ταῦτα, ϗ φύσιν θείαν φορῶν,
Πᾶν μὲν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται,
Ἐς δρώμενον ἢ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται.
Ἐὰν δὲ σὺν σιγῇ τι βουλεύῃς κακὸν,
Τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς. τὸ γὰρ φρονοῦν
Ἔν ἐστι [θείων·] τούσδε τοὺς λόγους λέγων
Διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο,
Ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ.
Ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ', ἵνα
Μάλιστά γ' ἐκπλήξειεν ἀνθρώπους, ἄγων
(Ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους εἶναι βροτοῖς
Καὶ τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ)
Ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς, ἵν' ἀστραπὰς
Κατεῖδ' ἐναύσεις, δεινὰ δ' αὖ κτυπήματα
Βροντῆς, τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ δέμας,
Χρόνου καλὸν ποίκιλμα, τέκτονος σοφοῦ.
Ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρας στείχει μύδρος,
Ὅ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται.
Τοιούσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβους
Στοίχους, καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισε
Τὸν δαίμον' ὄγκων, ἐν πρέποντι χωρίῳ.
2 Οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαι τινὰ
Θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος.
3. Χαίρω σέ τ', ὦ βέλτιστέ γ' Ἀλκμήνης τέκος,
Ἐλθόντα, τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.
4. Ἑλίσσων,

STHENOBOEA.

1. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
Ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.
2. Τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἔρως
Μᾶλλον πιέζει.
3. — — βίος δὲ πορθμευοῦς θαλάσσιος
Οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.
Ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς
Θάλασσα, τήνδ' ἀροῦμεν· ἐκ ταύτης βίος
Βρόχοισι ϗ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.
4. Πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός.
Ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ, ΤΩΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩΙ ΞΕΝΩΙ.
5. Ἄνευ τύχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,
Πόνος μονωθεὶς οὐκ ἐτ' ἀλδύνει βροτούς.
6. Κομίζετ'· εἴσω τήνδε· πιστεύειν ἢ χρὴ
Γυναικὶ μηδὲν, ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν.
7. Πολλοὺς ἢ πλούτῳ ϗ γένει γαυρουμένους
Γυνὴ κατῄσχυν' ἐν δόμοισι νηπία.
8. — — — Μουσικὸν δ' ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.
9. Τίς ἄνδρα τινὰ ξεναπάταν.

SYLEUS.

1. Τοῖς μὲν δικαίοις, ἔνδικος· τοῖς δ' αὖ κακοῖς,
Πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.
2. Πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω ϛ φάσγανα·
Πίμπρα· κάταιθε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου
Πίνων κελαινὸν αἷμα· πρόσθε γὰρ κάτω
Γῆς εἶσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνεισ' εἰς αἰθέρα,
Πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον.
3. Ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον·
Πρόσχημα σεμνὸς, κοὐ ταπεινὸς, οὐδ' ἄγαν
Εὔογκος, ὡς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ ϗ στολὴν
Ἰδόντι λαμπρὸς ϗ ξύλῳ δραστήριος.
4. Οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας
Αὑτοῦ πρίασθαι βούλεται· σὲ δ' εἰσορῶν
Πᾶς τις δέδοικεν. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις,
Ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.
Τό τ' ἦθος αὐτοῦ . . . . οὐ κατηγορεῖ
Σιγῶντος, ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος,
Τάσσειν ἢ μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις.
5. Κλίθητι ϗ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου
Τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβαν', εἰ κρείττων ἔσῃ.
6. Βαυβῶμεν εἰσελθόντες· ἀπομόρξαι σέθεν
Τὰ δάκρυα ——
7. — — — Εἶα δὴ, φίλον ξύλον,
Ἔκτεινέ μοι σεαυτὸ ϗ γίνου θρασύ.

TELEPHUS.

1. Ὦ γαῖα πατρὶς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται,
Χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον
[Πὰν] ἐμβατεύεις· ἔνθεν εὔχομαι γένος.
Αὔγη γὰρ, Ἀλέου παῖς, με τῷ Τιρυνθίῳ
Τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ ξύνοιδ' ὄρος
Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
Ἔλυσεν, Εἰλείθυια
2. Κώπης ἀνάσσει, κἀποβὰς εἰς Μυσίαν
Ἐτραυματίσθη πολεμίῳ βραχίονι.
3. Ἴθ' ὅποι χρήζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι

Τῆς Ἑλένης ὕνεκα.
4. Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω ϗ τέτταρα.
5. Ὦ πόλις Ἄργυς.
6. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
7. Κακῶς ὄλοιτ' ἄν· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
8. Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
Εἶναι μὲν, ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μή.
9. Καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ.
10. Τί δ', ὦ τάλας, σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις;
11. Μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
Εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.
12. Ἐρεῖ τις· ὐ χρῆν. Ἀλλὰ τί χρῆν, εἴπατε.
13. Ἦ πολλῦ γε δεῖ.
14. — —— τὸν δὲ Τήλεφον
Οὐκ οἰόμεσθα; νῦς ἄρ' ὑμῖν ὐκ ἔνι.
15. Ἄνασσα πράγυς τῦδε ϗ βυλεύματος.
Τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
16. Ἀγάμεμνον, ὐδ', εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων
Μέλλοι τὶς εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν,
Σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.
17. Ὥρα σε θυμῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.
18. Μοχθεῖν ἀνάγκη τὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.
19. Οὐκ ἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος·
Χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν.
20. Σπάρτην ἔλαχες· κείνην κόσμει·
Τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.
21. Τόλμ' αἰεί, κἄν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.
22. Τί γάρ με πλῦτος ὠφελεῖ νοσῦντά γε;
Σμικρ' ἂν θέλοιμι ϗ καθ' ἡμέραν ἔχων
Ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον, ἢ πλυτῶν νοσεῖν.
23. Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δυλεύσομεν;
24. Κακός τις ἐστὶ προξένῳ σοι χρώμενος;
25. Πρισοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν.

T E M E N I D A E.

1. Ἀρετὴ δὲ, κἂν θάνῃ τις, ὐκ ἀπόλλυται,
Ζῇ δ', ὐκ ἔτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
Ἅπαντα φρῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός.
2. Καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία.
3. Τῷ γὰρ πονῦντι ϗ θεὸς συλλαμβάνει.
4. Αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτύς.
5. Εἰκὸς δὲ παντὶ ϗ λόγῳ ϗ μηχανῇ
Πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν.
6. — — φιλεῖ τοι πόλεμος ὐ πάντ' εὐτυχεῖν·

Ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν.
Κακὺς δὲ μισεῖ· τῇ πόλει μὲν ὖν νόσος
Τὸ δ' ἐστὶ· τοῖς δὲ κατθανῦσιν εὐκλεές.
7. Οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο, πλὴν κρατεῖν δορί.
8. Τολμᾶν δὲ χρεών· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
Μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
Τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν.
9. Τὸ δὲ στρατηγεῖν τῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς
Γνῶναι τὸν ἐχθρὸν, ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος.
10. Ἄρξας ἄρ' ὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
Ὅμως δίκαιον ὄντα, ποιμαίνειν στρατόν.
11. Ῥώμη δέ τ' ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην.
12. Ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα.
13. Φεῦ, φεῦ, τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενῦς ἄπο
Ὅσην ἔχει φρόνησιν, ἀξίωμά τε;
Κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ χρηστὸς γεγὼς
Τιμὴν ἔχει τιν'· ἀναμετρύμενος δέ πως
Τὸ τῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ.
14. Πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες ὐκ ἔχουσ', ὅπως
Δείξωσιν αὐτὺς τῶν κακῶν ἐξυσίᾳ.
15. Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.
Κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ, κοινὰ πάσχομεν
Πάντες· τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον, ἢ τὸ μὴ χρεών.
16. Ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενὴς,
Λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα.
17. Ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.
18. Ἦλθε δ' ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον· μεγάλων ἄθλων
Ἵνα δεινὸν ὑποστὰς κατ' ἐναύλους ὀρέων ἀβάτους, ἐπί τε
Λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση.
19. Ἄπυργος.
20. Αἰσίως
21. Ἀνανοικήνι
22. Καταβολή.

T E N N E S.

1. Φεῦ,
Οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

T H E S E U S.

1. Κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμῦ·
Ῥανεῖ τε δ' ἐγκέφαλον· ὀμμάτων δ' ἄπο
Αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται κάτω.
2. Πράγματα βόσκων.

3. Ἀνόνητον ἄγαλμα, πάτερ,
Οἴκοισι τεκών.
4. Ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινὸς μαθὼν
Εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην.
Φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς,
Θανάτους τ' ἀώρους, καὶ κακῶν ἄλλας ὁδούς,
Ὡς, εἴ τι πάσχοιμ', ὧν ἐδόξαζόν ποτε,
Μή μοι νέορτον προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι.
5. Ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
Μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια·
Κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος,
Οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.
Τὸ δεύτερον δὲ, πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο,
Ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
Τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἱλιγμένος.
Τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
Λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
Εἰσίν· τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φρά-
σαι·
Γραμμαὶ γὰρ εἰσὶν ἐκ διεστώτων δύο,
Αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν·
Τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.
6. Σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐ-
ρωπίας.
7. Σύμμικτον εἶδος, κἀποφώλιον τέρας
Ταύρου μέμικται καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει.
8. Κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς
Ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρουσίαι.
9. Ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεὴς,
Δράσαι δὲ χειρὶ δυνατὸς, οὐκ ἀνέξεται,
Τὰ τῶν δ' ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φι-
λεῖ.

THYESTES.

1. Πλούτου δ' ἀπορρυέντος, ἀσθενεῖς γάμοι·
Τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοὶ,
Μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.
2. --- --- - - εἰ δ' ἄτερ πόνων
Δοκεῖς ἔσεσθαι, μωρὸς εἶ. θνητὸς γεγώς.
3. Ἀλλ' εἴπερ ἐστὶν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν
Πιθανὸν, νομίζειν χρή γε καὶ τοὐναντίον,
Ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς.

XANTRIAE.

Νύμφαισιν ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς,
Ἰν' ἀγείρω γ' Ἰνάχου, Ἀργείου
Ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.

FALSO citata.

1. Τὸ μὲν σφαγῆναι δεινὸν, εὔκλειαν δ' ἔχει.
Τὸ μὴ θανεῖν δ' οὐ δεινὸν, ἡδονὴ δ' ἔνι.
2. Ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
Δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι.
3. --- --- τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολ-
λάκις
Πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα.
4. Ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
Ὁ δ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος.
5. Ἆρ' οἶσθ', ὅθ' οὕνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
Πένητες ὄντες οὐδὲν ἐμφαίνουσ' ἔτι,
Οἱ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,
Δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν
Καὶ συμπλέκοντες σπέρμα, καὶ γάμους τέκ-
νων.
Δοῦναι δὲ μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις κακῷ
Πρόθυμός ἐστιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ.
Κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι.

EX INCERTIS TRAGOEDIIS.

1. Ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
Καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκά-
λαις,
Τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.
2. Οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ δίκη σε, μὴ τρέσῃς,
Παίσει πρὸς ἧπαρ, οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν
Τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ
Στείχουσα, μάρψει τοὺς κακοὺς, ὅταν
τύχῃ.
3. Συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖ,
Ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ,
Ἢ δεσμὸν, ἢ βίαια πολεμίων κακὰ,
Ἢ παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων·
Ἦτ' ἄρα θνητῶν εἰσὶν ἀσυνετώτεροι,
Ἢ τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης.
4. Οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον.
Οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον, οὔτε χρημάτων,
Οὔτ' ἀσφαλείας, οὔτε θωπείας ὄχλου.
Ἀρετὴ δ', ὅσῳπερ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέ-
λῃς,
Τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται τελουμένη.
5. Ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν.
6. Τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν, ὧν ἁμαρτάνεις,
Ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.
7. --- --- --- ἡ δὲ μωρία
Μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ.
8. Τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
Εἰς συμφορὰν ἔστησι πολλοὺς δὴ βροτούς.
9. Βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.
10. Εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλι
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεὸς,
11. Οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμ-
πλάναι
Σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

12. Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κἂν εἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος,
Τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει.
13. Ἐγὼ δ' ὐδὲν πρεσβύτερον
Νομίζω τᾶς σωφροσύνας,
Ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεςι.
14. Ἐπεὶ τι δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν,
Δήμητρος ἀκτῆς, πώματός θ' ὑδρηχόυ,
Ἅπερ πάρεςι ϗ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν;
Ὧν ὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ γέ τοι
Ἄλλων ἐδεςῶν μηχανὰς θηρεύομεν.
15. Τὶ δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;
16. Ὁ φόβος, ὅταν τις σώματος μέλλει πέρι
Λέγειν, καταςὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον,
Τό τε ςόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει,
Τὸν νῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βύλεται.
Τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῷος μένει·
Ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν,
Ψυχὴν γὰρ ἆθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ.
17. Φεῦ, φεῦ, τὸ νικᾷν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας,
Τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχῦ κακόν.
Καὶ γλῶσσα φλαύρα, ϗ φθόνος τῦ μὴ φθονεῖν
Ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.
18. Δύςηνος, ὅςις ϗ τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων
Οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν.
19. Θάρσει· λέγων τἀληθὲς ὐ σφαλῇ ποτέ.
20. Πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω,
Ἢ σκλῆρ' ἀληθῆ, φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.
21. Ἐμοὶ γένοιτο πτωχὸς, εἰ δὲ βύλεται,
Πτωχῦ κακίων, ὅςις ὢν εὔνυς ἐμοὶ
Φόβον παρελθὼν, τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ.
22. Ἀτὰρ σιωπᾷν τά γε δίκαι' ὐ χρή ποτε.
23. Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ὐδὲν εὐβυλεύεται.
Πολλὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσιν βροτῶν
Ἥ τ' ἀξυνεσία· δύο κακὼ τοῖς χρωμένοις.
24. Τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν
Εἰς ταυτὸν ἐλθὸν τῦ λίαν παρείλετο.
25. Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν ὐκ ἔχει.
26. Ὅταν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ,
Λαμπρῶς τε πλύτῳ ϗ γένει γαυρύμενον,
Ὀφρῦν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
Τύτυ ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα,
Ἐπαίρεται γὰρ μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ.
27. Κρίνει τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν,
Ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχῦσ' ὅλον;
28. Ποῖ; πῶς δὲ λήσῃ; τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος;
Ζητῶμεν· ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν,
Καὶ τὐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ.
29 Βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς,
Θεῶν δὲ θνητὺς κόσμον ὐ πρέπει φέρειν.
30. Σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκῃ, ϗ θεοῖσι μὴ μάχυ·
Τόλμα δὲ προσβλέπειν με, ϗ φρονήματος
Χάλα· τά τοι μέγιςα πολλάκις Θεὸς
Ταπείν' ἔθηκε, ϗ συνέςειλεν πάλιν.
31. Δεινὸν δ', ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν.
32 Ὁ βύλεται γὰρ μόνον ὁρῶν ϗ προσδοκῶν,
Ἀλόγιςός ἐςι τῆς ἀληθείας κριτής.
33. Ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νυθετεῖν σοφοὶ,
Αὐτοὶ δ' ὅταν σφάλωμεν, ὐ γινώσκομεν.
34. Σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.
35. Ἀνὴρ γὰρ ὅςις εὖ βίον κεκτημένος.
Τὰ μὲν κατ' οἴκυς ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ,
Μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τῦτ' ἀεὶ θηρεύσεται
Ἀργὸς μὲν οἴκοις ϗ πόλει γενήσεται,
Φίλοισι δ' ὐδείς· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται
Ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ.
36. Ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.
37. Ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος,
Ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.
38. Δεινὴ πόλις νοσῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.
39. Οὐκ ἔςιν ὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
Χρὴ γὰρ τύχας τὰς μάτην πλανωμένας
Μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν.
Ὅςις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο
Ἢ τόξα πάλλων, ἢ μάχῃ δορὸς σθενων,
Τῦτον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν.
40. Ἀλλ' ὔποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν
Παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη,
Πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκοτος·
Ἢ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.
41. --- -.- --- Ἄρχεσθαι χρεὼν
Κακὺς ὑπ' ἐσθλῶν ϗ κλύειν τῶν κρεισσόνων.
42. Ἐγὼ γὰρ ὅςις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
Βωμὸν προσίζει, τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν
Πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν, ὐ τρέσας θεὺς
Κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί.
43. Ἀλλ' ὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,
Οὐδ' ἄνδρα χρηςὸν νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς·
Τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεςέροις
44. Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνυσίᾳ.
45. Ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ.
46. Σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς.

47. Ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος
Ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος.

48. Οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ
Ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα καὶ σώσει δόμους.

49. Οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις,
Οὔτ' εὐτυχοῦσιν· συμφορὰ δ', ὃς ἂν τύχῃ
Κακῆς γυναικὸς, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυ-
χών.

50. Μακάριος, ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν
Ἐσθλῆς γυναικὸς, εὐτυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών.

51. Νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγεῖ,
Κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
Ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον, ὡς ἡδὺς βίος,
Ὅ τ' ὄλβος ἔξωθεν τίς ἐστι πραγμάτων.
Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος, οὐδ' εὐανδρία,
Εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα·
Οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν,
Ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
Τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη.

52. Α. Ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς
ἔχειν.
Β. Δίκαιόν ἐστιν, οἷσι συγγηράσομαι.

53 Δειναὶ μὲν ὁρμαὶ κυμάτων θαλασσίων,
Δειναὶ δὲ ποταμῶν, καὶ πυρὸς θερμαὶ πνοαί,
Δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία.
Ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὡς γυνὴ, κακόν.
Οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτ' ἐν γραφῇ,
Οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν. εἰ δέ του θεῶν
Τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν
Μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.

54. Μισῶ γυναῖκας, ἐκ δὲ πασῶν σε πλέον,
Ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα [γ'] εὖ λέγεις.

55. Μοχθοῦμεν ἄλλως θηλυφρουροῦντες γένος·
Ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος,
Τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον;

56. Γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ'
ἔχῃ.

57. Ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον
πατρός,
Ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἴεται.

58. Ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
Τὸ μὴ οὔ σε, μᾶτερ, προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ,
Καὶ τοῦ δικαίου, καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν.
Στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
Μάλισθ'· ὁρίζω τοῦτο· καὶ σὺ μὴ φθόνει·
Κείνου γὰρ ἐξέβλαστον, οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ
Γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.

59. Καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς
ἔχει·
Λόγος γάρ ἐσθλὸς φάρμακον φόβου βροτοῖς.

60. Ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς.

61. Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,
Ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

62. Τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι,
Χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ', εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα.
Πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
Γένοιτ' ἄν; οὐδεὶς τοῦτο μ' ἂν πείθοι ποτέ.

63. Οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύεται,
Ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι.

64. Χρυσοῦ σε πλῆθος, τοῖσδε δ' οὐ χαίρειν
χρεών.
Σκαιὸν τὸ πλουτεῖν, κἄλλο μηδὲν εἰδέναι.

65. Ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτοὺς,
Δεῖν δ' ἀγχονῶν τε, καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο,
Οὐκ ἐν σοφοῖσίν ἐστιν, εὐχέσθω δ' ὅμως
Ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί.

66. Λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους.

67. Μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον,
Ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον, ἢ τεμὼν χρόα.

68. Οὐ χρὴ ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
Ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ δοκεῖν.
Ὁ γὰρ θεός πως, εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν,
Κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
Θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος· οἱ δ' ὑπέρφρονες
Καὶ τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι
Ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην, ἐν τῷ παθεῖν.

69. Βέβαια δ' οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς.

70. Θνητὸς γὰρ ὢν, καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει.
Θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς, ἄνθρωπος ὤν;

71. Πέπονθας, οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν.
Τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σώζοντες τύχας,
Ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλίᾳ.

72. Ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
Κἂν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

73. Πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.
Οὐχ ἡ τύχη σε· τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος.

74. Μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ.
Γένοιτό τ' ἂν πολλ', ὧν δόκησις οὐκ ἔνι.

75. Οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς,
Ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις.
Ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ
Μέθης ταράσσει, καὶ γαληνίζει φρένα,
Παραυτα δ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ.

76. Τηρεῖν μὲν ἑτέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα,
Ἡμεῖς δ' ἀπολαβεῖν, ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

77 Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς
ἔχει.

78. Ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις;
Καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων
μολεῖν·
Λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλειαν λαμβάνει,
Ὡς οὐδέν ἐστι χεῖρον, ἢ γῆρας βαρύ.

79 Ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον.

80. Τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι,
βροτοῖς.

81. Καίτοι ποτ', εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀγαπῶντα

Τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον,
Ἀδημονοῦντα συμφοραῖς, ἐλοιδόρουν,
Ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων.
Καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως
Πέπτωχ᾽ ὁ τλήμων· ὦ φιλόζωοι βροτοὶ,
Οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν
Ποθεῖτ᾽, ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν.
Οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου·
Τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν· τοῦ θανεῖν δ᾽ ἀπειρίᾳ
Πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ᾽ ἡλίου.
82. Οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι τοῦ ζῆν ἠνόρῶ
Κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν, χρησόμεθα τῷ κρείττονι.
83. Θανὼν δ᾽ ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
Ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.
84. Τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.
85 Ὡς σκαιὸς ἀνὴρ ϗ ξένοισιν ἄξενος,
Καὶ μνημονεύων οὐδὲν, ὧν ἐχρῆν φίλον.
86. Σπάνιον ἄρ᾽ ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
Κἂν ὁμόθεν ὦσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ
Τῆς εὐσεβείας· ἡ δ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις
Ἀπόλωλ᾽, ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ [νέκυς.]
87. Οὐκ ἔστιν αὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν οὐδενί.
88. Θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ, ϗ
Γενναιότητι κἀπιεικείᾳ [τρόπων]
Ἀρετὴν ἐπεκτήσατο.
89. — ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτὲ,
Εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.
90. Μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν; βραχὺς λόγος·
Ἑκὼν ἑκοῦσαν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἑκών;
91. Εὖς ὁ χρήζων.
92. Χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν.
93. Δόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγου φέροις,
Ἔργων δ᾽ ἐκεῖνος ἔργ᾽ ἃ [ϗ] παρέσχετο.
94. Ἥκω δ᾽ ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον προλιποῦσ᾽ Ἀκροκόρινθον ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας.
95. Ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον.
96 Πρὸς ταῦθ᾽ ὅ τι χρὴ ϗ παλαμάσθω,
Καὶ πάντ᾽ ἐπί μοι τεκταινέσθω·
Τὸ γὰρ εὖ μετ᾽ ἐμοῦ ϗ τὸ δίκαιον
Σύμμαχον ἔσται,
Κ᾽ οὐ μή ποθ᾽ ἁλῶ κοκὰ πράσσων.
97. ——— Μή μοι
Λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχά·
Τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
Σεμνύνεσθαι παρ᾽ ὁμοίοις.
99. —— τλησίμοχθοι, κοὔποθ᾽ ἥσυχοι δορί.
100. Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσὶ, πῆμα δ᾽ Ἑλλάδι
Θέλων γενέσθαι, ταῦτ᾽ ἐβούλευσεν πατήρ.
101. Ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις.
102. Πάσχων ἀνέχου· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.
103. Νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾷν, ὅπου λάβῃς, κακῶς.
104. Ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος.
105. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ.
106. Σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ Θεῷ δοκῇ [τινά],
Πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.
107. Σπουδάζομεν δὲ πόλλ᾽ ὑπ᾽ ἐλπίδων μάτην
Πόνους ἔχοντες.
108. Κακός· κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ.
189. Ἔχει τελευτὴν ἥσπερ οὕνεκ᾽ ἐγίνετο.
110. Πολλοῖσι πολλὴν, δὶς τοσοῖσδε πλείονα.
111. Εἰ δὲ θχνεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλὸν
Εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον.
112. Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐδ᾽ αὑτῷ σοφός.
113. Ἀμρίπολος Ἄρεος ὀνιέρου·
114. --- --- --- --- φίλων
Πεῖραν λαβεῖν οὐ σμικρὸν [ὡς ὁρῶ] κακόν.
115. Κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός.
116. Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
Σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες.
117. Τίς δ᾽ ἐστὶ δοῦλος, τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν.
118. Τιμὰν τ᾽ ἀντέτασθε, πλούτῳ δ᾽ ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτ᾽, ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ᾽ ἄνολβοι.
119. —— Ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄδλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ·
Λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων,
Ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα.
120. Φεῦ τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν.
121. Ὅστις δ᾽ ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν,
Σοφὸς παρ᾽ ἡμῖν ϗ τὰ θεῖ᾽ ἐπίσταται.
122. Τὰ προσπεσόντα δ᾽ ὅστις εὖ φέρει βροτῶν,
Ἄριστος εἶναι, σωφρονεῖν τ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ.
123 Ὁ βίος γὰρ ὄνομ᾽ ἔχει, πόνος δ᾽ ἔργῳ πέλει.
124. --- --- Εἴης μοι μετρία [Κύπρις].
Εἴης, μηδ᾽ ἀπολείποις.
125. - - --- τῶν καλῶν [τοι] ϗ τὸ μετόπωρον καλόν.
126. Ἀλλ᾽ ἀνοιστέος λόγος.
127. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσῃ.
128. Ὁ δ᾽ ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετὴς ὅπως

Ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα.
129. Μάντις δ' ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς.
130. --- --- τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται
Θεὸς, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ.
131. Ἀκόλαστα πάντη γίνεται δούλων τέκνα.
132. ——— σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις.
133. Εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,
Οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
Νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος
Λαβεῖν ἀμισθὶ, πᾶς τις ἥδεται λέγων
Τά τ' ὄντα ϗ μή· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει.
134. Τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους
Οἱ θεοὶ τρέπουσιν.
135. Οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
Μὴ μ' ἄφρονα κρίνῃς, οὐδιδοὺς αἰτεῖν δοκῶ.
136. Οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοάς.
137. Ἀβέλτεροι δ' ὅσοι γε τὴν σωτηρίαν
Οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες --- ------
Ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν.
138. Πολλοὺς δὲ βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσε.
139. Ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος.
140. Πλούτῳ χλιδῶσα, θνητὰ δὴ, γύναι, φρονεῖς;
141. Εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δύστηνον βροτῶν.
142. Τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες οὐ ξυλουργικά.
143. Ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος, ἐπὶ τούτῳ ταγεὶς.
144. Θέρους τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας,
Φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους, ἦρός τ' ἴσους.
145. Ἀλλ' ἔστιν [ἔστιν], εἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ,
Ζεὺς ϗ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη.
146. --- --- Οὐ Κύπρις μόνον,
Ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.
Ἔστιν μὲν ᾅδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία,
Ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς.
147. Θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον;
Τὸν πάνθ' ὁρῶντα, κ' αὐτὸν οὐχ ὁρώμενον.
148. Κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν,
Ἄμουσ' ὑλακτῶν, ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.
149. Τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖττον, ἢ φῦναι, βροτοῖς.
Ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι
Τίκτω· τεκοῦσα δ', ἣν μὲν ἄφρονας τέκω,
Στένω ματαίως εἰσορῶσα μὲν κακοὺς,
Χρηστοὺς δ' ἀπολέσασ'· ἣν δὲ ϗ σεσωσμένους,
Τήκω ταλαίναν καρδίαν ὀῤῥωδίᾳ.
Τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἀρκεῖ μίαν
Ψυχὴν ἀπολύειν, κἀπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους;
150. --- --- Ἐμοί γε νῦν τε, ϗ πάλαι δοκεῖν,
Παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν,
Πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν.
151. Ὦ δυστυχεῖν φὺς, ϗ κακῶς πεπραγέναι,
Ἄνθρωπος ἐγένου, ϗ τὸ δυστυχὲς βίου
Ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο
Τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ. ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς.
Μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει.
152. Οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον,
Ἡ ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλάς· πᾶσα γὰρ καλὴ γυνὴ,
Ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν τ' ἐπίσταται.
Πρῶτα μέν γε ταῦθ' ὑπάρχει· κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις,
Χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ·
Οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ [ταῦτα] κρῖνον ἐστὶν, ἀλλὰ νοῦς.
153. Εὖ λέγειν δ', ὅτ' ἄν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ λέγῃ.
Κἀκπονεῖν, ἃ 'ν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν.
Ἡδὺ δ', ἢν κακόν τι πράξῃ, συσκυθρωπάζειν πόσει
Ἄλοχον, ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος.
Σοὶ δ' ἔγωγε ϗ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι,
Καὶ κακῶν τῶν σῶν συνοίσω, κ' οὐδὲν ἔσται μοι πικρόν.
Μετὰ γὰρ ἐσθλῶν] τῶν φίλων [γε δυστυχεῖν ἅπαντ' ἀεὶ]
Εὐτυχεῖν τε χρή· τί γὰρ δὴ τὸ φίλον ἄλλο, πλὴν τόδε;
154. Ὄλβιος, ὅστις τῆς ἱστορίας
Ἔσχε μάθησιν, μήτε πολιτῶν
Ἐπὶ πημοσύνῃ, μήτ' εἰς ἀδίκους
Πράξεις ὁρμῶν,
Ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως
Κόσμον ἀγήρω, πῇ τε συνέστη.
Τοῖς γε τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν
Ἔργων μελέτημα προσίζει.
155. Χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ ϗ
Τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα ἁρμόζεται· βάσομαί
Τ' ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς, Ζηνὶ προσμίξων.

156. Σοὶ, τῷ πάντων μεδέοντι, χοὴν
Πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης,
Ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δέ μοι
Θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας
Δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν.
Σὺ γὰρ ἔν τε Θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις
Σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων,
Χθονίων θ' Αἴδῃ μετέχεις ἀρχῆς.
Πέμψον μὲν φῶς ψυχαῖς ἀνέρων
Τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν
Πόθεν ἔβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν,
Τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους
Εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν.
157. Ποῖος δ' αν οἶκος, τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο,
Δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς;
158. Κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γραῖαν.
Ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν,
Ἡ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα, βουλεύει κακά.
159. Ὃς τάδε λεύσσων Θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
Μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔῤῥιψεν
Σκολιὰς ἀπάτας, ὧν ἀτηρὰ
Γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν,
Οὐδὲν γνώμης μετέχουσα.
160. Νικᾷ ἡ χρεία με, ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη
Γαστὴρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίνεται κακά.
161. Ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς,
Ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι,
Καὶ τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις,
Κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς,
Εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς,
Πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν
Θανάτου πεμφεῖσα τελευτή.
162. -- --- --- ὅσοι δ' ἰατρεύουσι καλῶς,
Πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν
Τὴν γῆν τ' ἰδόντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών.
163. Κορυφὴ ἡ θεῶν, ὁ περὶ χθόν' ἔχων
Φαεινὸς αἰθήρ.
164. Ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης,
Τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προστίμαν.
165 Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ.
166. Παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας, ἀρετῆς
Πλεῖστον ὑπάρχει, καὶ προσομιλεῖν
Οὗτος ὁ δαίμων
Πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς·
Καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων
Εἰς ἐλπίδ' ἄγει· τοῖς δ' ἀτελέστοις
Τῶν τοῦδε πόνων, μήτε συνείην,
Χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων.
Τὸ δ' ἐρᾷν προλέγω τοῖσι νέοισιν
Μήποτε φεύγειν,
Χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.
167. Οἴμοι· δράκων μου γίνεται τό γ' ἥμισυ,
Τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί.
168 Εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ,
Καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν,
Εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἄν, ὡς νεόζυγα
Πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον.
Νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι, καὶ κατηρτυκὼς κακῶν.
169. --- - - Οὐ γὰρ ἀσφαλές τινι
Περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν.
170. --- --- --- Βακχίου φιλανθέος
Αἴθοπα, πεπαίνοντ' ὄρχατους ὀπωρινούς,
Ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.
171 Παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ.
172. Ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.
173. Ἧκει δ' ἐπ' ὤμοις ἡ σὺος φέρων βάρος,
Ἡ τὴν ἄμορφον Αὔγα, δύσοχον δάκος.
174. Κάλλιστα Μυσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνήρ.
175. --- --- --- Αἰθέρα καὶ Γαῖαν
Πάντων γενέτειραν ἀείδω.
176. Ἀωρὶ ποντου κύματ' εὐρίως --- ---
Περῶντα.
177. Σμικραῖς ἐπιβρίπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσι.
178. Πυριγενὴς ἡ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται
Ταῖς τετραμόρφοις ὥραις, ζευγνὺς
Ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα.
179. Καὶ Γαῖα μῆτερ· ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ
Βροτῶν καλοῦσιν, ἡμένην ἐν αἰθέρι.
180. Οὐχ' ἀλλ' εἴ μ' ἐνύπνιον αἴδης μ' ἐδέξατο.
181. Μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.
182. Νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;
183. Ἅλα πορφυρέην.
184. Πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοάς.
185. Δεινόν γε ταυτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν,
Τοῖς δ' ἔχθος εἶναι.
186. Ἀλλ' ἤδε μ' ἐξέσωσεν· ἤδε μοι τροφὸς,
Μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωῒς, ἄγκυρα, στέγη.
187. Πᾶσιν τάδ' εἰσορῶντες, ἢ θεῶν γένος
Εἶναι λέγωμεν, ἢ νόμοισι χρώμεθα;
188. Πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς, εἴτε τύχα, εἴτε Δαίμων, τὰ βρότεια κραίνει· παρά τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ Δίκαν τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ θεοῦ, τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει τὸ παρ' Ἐλπίδα.

189. Θεὸς γάρ τις ἐν ὑμῖν.
190. Φθείρουσιν ἤθη χρησθ' ὁμιλίαι κακαί.
191. Αἴαντος δίκαιος γόνος.
192. Οὐχ ἑσπέρας φασ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας
Τούτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην
Σατύρου.
193. Ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸς πάντα συλλαβὼν ἔχει.
194. --- --- πολλὰ γὰρ κραίνει Θεός.
195. Πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θεσσαλοί.
196. Τί χρέος ἔβα δῶμα.
197. Τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην.
198. Ἢ τέρα φράσω;
199. Ἕως ἡνίχ' ἐκ πόλης ἐξέλαμψεν ἀστήρ.
200. Ἀληθές, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ.
201. Ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
202. --- --- Τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;
203. Ὁ δ' ἐσφάδαζεν, οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς.
204. Δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἵ τ' ἐλεύθεροι.
205. Τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
206. Ἡ σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν.
207. ----- λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών.
208. --- --- --- Λῦε πακτὰ δωμάτων.
209. Ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρικῇ γελᾷ.
210. Γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη.
211. Ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα.
212. Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων.
213. --- --- κρημνίσαι
Αὐτὴν --- --- ἐκ μέσης ἀντηρίδας.
214. Γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους.
215. Ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.
216. Σὺν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει.
217. Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.
218. --- --- --- Ἢ φρονεῖν ἔλασσον [οὖν],
Ἢ δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον.
219. Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν Θεός.
220. Ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος.
221. Πόλει μὲν ἄρχων, φωτὶ δ' οὐκ ἔτῃ πρέπων.
222. Ἀεί ποτ' ἐ[στι] σπέρμα κηρύκων λάλον.
223. Τ' ἀλλότρια δαπανεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.
224. Ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακόν ἐστι τ' ἀγαθοῦ.
225. Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
226. Ἀρχεσίγυιος οἶνος.
227. — --- οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν, οὔτ' ἴσον βροτοῖς.

Omiſſum in Archelao.

Βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβου,
Κισσεῦ, πεδίον πυρὶ μαρμαίρει.

EPIGRAMMA.

Ὦ τὰν ἀγήραντον πόλιν αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
Ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος,
Μητέρα, παρθενικήν τε κόρην, δισσούς τε συναίμους
Ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

Ex Epicedio in cladem Atheninſium in Sicilia ſcripto.

Οἵ δὲ Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

Ex oda in Olympiacam Alcibiadis victoriam.

Σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
Καλὸν ἁ νίκα· κάλλιστον δ',
Ὃ μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων
Ἅρματι πρῶτα δραμεῖν
Καὶ δεύτερα καὶ τρίτα·
Βῆναι δ' ἀπονητὶ
Δὶς στεφθέντ' ἐλαίᾳ
Κάρυκι βοὰν παραδοῦναι.

Ex eadem, ut videtur, oda.

Χρὴ τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι
Πόλιν εὐδόκιμον.

Fragmenta, quae ex tragoediis Eurip. petita videntur, quaeque, quamvis non conſtiterit nobis, e quibus fabulis ſumta ſint, malebamus tamen ex ed. Barn. huc referre, quam cum Muſgr. omitterre, ſunt haec:

1. Ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν·
Κρεῖσσον γάρ, ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους

Πένητα ναίων, δόξαν ἠμπολικότα.
2. Σὺ δ', ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένους,
Φαίνεις ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς.
3. —— Δέδοικα δή,
Μή τοι νοσήσῃς, Οἰδίπου·
4. Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν γένει.
5. Βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.
6. Ὡς ἐν τῇ πᾶσι γνώμα ταὐτὸν ἐμπρέπει.
7. Ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
8. Τί ποτ' ὦ τέκνα γὰρ τάδε κηραίνετε.
9. —— Μὴ τελεσφόρους
Εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν.
10. Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν
Ἐρίζειν.
11. Ὤφειλε δ' * * * εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ
Ζεύς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι.
12. Ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν
Ἔσθ', ὡς ἔοικεν, ἔστιν οὐχ ὁρώμενον
Τοῖς ζῶσιν ἡμῖν, οὐδὲ προσδοκώμενον
Δαιμόνιον, ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου.
13. Πολλοῖς ὁ δαίμων, οὐ κατ' εὔνοιαν φέρων
Μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματ', ἀλλ' ἵνα
Τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐμφανεστέρας.
14. Τί ποτ' ὁ Προμηθεύς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι
Καὶ τἄλλα πάντα ζῶα, τοῖς μὲν θηρίοις
Ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν;
Ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι·
Δειλοὶ πάλιν ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοί.
Οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ, ἡ μὲν εἴρων τῇ φύσει,
Ἡ δ' αὐθέκαστος· ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας
Ἀλώπεκάς τις συναγάγοι, μίαν φύσιν
Ἁπαξάπασιν ὄψεται, τρόπον θ' ἕνα.
Ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν
Καθ' ἑνός, τοσούτους ἐστὶ καὶ τρόπους ἰδεῖν.
15. Τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γάμον
Φρουροῦντας; αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον
Σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων.
16. Ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον, ἢ μικρὸν σκάφος.
17. Ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν.
18. Κρεῖττον δ' ἑλέσθαι ψεῦδος, ἢ ἀληθὲς κακόν.
19. Ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι
Ἄρχειν θ' ὁμοίως, τῇ 'ρετῇ σταθμώμενος
Τὰ πάντα.
20. Ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενός τις ὢν
Ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά.
21. Τολμῶ κατειπεῖν, μή ποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί;
Κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες ἐπιπλήττουσί με.
22. Οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν
23. --- Ἀλλ' ἄπιθ', ὦ Θρᾶττ', ἐκποδὼν
Δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
24. Τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει.
25. Ὅταν δ' ὁ Δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά,
Τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ---
26. Αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον.
27. Ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί·
Οὐδὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.
28. Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ, ὁ μὴ ἀδικῶν,
Ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται·
Οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
Ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων
Ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως.
Οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον,
Ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα
Εἶναι δίκαιος, οὐ δοκεῖν εἶναι θέλει.
29. Ἀλκμαίων. Ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς.
Ἄδραστος. Σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο.
30. Ἀνδρ. Σὺ δ' εἶ τις, ὅστις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;
--- Οἵῳ μ' ὁ Δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν;
31. Πόντου πλάνητες Λευκόθεαν ἐπώνυμον. ---
Σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται.
32. Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδὺς πέφυκεν, μάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
Καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
33. Α. Τί δεῖ θεοὺς σέβειν σε κατθανούμενον;
Β. Ἄμεινον· οὐδεὶς κάματος εὖ σέβειν θεούς.
34. Ἰώ, τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη.
35. Σὺ δὲ λέγεις ταῦτ', οὐκ ἐγώ.
36. Χρυσὸς γάρ ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος.
37. Φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος
Μόνη κακοῦ ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ.
38. --- Ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία
Τῶν τἀλάχιστα γίνεται λυπουμένων.
39. Ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο
Δειναί· πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται.
40. Ἐν τοῖς κακοῖσι συγγένει' ὅταν παρῇ
Τραχεῖα κὠξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει.
41. Μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος.
42. Ψύφη τ' ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς.
43. Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν
Μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον,

Ἰατρός ἐςὶν ὑκ ἐπιςήμων κακῶν.

44. Α. Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος. Η. Οὐ γὰρ εὔχομαι
Μιᾶς. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς.

45. Οἱ μὲν πέρα στέρξαντες, οἱ δὲ ϗ πέρα
Μισῦντες - -

46. Εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίυ, χρυσωπὸν ἦν
Νώτισμα θηρός. εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι,
Κυανωπὸν, ὥς τις Ἶρις, ἀνταυγεῖ σέλας.

47. Δεινὴ πόλις νοσῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.
Οὐκ ἔςιν ὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
Χρὴ γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
Μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν.
Ὅςις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο
Ἢ τόξα πάλλων, ἢ μάχῃ δορὸς σθένων,
Τῦτον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν.

48. Ἀλλ' ὅπου' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν
Παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη,
Πρὶν ἂν κατ' ὅσσον τυγχάνῃ μεζονότος,
Εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

49. Ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω.

50. Ὅδ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

51. Καὶ τοῖς τεκῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν.

52. Δίκαια τὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα.

53. --- ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
Γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον ὐκ ἐκτείνατε.

54. Πυῤῥὸς γενύεσσιν.

55. Χρὴ θεσπιῳδεῖν Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον.

INDEX

IN

EURIPIDEM.

INDEX

IN

EURIPIDEM.

ABSENTIA minus moleſta praeſentibus. *Ion* v. 597.

Achilles a Paride et Deiphobo propter Polyxenam ſibi diſponſatam interfectus. *Hecub.* Argum.

Achillis umbra Graecis apparens, eos a navigatione in patriam deterret. *Hecub.* Argum.

Achillis umbra Polyxenam ſibi mactari poſtulat. *ibid.*

Ahilli Polyxenam ut immolet, Ulyſſes Hecubae perſuadere conatur. *Hecub.* v. 255. etc.

Actaeon canibus dilaceratus. *Bacch.* v. 1291.

Adflictorum precibus laeta fortuna ebrios nihil moveri. *Suppl.* v. 126, etc.

Adoleſcentes ſaepe ſtultitiores foeminis. *Hippolyt.* v. 980.

Adverſa patienter ſunt ferenda, *Hecub.* v. 547.

in Adverſis amicus ſincerus dulciſſimum levamen. *Andromach.* v. 986.

in Adverſis rebus potiſſimum ſinceros amicos cognoſci. *Oreſt.* v. 456.

in Adverſis rebus ſapienter ſe gerere, difficile eſt, ſed tamen utile. *Hecub.* v. 228.

in Adverſis nihil praecipitanter agendum. *Herc. Fur.* v. 103.

Adverſitas, amicorum examen certiſſimum. *Herc. Fur.* v. 59.

Adulterium in muliere famoſius crimen, quam in viro. *Electr.* v. 1039.

Aegeus, Pandionis, Athenienſium regis, F. *Medea* v. 672.

Aegeus hoſpitium Medeae pollicetur. *Medea* v. 730.

Aegeus oraculum Apollinis conſulit ſuper liberorum procreatione. *Medea* v. 676.

Aegrotare facilius, quam aegrotum recte curare. *Hippolyt.* v. 187.

Aegrotantes plerumque moroſi et intractabiles. *Oreſt.* v. 241.

Aequalitati in omnibus rebus ſtudendum. *Phoeniſſ.* v. 549.

Aetas, Saturni filia. *Heraclid.* v. 903.

Aetheri comparatur Vita humana. *Danae* fr. n. 1.

Aether Jupiter. *Incerta.* fr. n. 1.

Aethra, Athenarum regina, Pitthei filia. *Suppl.* v. 3.

Aetoli plerumque ſcutiferi. *Phoeniſſ.* v. 141. Siniſtro pede nudo pugnant. *Meleager* n. 6. v. ult.

Aevum poſterioribus ſententiis non corrigi. *Suppl.* v. 1086.

Agamemnon Polymeſtorem condemnat. *Hecub.* Argum.

Agyieus Apollo. *Phoeniſſ.* v. 644.

Alata verba. *Oreſt.* v. 1182.

Alceſtis, Admeti uxor, pro marito ſe morti offert. *Alceſt.* v. 36.—eadem ab Hercule ex inferis erepta, et Admeto reddita. *ibid.* v. 1141.

Alcibiadis laus. *Od.* v. 4.

Ambitionis vitium quam noxium. *Phoeniſſ.* v. 545.

Amentiae finis infelicitas. *Bacch.* v. 386.

Amicitia potius humanitate, quam armis, comparanda. *Phoeniſſ.* v. 529.

Amicitiae novae veteribus plerumque anteponuntur. *Medea.* v. 76.

Amicus fidus in adverſis dulciſſimum refrigerium. *Oreſt.* v. 727.

Amicus quando potiſſimum juvandus. *Iphig.* Aul. v. 347.

Amicus utrique fortunae convenit. *Ion* 742.

Amicus ſincerus multis cognatis praeſtantior. *Oreſt.* v. 809.

ad Amici boni vultum adſpicere in rebus adverſis dulce. *Ion* v. 744.

Amico certo nihil praeſtabilius. *Oreſt.* v. 1165.

Amicum probum, etiam tardum, praeſtare malo et verſuto. *Ion* v. 846.

Amicum verum condolere amicis triſtantibus. *Herc. Fur.* v. 1227.

Amici abſentes aeque ac praeſentes juvandi. *Andromach.* v. 1052.

Amici falſi a ſinceris difficulter dijudicantur. *Hippolyt.* v. 969.

Amici in afflictionibus non deſerendi. *Oreſt.* v. 456.

Amici inſinceri tempore afflictionum cognoſcuntur. *Oreſt.* v. 456.

Amici veri qui. *Oreſt.* v. 451.

Amici veri in rebus adverſis probantur. *Hec.* v. 1226. *Oreſt.* v. 802.

Amicorum certorum non magnus numerus. *Suppl.* v. 870.

Amicorum conſpectus quovis tempore gratus. *Alceſt.* v. 361.

Amicorum, cum Deus faverit, non eſſe uſum. *Herc. Fur.* v. 1342.

Amicorum infidelium natura. *Oreſt.* v. 750.

Amicorum irae vehementiſſimae. *Medea* v. 527.

Amicorum omnia communia. *Oreſt.* v. 735. *Andromach.* v. 377.

Amicorum ſincerorum utilitas quanta. *Oreſt.* v. 1166.

Amicis bonis divitiae aut potentia non pluris facienda. *Herc. Fur.* v. 1429.

Amicis ex amicis peſtem nullam aut noxam provenire. *Herc. Fur.* v. 1237.

Amicis morientibus commori, gratiſſimum. *Suppl.* v. 1008.

cum Amicis mutuo dolendum. *Iphig. Aul.* v. 409.

Amicis verbis plus, quam vi et armis, efficiſ. *Phoeniſſ.* v. 530.
inter Amicos gratia ſeneſcens odioſa. *Herc. Fur.* v. 1226.
Amicos impotentes et inopes conſtantiores eſſe in adverſis, quam divites. *Herc. Fur.* v. 57.
Amicos laetari laetis amicorum rebus.
Amor conjugalis cur in multis tam vehemens. *Hecub.* v. 831.
Amor doloribus et voluptate plenus. *Hippolyt.* v. 384.
Amor ex adſpectu. *ibid.* v. 530.
Amor multorum malorum cauſa. *Medea* v. 334.
Amor caſtus. *Dictys* n. 1. v. 3. *Oedipus* n. 15. v. 3.
Amoris laus. *Auge* n. 3. v. 1. *Incerta.* n. 165.
Amoris furor omnium affectuum vehementiſſimus. *Medea* v. 1005.
Amoris injuſti deteſtatio. *ibid.* v. 634.
Amoris vis. *Troad.* v. 897.
ex Amore benevolentiam conciliari. *Hecub.* v. 831.
Amphiaraus vates. *Phoeniſſ.* v. 178.
Andromachae ſuum infelicem ſtatum deplorat. *Andromach.* v. 6.
Andromachae inſidiae ab Hermione ſtructae. *ibid.* Arg.
Animi magnitudo etiam in adverſis retinenda. *Phoeniſſ.* v. 1756.
Animi proditor vultus et forma. *Ion* v. 248.
Animum virilem et generoſam vim diſciplina parari poſſe. *Suppl.* v. 915.
Animi defunctorum quales. *Helena* v. 1023.
Animos faſtu elatos punit vindex Jupiter. *Heraclid.* v. 389.
Animos perturbatos haud facile ſibi conſtare. *Medea.* v. 122.
Antigenes Medicus Chius. *Epiſtola* 2.
Antigone, Oedipi filia. *Phoeniſſ.* v. 58. Haemoni nuptui data. *ibid.* v. 1666. cum Oedipo, patre grandaevo, ultroneum exilium capit. *ibid.* v. 1738. *et* 1753.
Antigonae cum Paedagogo ſuo colloquium de Argivorum exercitu. *ibid.* v. 120.
Apertus inimicus facilius vincendus, quam ſimulatus. *Medea* v. 320.
Apollo e coelo pulſus. *Alceſt.* v. 8.
Apollo Oreſti maternae caedis auctor. *Oreſt.* v. 285. eidem vaticinatur. *ibid.* v. 1679.
Ara deorum, ſervorum aſylum. *Suppl.* v. 270.
ab Aris et ſacris impii et profani arcendi. *Ion* v. 1330.
Archelaus Rex mittit argentum Euripidi. *Epiſt.* 1.—illius gratia quoſdam ex carcere liberat. *Epiſt.* 3.—Euripidem humaniter excipit. *Epiſt.* 5.
Argivorum pugna cum Thebanis, et fuga. *Phoeniſſ.* v. 1173.
Argo navis. *Andromach.* v. 794. et 863. *Medea* v. 1, 2, etc.
ad Arma priuſquam veniatur, tentanda omnia. *ibid.* v. 700.
ex Aſpectu ſolo hominem non poſſe agnoſci. *Medea* v. 433.
Aſtus aſtu vacans haud convenit. *Iphig. Aul.* v. 1148.
Aſtu ſaepe plus, quam vi, effici. *Oreſt.* v. 712
Aſylum commune omnibus. *Heraclid.* v. 261.

Athenienſium clades. *Epicedium* in Argumento.

Athenienſium ſoli laus. *Erechtheus* n. 1. v. 5. et 14.

Athleticae vitae deſcriptio. *Autolycus* n. 3.

Atreus Thyeſti proprios filios mactatos in convivio proponit. *Oreſt.* v. 15.

Audacia juvenem decet. *Archelaus* n. 7. *Incerta* n. 51.

Audere juvat. *Teleph.* n. 21. *Temen.* n. 8.

Augur qualis ſit. *Iphig. in Aul.* v. 961.

Auri commendatio. *Andromed.* n. 16. *Omiſſ.* n. 1. et 36.

Aurum ſana mente homines excutere. *Herc. Fur.* v. 776.

B.

BACCHICIS ſacris non initiatos ſcire, nefas. *Bacch.* v. 472.

Beatus mortalium nemo. *Iphig. Aul.* v. 161. Ante obitum nemo dicendus. *Troad.* v. 514. Quis dicendus *Hippolyt.* v. 994. et *Iphig. Aul.* v. 17.

Beatum eſſe neminem, qui vitam in metu exigat. *Ion* v. 623.

Beatum et divitem omnia recte ſcire. *Heracl.* v. 750.

Beatis et felicibus pietatem eſſe colendam. *Ion* v. 1059.

Bellum fugiendum. *Troad.* v. 404.

Bellum multarum rerum magiſter. *Andromach.* v. 684.

in Bello afflictis hoſtibus corpus ſervare illaeſum, ſapientia ſumma. *Herc. Fur.* v. 199.

Bellica laude qui florent, dementes. *Helena* v. 1169.

Bene meritos de republica eſſe honorandos. *Hecuba* v. 306.

Bibendo qui non hilareſcit, nihil ſapere. *Bacchae* v. 167.

Bona invitis diis acquiſita non eſſe diuturna. *Ion* v. 390.

Bonis morientibus lugendum. *Alceſt.* v. 80.

Bonis ſemper dicendi occaſio. *Herc. Fur.* v. 235.

Bonos ab ignavis optimi Reip. malum. *Glaucus* n. 2.

Bonum ſcire, nec facere malum ingens. *Chryſipp.* n. 2.

Bonus, qui male facere poteſt impune nec facit. *Omiſſ.* n. 2.

Brutorum animalium etiam habenda ratio. *Hippolyt.* v. 110.

C.

CALAMITAS nulla ſola. *Oreſt.* v. 980. et *Troad.* v. 595.

Calamitates a Deo immiſſae aequo animo ferendae. *Phoen.* v. 385.

Calamitates hominum variae. *Ion* v. 393. Patienter ferendae. *Medea* v. 1027.

Calamitates ſuas celare Prudentis eſt. *Oedipus* n. 13. *Scyriae* n. 3.

e Calamitatibus eripere ſolius Dei. *Oreſt.* v. 1577.

Capaneus Jovis blaſphemator, fulmine necatur. *Phoen.* v. 1188.

Capaneus Thebas, invitis diis, ſe everſurum gloriatur. *ibid.* v. 185.

Caſſandra, Hecubae filia, Agamemnoni déſponſata. *Hecub.* v. 826.

Caſtitatis praemium. *Hippolyt. Opert.* fr. n. 18.

Cedro mortuos ponebant. *Alceſt.* v. 371.

Cephalus ab Aurora raptus. *Hippol.* v. 460.

Cherrhoneſi inſ. ſitus. Argum. *Hecubae.*

Chionides. *Epiſt.* 2.

Chryſothemis, Clytaemneſtrae filia. *Oreſt.* v. 23.

Ciſſeus, pater Hecubae. *Hecub.* v. 3.

Civibus decus egregium, cultu debito virum bonum proſequi. *Herc. Fur.* v. 1337.

Civis malus quis ſit. *Incerta* n. 32.

Civitas ſeditioſa non recte ſapit. *Herc. Fur.* v. 271.

Civitatem negligere, impium. *Heracl.* v. 108.

Coelum commune cunctis mortalibus. *Helena* v. 915.

in Coetus prodire, virginibus indecorum. *Oreſt.* v. 108.

Cognati et Amici quatenus defendendi et juvandi. *Oreſt.* v. 684.

Comeſſationem, pugnas, convicia et rixas parere. *Cycl.* v. 534.

Commiſerationem viris ſapientibus ineſſe. *Electr.* v. 296.

Concordia conjugalis, res dulciſſima. *Medea* v. 14.

in Congreſſibus conciliandorum quid cogitandum. *Phoen.* v. 467.

Conjugalis fides non frangenda. *Hippol.* v. 412.

ex Conjugali complexu magnam benevolentiam oriri. *Hecub.* v. 831.

Conjugis bonae eſt Maritis placere. *Incerta* n. 151. et 152.

Conjugium plus aloës, quam mellis, habet. *Alceſt.* v. 241.

Conjugis alterius ſtupratoribus quae mala eveniant. *Electr.* v. 926.

Connubia parva et caſta magnis praeſtantiora. *ibid.* v. 1105.

Conſanguineorum inimicitia plerumque graviſſima. *Phoeniſſ.* v. 388.

Conſcientia ſibi male conſcia ſaeviſſimus carnifex. *Oreſt.* v. 396.

Conſiliariorum multitudo non ſemper utilis. *Andromach.* v. 481.

Conſilium facilius damus, quam capimus. *Incerta.* n. 33.

Conſilium rectum et mens, vates optima. *Helena* v. 766.

Conſilio et prudentia ſenes fieri invenies. *Ion* v. 1055.

Conſilio plus, quam iracundia, effici. *Phoeniſſ.* v. 529.

Conſolari triſtes, amicorum officium. *Oreſt.* v. 300.

Conſolatio contra mortem filii. *Dictys* n. 14.

Conſolatio contra mortem optimae Uxoris. *Alceſt.* v. 421. etc.

Conſortium malum mulieribus perniciosum. *Andromach.* v. 952.

in Conſpectum eorum, quos quis laeſit, prodire, non eſt fortis animi. *Medea* v. 476.

Conſtantiae vox. *Syleus* n. 2. *Telephus* n. 16.

Contendentes ad dignitates apud prudentes et ſapientes eoſdem habere ſuae dignitatis aemulos. *Ion* v. 618.

Contentio cauſa multorum malorum. *Phoeniſſ.* v. 816.

Cor trepidans futurum praeſagire. *Bacchae* v. 1288.

Corrivales omnes ſuſpicaces. *Andromach.* v. 182.

Creon filium Menoeceum fugam, ne pro patria immoletur, capeſſere jubet. *Phoeniſſ.* v. 983.

Creon Oedipum terra Thebana ejicit. *Phoeniſſ.* v. 1619.

Creontis et Eteoclis conſultatio de debellandis Argivis Thebas obſidentibus. *ibid.* v. 742.

Creontis et Glaucae interitus miſerabilis. *Medea* v. 1232.

Creontis filia Iaſoni deſponſata. *ibid.* v. 18.

Creuſa, Erechthei filia. Argum. *Ion.* Ab Apolline gravida facta. *ibid.*

Curioſitas foeminas male decet. *Hippolyt.* v. 795.

D

DANAE nomen unde. *Danae* v. 20.

Danaus ex *Aegypto* in *Graeciam* venit. *Archelaus* n. 2.

Dantes exſpectant rurſus *Inc.* n. 134. *Peliades* n. 7.

Delicta impia a diis impunita non manere. *Hecub.* v. 1029.

Deus juſtitiae obſervans. *ibid.* v. 800;

Deus nullus malus. *Iphig. in Taur.* v. 392.

Deus ubi faverit, amicorum non eſſe uſum. *Herc. Fur.* v. 1341.

Deus quos vult perdere, dementat prius. *Omiſſ.* n. 25.

Deus mortalia curat. *Omiſſ.* n. 12. v. 4.

Deus Majora gubernat, minora Fortunae permittit. *Incerta* n. 129.

Dei donum, liberos eſſe. *Ion* v. 521.

Deo contraria et pugnantia non dicenda, nec praedicanda. *ibid.* v. 715.

Deo ſervire glorioſus labor. *ibid.* v. 131.

Deo vivere et ſtudiis, melius et tranquillior vita, quam ſervire mundo. *ibid.* v. 656.

Deos quomodo finxerint Athei factos. *Siſyph.* n. 1.

Deum animis noſtris eſſe inacceſſibilem. *Troad.* v. 891.

Deum nulla re indigere. *Herc. Fur.* v. 1348. Odiſſe orgia impie agitantes. *Bacchae* v. 676.

Deum perficere multa inſperato. *Helena* v. 1709.

Deum propter unius peccatum ſaepe punire multos. *Troad.* v. 766.

Deum ſaepe differre auxilium. *Iphig. in Taur.* v. 105.

ſupra Deum eſſe velle, dementia. *Troad.* v. 971.

Dii bonorum amici. *Helena* v. 1698.

Deorum ſophiſmata culpanda. *Iphig. in Taur.* v. 381.

adverſus Deos fortiores non certandum. *ibid.* v. 1491

Deos homines malos punire. *Ion* v. 452.

Deos non affectare veritos concubitus. *Herc Fur.* v. 1344.

Deos peccare hominum more, pudet. *Ion* v. 353.

Deos qui ſibi benevolos habet, optimam domi habere Μαντικήν. *Helena* v. 768.

a Diis illicita non quaerenda. *Ion* v. 379.

Diis invitis nihil agendum. *ibid.* v. 1262.

cum Diis nihil argute commentandum. *Bacchae* v. 200.

Diana ab Hippolyto culta. *Hippolyt.* v. 15.

Dianae ſimulacrum apud Tauros Scythiae celebrari ſolitum. Argum. *Iphig. in Taur.*

Dicere in utramque partem ſapientibus paratum. *Antiope* n. 28.

ante Diem extremum nemo beatus. *Troad.* v. 514.

in Diem commode vivere, beatum. *Bacchae* v. 910.

Dignitates ſummoſque gradus ambientes odio haberi ab inferioribus. *Ion* v. 609.

in Dignitate conſtitutos ſuis aemulis eſſe inimiciſſimos. *Ion* v. 609

Diomedes Thrax. *Alceſt.* v. 488-Martis filius. *ibid.* v. 506.

in Divinis et humanis rebus multam confuſionem ineſſe. *Iphig. in Taur.* v. 582.

Divitem et pauperem ſaturatum, tantundem ferre. *Electr.* v. 434.

ex Divite et fortunato pauperem et infelicem fieri, quam miſerum. *Hecub.* v. 375.

Divites majoribus malis obnoxii, quam mediocres. *Medea* v. 128.

Divitiae bonis amicis non pluris faciendae. *Herc. Fur.* v. 1429

Divitiae res timida. *Phoeniſſ.* v. 611.

Divitiae plus Virtute et Nobilitate valent. *Alcmena* n. 7.

Divitiae res inſolens. *Alexand.* n. 14.

Divitiae Mentis expertes res mala. *Alcmena* n. 8.

Divitiarum et opum fragilitas et vanitas. *Hecub.* v. 282. et *Phoeniſſ.* v. 572.

Divitiarum laus. *Bellerophe.* n. 16. v. 6.

Divitias injuſtas poena manet. *Ino* n. 4.

Dolendi quaedam Voluptas. *Oenomaus* n. 5. *Troad.* 604. ſ.

Dolorem leniri, quando ejus cauſa indicatur *Ion* v. 637. etc.

Domeſtica adminiſtrare, mulieres decet. *Electr.* v. 74.

Domi manere, virginum officium. *Oreſt.* v. 108.

Dominorum res adflictae, frugi ſervis calamitas. *Bacchae* v. 1029.

Duces magni plures ſunt, quam Poëtae perfecti. *Palamed.* n. 1.

Dux abſque conſilio bono militum pernicies. *Phoeniſſ.* v. 740.

Dux cautus praeſtat temerario. *ibid.* v. 613.

Dux fidens et audax, res lubrica. *Suppl.* v. 510.

Dux qualis eligendus. *Suppl.* v. 728.

E.

EDUCATIO recta magnum momentum ad virtutem. *Iphig. in Aul.* v. 572.

Educationem plurimum poſſe. *Hecub.* v. 600.

Educationem probam pudorem afferre. *Suppl.* v. 915.

Educationis bonae effectus. *Ino* n. 14.

Electra Pyladi ab Oreſte deſponſata. *Oreſt.* v. 1065. etc.

Electrae ad mortem condemnatae lamentatio. *ibid.* v. 963.

Electrae conſilium de interficienda Hermione. *Oreſt.* v. 1197. etc.

Eloquentiae vis et utilitas. *Hecub.* v. 814.

'Επακτὸν non habere eam loquendi poteſtatem, quam αὐτόχθονες. *Ion* v. 685.

"Επεα πτερόεντα. *Oreſt.* v. 1182.

Equus Dureus. *Troad.* v. 14.

Equi Diomedis. *Alceſt.* v. 491.

Eteoclis et Polynicis ſingulare certamen. Argum. *Phoeniſſ.* et *Phoeniſſ.* v. 1390. etc.

Eulabia, victoriae dea. *Phoeniſſ.* v. 800.

Euripides *Archelao* gratias agit et conſulit. *Epiſt.* 4.
Exemplum conſtantiae in morte. *Hecub.* v. 545. etc. Pietatis in parentes. *Hippolyt.* v. 1464. etc.
Exercitum numeroſum pravis gaudere fabulis. *Iphig. in Aul.* v. 1006.
Exhortatio morituri Patris ad filium. *Erechtheus* n. 2. v. 1.
Exilium, quemadmodum et reliquae calamitates, nunquam venit ſolum. *Medea* v. 469.
Exilii moleſtiae graves. *Phoeniſſ.* v. 421. et *Medea* v. 456.
Exilio nihil gravius. *Herc. Fur.* v. 302.
Experientiae laus *Peleus* n. 5.
praeter Exſpectationem hominum multa evenire. *Andromach.* v. 1288.
Exulem virum inopem eſſe. *Electr.* v. 235.

F.

FACIEM invenuſtam non deformare hominem, ſed facta inhoneſta. *Oreſt.* v. 388.
Facinora atrocia et immania impunita non manere. *Hecuba* v. 1029.
Familias evertit pravum conſortium. *Andromach.* v. 950.
per Familias viciſſitudine quadam mala ſpirare. *Electr.* v. 1147.
Faſtuoſi hominibus exoſi. *Hippolyt.* v. 94.
Fatalia mala ſuperare velle, conatus irritus. *Herc. Fur.* v. 310.
Fatalia patienter ferenda. *Andromach.* v. 1271.
praeter Fatum aliquid pati, nunquam fas. *Bacchae* v. 515.
Fatum cur ſciri nequeat. *Iphig. in Taur.* v. 479.
Fatum omnia finire. *Heraclid.* v. 902.
Fati neceſſitas inevitabilis. *Hippolyt.* v. 1270. *Alceſt.* v. 110. *Heraclid.* v. 616. *Ion* v. 1403.
Fata deorum ferre, indolis praeſtantia. *Herc. Fur.* v. 1231.
Fata hominum genus verſant. *Iphig. in Aul.* v. 1619.
Felicitas humana incerta. *Oreſt.* v. 340.
Felicitas quae ſit hominum. *Hecuba* v. 627.
ad Felicitatem nihil certum et abſolutum. *Electr.* v. 369.
Felicitatem ſana mente homines excutere. *Herc. Fur.* v. 776.
Ferenda eſſe fortiter, quae mutari non poſſunt. *Ion* v. 1274.
Filiae matrum mores et ingenia plerumque referunt. *Andromach.* v. 622.
Filius parentibus res cariſſima. *Ion* v. 1424.
Filii adoptivi donum amicorum. *ibid.* v. 1552.
Filios patris, non matris, nomen in repub. gerere debere. *Electr.* v. 939.
Forma res inutilis. *Helena* v. 27.
Forma non ſemper, ſed virtus, maritis conciliat uxores. *Androm.* v. 206. et *Incerta* n. 151.
Forma Mediocris tutior. *Incerta* n. 168.
Formam mulierum omnia expugnare. *Troad.* v. 898.
Fortitudo ſine ſapientia plerumque inutilis. *Phoen.* v. 763.
Fortuna mediocris praeferenda opulentiae animum crucianti. *Medea* v. 605.

Fortuna tarda, conſtantior. *Electr.* v. 406.

Fortuna tollit altius, ut dejiciat profundius. *Omiſſ.* n. 13.

Fortuna ſapientibus opitulatur. *Pirithous* n. 6. v. 3.

Fortuna, quo tardius accedit, eo conſtantior. *Electr.* v. 406.

in Fortunae arbitrio poſita laeta cum triſtibus. *Ion* v. 1518. etc.

ad Fortunae favorem vulgus etiam inclinare. *Oreſt.* v. 895.

Fortunae ictus fortiter ſuſtinendi. *Herc. Fur.* v. 1352.

Fortunae inconſtantia. *Hecub.* v. 283. *ibid.* v. 956. *Troad.* v. 102. et 630. etc. *Incerta* n. 68.

Fortunae proſperae et adverſae habere amicos, lucrum inſperatum. *Electra* v. 606.

Fortunae adverſae medicum inveniſſe, magna felicitas. *ibid.* v. 69.

Fortunae cedendum. *Troad.* v. 693.

Fortunae cuncta ſubjecta: *Herc. Fur.* v. 1317.

Fortunam mulierum connubia regere. *Electra* v. 1107.

Fratres inter ſe altercari res dira. *Iphig. in Aul.* v. 376.

Fraudum mulieres ſolertiſſimae excogitatrices. *Andromach.* v. 85.

Furia, dea furoris et rabiei. *Herc. Fur.* v. 880.

Futura hominibus ignota. *Iphig. in Taur.* v. 478.

G.

GAUDERE perpetratis haud convenire. *Bacch.* v. 1039.

Genus abſque pecunia contemni. *Phoeniſſ.* v. 456.

Germanitas amara eſt exſecranda. *Iphig. in Aul.* v. 509.

Gloria non ſine labore parta. *Andromeda* n. 9. *Incerta* n. 34 et 51.

Glorioſe mori, cum ſit neceſſe, acerbum morienti, ſed ſuperſtitibus decus. *Rheſ.* v. 760.

Graeci Phrygibus in bello ſemper ſuperiores. *Oreſt.* v. 1503.

inter Graecos diſſenſio de Polyxena Achilli offerenda. *Hecuba* v. 129.

Gratia ſeneſcens inter amicos odioſa. *Herc. Fur.* v. 1226.

Gratiam prolixiora verba reſpuere. *Troad.* v. 87.

Guſtum ad emendum provocare. *Bacchae* v. 150.

H.

HAGYJEUS Apollo. Vid. Agyjeus.

Hecuba filiam mactatam ſepelit. *Hecuba* v. 609.

Hecuba pro filia mori ſe offert. *Hecuba* v. 391.

Hecubae ad Agamemnonem ſupplicatio pro ulciſcendo Polymeſtore. *ibid.* v. 756.

Hecubae ancilla Polydori corpus in litore reperit. *Hecuba* v. 681.

Hecubae de ulciſcendo Polymeſtore deliberatio. *ibid.* v. 736.

Hecubae et Polymeſtoris contentio coram Agamemnone. *ibid.* v. 1252.

Hecubae ſomnium de Polyxena mactanda, et Polydoro interfecto. *ibid.* v. 66.

Hecubae nunciatur, Polyxenam Achilli immolandam. *ibid.* v. 110.

Hecubae Ulyſſes ſupplex factus. *ibid.* v. 299.

Helena ab Apolline e manibus Oreſt-

is et Pyladis eam interficere conantibus ſubducta. *Oreſt.* v. 1662.
Helena multarum cladium cauſa. *Troad.* v. 781.
Helena quibus prognata parentibus. *Helena* v. 17.
Helenae forma. *Oreſt.* v. 126. Excidii Trojani cauſa. *Hecuba* v. 443.
Helenae raptus, deorum fucus. *Helen.* v. 31.
de Helena interficienda Oreſtis et Pyladis conſultatio. *Oreſt.* v. 1111.
Hercaei Jovis Altare. *Troad.* v. 487.
Herculis character. *Licymnius* n. 1. *Syleus* n. 3.
Hermione, Helenae filia. *Oreſt.* v. 1191. Neoptolemo deſponſata Argum. *Andromach.* Oreſti nuptui data ab Apolline. Argum. *Oreſt.*
Hippolyte, Theſei uxor. Argum. *Hippolyti.*
Hippolytus a patre Theſeo in exilium injuſte pulſus. *Hippol.* v. 986. Diſciplinae Pitthei traditus. Arg. *Hippol.*
Hippolytus Veneri exoſus propter caſtitatem. Arg. *Hippol.*
Hippomedon rex. *Phoeniſſ.* v. 127.
Homo creaturarum omnium miſerrimus. *Oreſt.* v. 3.
Homini nihil eſſe debet inſperatum. *Hypſipyl.* n. 8.
de Hominibus non facile ex adſpectu judicandum. *Medea* v. 219. etc.
Honeſte mori ſatius, quam turpiter vivere. *Oreſt.* v. 1158.
Honeſte vivendum, aut moriendum. *Ion* v. 871.
Honor ubi acceſſerit, tum cruciat. *Iphig. in Aul.* v. 22.
Hora mortis incerta. *Alceſt.* v. 792.
Hoſpes pauper divite alacrior. *Electra* v. 398.
Hoſpes dolo non occidendus. *Rheſ.* v. 10.
Hoſti cedere praeſtat, quam vitam amittere. *Herc. Fur.* v. 283.
in Hoſtem adverſum qui dimicat, vix neceſſaria videre poſſe. *Suppl.* v. 857.
Hoſtium capita potentiore manu premere, magnum deorum munus. *Bacchae* v. 987.
Hoſtium ſuorum vindex Deus. *Andromach.* v. 1008.
Hoſtes coram adſpicere viro bono convenire. *Heracl.* v. 392.
inter Hoſtes omnia ſuſpecta. *Phoeniſſ.* v. 230.
Humanae Vitae fragilitas. *Oreſt.* v. 974. etc.
Humanum genus omnibus calamitatibus obnoxium. *Oreſt.* v. 1. etc.

I.

IGNAVOS ſine laboribus facultates non acquirere. *Electra* v. 80.
Illicita a diis non petenda. *Ion* v. 382.
Iocaſte filios ſuos de imperio decertantes fruſtra reconciliare nititur. *Phoeniſſ.* v. 466. etc. et 542 etc.
Iocaſte reginae ad Jovem pro reconciliatione liberorum ſupplicatio. *ibid.* v. 85.
Iolaus, Iphicli F *Heraclid.* Argum.
Imperator qualis eſſe debeat. *Iphig. in Aul.* v 374.
Imperium multorum ſeditiones excitat. *Andromach.* v. 470.
Imperia violenta non diuturna. *Oreſt.* v. 706.
Impia facta non excuſanda, neque extenuanda. *Hecuba* v. 1187.
Improbum, nec laetis congratulari, nec adverſis condolere. *Helen.* v. 735.

Improbis non cedendum. *Ion* v. 648.
Incerta omnia in hominum vita. *Ion* v. 1529.
Inconſtantia rerum humanarum. *Hecuba* v. 846.
Incredulitas prudens utilis. *Helen.* v. 1638.
Indolis praeſtantis, deorum fata et caſus ferre. *Herc. Fur.* v. 1230.
Inebriatus qui domi manet, ſapit. *Cycl.* v. 538.
Infantulis etiam quidam malorum ſenſus ingenitus. *Iphig. in Aul.* v. 1253.
Infelices beatioribus, cum ipſi affligantur, haud bene velle. *Iphig. in Taur.* v. 353.
Infelicium amici pauci. *Phoeniſſ.* v. 417.
Infelicitas inops conſilii. *Ion* v. 984.
Infelicitatem magis, ingenuitas propulſat, quam nobilitas. *Heracl.* v. 303.
Infirmi plerumque intractabiles et moroſi. *Oreſt.* v. 232.
Ingenia hominum diverſa. *Iphig. in Aul.* v. 569.
Ingratitudo vitium et diis et hominibus exoſum. *Medea*.
Inhoneſta, honeſta nunquam facienda. *Phoeniſſ.* v. 330.
Inimicitiam mulieris erga virum unam noctem reſolvere. *Troad.* v. 666.
Inimicitiae fratrum et amicorum graviſſimae. *Phoeniſſ.* v. 388.
Inimicum ulciſci jucundum. *Hecuba* v. 1258.
Inimicorum dona ſuſpecta. *Medea* v. 625.
Inimicos duos in unis aedibus vivere non poſſe. *Ion* v. 861.
Inique facta a Deo non probari, neque juvari. *Helen.* v. 912.
Injuria affici ſine cauſa, intolerabile.
Injuſta ſi juſtitiae praepolleant, deos eſſe non amplius putandum. *Electra* v. 587.
Injuſte non agendum. *Electra* v. 1061.
Invident peiores melioribus. *Belleroph.* n. 10.
Invideri ob res bonas Optabile. *Phoenix* n. 2.
Invidia res peſſima. *Andromach.* v. 491. *Ino* n. 5. v. 6.
Invidia fatalis. *Oedipus* n. 7.
Iphigenia, Agamemnonis filia et Clytaemneſtrae. *Oreſt.* v. 23.
Ira non obtemperans rationi perniocioſiſſima. *Medea* v. 1090.
Ira vehemens, malum ingens. *ibid.* v. 454.
Ira praeceps damnoſa. *Aeolus.* n. 3.
Irae multa inſunt indecora. *Archelaus* n. 6.
Iras Mortalium immortales eſſe nefas. *Philoctetes* n. 10.
Iras moderate ſuſcipere ſapientis viri. *Bacchae* v. 641.
Iſmene Oedipo nata. *Phoeniſſ.* v. 57.
Junonis permutatio. *Helena* v. 594.
Juſtitia licet ſera. eſt certa. *Antiope* n. 2. *Phrixus* n. 5. *Incerta* n. 2.
Juſtitia, temporis filia. *Antiope* n. 3.
Juſtitia obſervans Deus. *Hecuba* v. 800.
Juſtitiae ſi injuſta-praepolleant, deos eſſe non amplius putandum. *Electra* v. 587.
Juſtus, qui injuſte facere potens, nolit. *Omiſſ.* n. 28.
Juvenum ſapientia temeraria non probanda. *Hippolyt.* v 117.
Juventus ſemper vana, at ſi injuſti-

tiam ſequitur, majus malum. *Andromach.* v. 183.
Juvenibus deſipientibus ignoſcendum. *Hippol.* v. 116. *Suppl.* v. 252.
cum Juvenibus ſtare, Mulieri turpe. *Electra* v. 346.

L.

LABDACUS. *Phoeniſſ.* v. 8.
Labor glòrioſus Deo ſervire. *Ion* v. 131.
Labor gloriae pater. *Licymnii* n. 2.
Labor plus inſigne decorum civitatibus. *Suppl.* v. 375.
Laborandum, ut vivatur. *Archelaus* n. 30. *Creſſae* n. 3. *Telephus* n. 18.
Laboranti Deus opitulatur. *Incerta* n. 218. *Hippolyt.* v. 12.
Laboresignavi. *Iphig. in Taur.* v. 115.
Labores nimii valetudini noxii. *Hippolyt.* v. 263.
Laboribus plena hominum vita. *ibid.* v. 189. etc.
ſine Laboribus ignavos facultates non conquirere. *Electra* v. 80.
Leda a Jove ſub Cygni ſpecie compreſſa. *Oreſt.* v. 1394.
Laetari apud triſtes, inhumanum. *Alceſt.* v. 557.
Lajus cauſa exitii Thebarum urbis. *Phoeniſſ.* v85.
Lajo Thebano oraculum datum. *ibid.* v. 15.
Lapretas. *Epiſtola* 2.
Laudare nimium res plena invidiae. *Heraclid.* v. 203. Plerumque ingratum praeſentibus amicis. *Oreſt.* v. 1168.
Laudes immodicas virum bonum odiſſe. *Iphig. in Aul.* v. 986.
Lectus aegrotantibus res grata. *Oreſt.* v. 229.
ſine Legibus vitam humanam difficulter poſſe conſiſtere. *Hec.* v. 800.
Liberi an bonum ſint, necne, dubitatur. *Oenomaus* n. 2.
Liberi, Dei donum. *Ion* v. 484.
Liberi degeneres aut frugi, unde. *Electra* v. 372.
Liberi divitiis et regiis thalamis praeferendi. *Ion* v. 497.
Liberi pii maxima parentum felicitas. *Oreſt.* v. 542.
Liberi ſumma voluptas parentum in proſperis rebus, et propugnaculum adverſis. *Ion* v. 493.
Liberorum curae. *Rheſus* v. 983.
in Liberorum educatione multae moleſtiae perferendae. *Medea* v. 1109.
Liberorum munus praeſtantiſſimum. *Ion* v. 484.
Liberorum pulcherrimum decus. *Helena* v. 950.
Libero exſtincto adſpicere, malum cruciable. *Suppl.* v. 1123.
Liberos tueri, plane decere. *Iphig. in Aul.* v. 1234.
Liberiscarentem miſerum eſſe, etiamſi potens et dives ſit. *Ion* v. 318.
Liberis carentes tranquillius vivunt reliquis. *Medea* v. 1102. etc.
pro Liberis ſuis laborare, omnibus commune. *Iphig. in Aul.* v. 923.
Libertatem nimiam periculoſa mala adferre. *Troad.* v. 304.
Libido virorum minor, quam mulierum. *Andromach.* v. 219.
Libidines exitium afferre terris et urbibus. *Troad.* v. 135.
Lingua incontinens turpiſſimus morbus. *Oreſt.* v. 10.

Lingua loquax occaſione parva magnum ſaepe excitat incendium. *Andromach.* v. 642.

Lingua moderanda. *Hippol.* v. 400. etc.

Lingua praeclarum quiddam, ſi adſit illi fides. *Iphig. in Taur.* v. 1070.

Linguae petulantis et effraenis poena. *Medea* v. 473.

de Lite non pronunciandum, priuſquam certus ſermo perdiſcatur. *Heraclid.* v. 180.

Literarum vis. *Palamedes* n. 2.

Loquendum praemeditate, non praecipitanter. *Phoeniſſ.* v. 466.

Lucra prava multis damno fuiſſe. *Cycl.* v. 311.

Lucris qui inhiant, urbi inutilis. *Heraclid.* v. 3.

Lucro omnes inhiant. *Philoctetes.* n. 7.

Lux mortalibus adſpectu jucundiſſima. *Iphig. in Aul.* v. 1160.

Lype, dea doloris, laboris ac triſtitiae. *Oreſt.* v. 398. etc.

Lyſſa, dea furoris et rabici. *Herc. Fur.* v. 880.

M.

MAGISTRATUS officium. *Hecub.* v. 844.

Magnes lapis. *Oeneus* n. 5.

Magna magnis periculis ſunt obnoxia. *Alcmaeon* n. 3.

Majeſtatem et opiniooem ſapientiae nihil rebus exilibus praeſtare. *Troad.* v. 415.

Mala bene ferre, bonum. *Oenomaus* n. 3.

Male habentes difficiles plerumque, intractabilis et moroſi. *Oreſt.* v. 232. et 791.

Malorum proſperitas de Deo dubitare facit. *Bellerophon* n. 25. *Omiſſ.* n. 21.

Malum bono non miſceri. *Ion* v. 1031.

Malum conſilium conſultori peſſimum. *ibid.* v. 1247 etc.

Mala et curas animis mortalium deos diſpenſare. *Suppl.* v. 617.

Mala viciſſitudine quadam per famillias ſpirare. *Electr.* v. 1154.

Malorum malae voluptates. *Iphig. Aul.* v. 387.

Malos nunquam eſſe felices. *Ion* v. 1638.

ex Malis externis etiam ſenſum homines mordicare. *Electr.* v. 290.

Manus unius dimicatio manca. *Heracl.* v. 275.

Maritos ad uxores ſuas mulieris ventitare, nefas permittere. *Andromach.* v. 944. etc.

Maritus probus et pauper, divite, eodemque improbo, longe praeſtantior. *Andromach.* v. 639.

abſque Maritorum conſenſu uxoribus nihil ardui tentandum. *Suppl.* v. 40.

Maſculum genus ad domum ſemper pertinet. *Danaae* fr. n. 7.

Matres liberorum amantes magis, quam patres. *Phoeniſſ.* v. 370.

Matribus filiorum interitus magis amarus, quam patribus. *Suppl.* v. 85.

Matrimonia cum paribus contrahenda. *Electr.* v. 941. *Antiop.* n. 17.

Mecoenates patris loco habendi. *Ion* v. 137.

Medea a Creonte in exilium ire juſſa. *Medea* v. 277.

Medea a Jaſone repudiata. *ibid.* v. 20. etc.

Medea liberos interficit. *ibid.* v. 1248 et 1294.

Medeae cum Jaſone expoſtulatio pro fide fracta. *ibid.* v. 472. etc.

Mediocris fortuna praeſtat tyrannorum opulentia. *Hippolyt.* v. 1032. *ibid* v. 1125.

Mediocritate tutius poſſe aliquem vivere, quam in ſplendida fortuna. *Medea* v. 121. etc.

Meditatio praeſtat Divitiis. *Antiop.* n. 38.

Menelaus Oreſti, in diſcrimine vitae exiſtenti, operam denegat. *Oreſt.* v. 711. etc.

Menelai aedes incendere Oreſtes et Pylades ſtatuunt. *ibid.* v. 1158.

Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Oreſtis parricidio. *ibid.* v. 493, etc.

Menoeceus pro patria ſeipſum immolat. Argum. *Phoeniſſ.*

Mens et rectum conſilium vates optima. *Helena* v. 766.

Menſa taciturna praeſepium. *Omiſſ.* n. 24

Mentis humanae vis mira. *Peolus* n. 9.

Metus qui non laudandus. *Troad.* v. 1174.

Milites diteſcere Ducibus damnoſum. *Archelaus* n. 22.

Militum tyrannis. *Hecub.* v. 617.

Miniſtri virtus alacritas et celeritas. *Danae.* v. 47.

Minotaurus. *Theſeus* n. 7.

Miſerias praevidiſſe eſt eas leviores facere. *ibid.* n. 4.

Miſerrimi quique vita, quam morte, plus delectantur. *Iphig. Taur.* v. 697.

Modeſtiae argumentum. *Incerta* n. 27 et 29.

Modeſtia donum Dei pulcherrimum. *Medea* v. 643. Ladautur. *Hippolyt.* Opert. n. 3.

Modicae res bene partae injuſtis divitiis praeferendae. *Ino* n. 15. *Phrixus* n. 14.

Modus in rebus omnibus ſervandus. *Hippol.* v. 263.

Moeſtitia hominibus perniciosa. *Oreſt.* v. 398.

ſine Moleſtia nemo naſcitur. *Hecub.* v. 864.

Monarchiae laus. *Andromach.* v. 464.

Morborum levamen Somnus. *Oreſt.* v. 211.

Morbos facilius ferri cum patientia. *Hippolyt.* v. 206.

Mori quando optimum. *Helena* v. 304.

Moribus mariti uxores ſe accommodent. *Medea* v. 239.

Moriendum omnibus. *Alceſt.* v. 424. et v. 791. *Temen.* n. 15.

Mors atrox malum. *Iphig. in Aul.* v. 1425.

Mors jurgiorum finis. *Antigone* n. 16. vid. *Orcus.*

Mors mala eſt malum. *Omiſſ.* n. 22.

Mors inexcuſabilis, cum in deos quid delinquitur, *Bacch.* v. 1002.

Mors omnium malorum finis etremedium. *Heraclid.* v. 595. *Philoctetes* n. 14.

Mors omnibus abominabilis. *Oreſt.* v. 1040.

Mors turpis, ingloria. *ibid.* v. 784.

Mors vita aerumnoſa optabilior. *Troad.* v. 638.

contra Mortem conſolatio. Vide Conſolatio.

Mortis horrorem fletu vincere velle, ſtultum. *Iphig. in Taur.* v. 487.
Morti aequale, non naſci. *ibid.* v. 336.
Mortui a malis liberi. *ibid.* v. 539.
Mortui blaſphemiis et mendaciis non proſcindendi. *Phoeniſſ.* v. 1691. Honorifice ſepeliendi. *ibid.* v. 1344. Lacrymis proſequendi. *Suppl.* v. 21. perpetuis lacrymis non revocari. *Alceſt.* v. 991.
Mortuis convicia nulla obeſſe. *Alceſt.* v. 735.
Mortuos non reverti in vitam. *Helen.* v. 1307. *Herc. Fur.* v. 296.
Mortalium res fortunae ſubjectae. *Herc. Fur.* v. 1317. *Electr.* v. 1100.
Muliebre genus cauſa omnium malorum. *Medea* v. 582.
Mulier, quae, abſente viro, domi ſe ornat ut comta prodeat, malarum in numero ponenda. *Electr.* v. 1079.
Mulieris bonae officium. *Inc.* n. 152. *Troad.* v. 646. etc.
Mulieris erga virum inimicitiam una nocte reſolvi. *ibid.* v. 666.
Mulieri turpe eum juvenibus ſtare. *Electr.* v. 345.
Mulierem ad commovendos animos vim habere. *Iphig. in Taur.* v. 1061.
contra Mulierem malam nullum remedium exſtare. *Andromach.* v. 270.
Mulierem mulieri in labore praeſto eſſe decet. *Helena* v. 337. *Alope* n. 2.
Mulierem, non virum, domui praeeſſe, turpe. *Electr.* v. 937.
Mulierem per omnia viro acquieſcere decere. *ibid.* v. 1052.
in Muliere adulterium famoſius crimen, quam in viro. *ibid.* v. 1039.
Mulieres non ſuperandae viribus. *Bacchae* v. 953.
Mulier omnium miſerrima creatura. *Medea* v. 237.
Mulier omnium rerum peſſima. *Incerta* n. 53.
Mulieres propter malitiam perpetuo odio dignae. *Hippol.* v. 669.
Mulieres, ſi ſcribere poſſent, haberent etiam, quod contra viros ſcriberent. *Medea* v. 432. etc.
Mulieres ſibi invicem comes et benevolae. *Iphig. in Taur.* v. 1068. *Alope* n. 2.
Mulieres ſtultae. *Electr.* v. 1042. Ad dolos comminiſcendos ſolertes. *Iphig. in Taur.* v. 1039.
Mulieres domeſtica adminiſtrare decet. *Electr.* v. 74.
inter Mulieres etiam ſapientes et ingenioſiſſimas reperiri. *Medea.* v. 1095.
Mulieres omnes, propter aliquot malas, male audire. *Ion* v. 410. etc. Propter quaſdam malas, non omnes protinus culpandae et exſecrandae. *Hecub.* v. 1184.
Mulieres tanquam malum pernicioſiſſ. dote a parentibus elocari. *Hippol.* v. 633. etc.
Mulieres viris, non liberis, favere. *Electr.* v. 266.
Mulieres cuſtodiri difficiles. *Danae* fr. n. 13. *Omiſſ.* n. 15.
Muliere mala nil pejus, bona nil melius. *Melanippe* n. 7.
Mulieres univerſas vituperare malum et ſtultum. *Proteſilas.* n. 3.

Mulieres conditio erga maritos miſera. *Ion* v. 410. etc.
Mulierum connubia fortunam regere. *Electr.* v. 1107.
Mulierum convivia ubi Venere miſta fuerint, nihil tum amplius ſani eſſe in Orgiis. *Baocbae* v. 260.
Mulierum dotes pulcherrimae. *Heraclid.* v. 477.
Mulierum eſſe, manere domi. *Troad.* v. 648.
Mulierum eſt lacrymari, cum velint. *Medea* v. 934.
Mulierum forma expugnat omnia. *Troad.* v. 898.
Mulierum genus obtrectationis amans. *Phoeniſſ.* v. 209. etc.
Mulierum ingenium non niſi iis eſſe notum, qui illis converſantur. *Hecub.* v. 1182.
Mulierum malarum conſortio etiam honeſtas corrumpi. *Andromach.* v. 944.
Mulierum malitia improbis conſiliis excitata. *Ion* v. 856.
Mulierum promtitudo in adornandis conviviis. *Electr.* v. 425.
Mulierum vehemens affectio ad lugendum liberos. *Suppl.* v. 84. *Ion* v. 915.
Mulieribus haud credendum. *Sthenob.* n. 6.
Mulieribus non fidendum. *Oreſt.* v. 1169. *Creſſ.* n. 11.
Multitudo atrox, quando habet improbos praeſides, contra, quando bonos. *Oreſt.* v. 776.
Muſica triſtibus rebus adhibenda. *Medea* v. 196. etc.
de Myſteriis apud rudem loquens, parum ſapit. *Bacchae* v. 480.

N.

NASCENTIBUS condolendum, Morientibus congratulandum. *Creſphont.* n. 1.
Natale ſolum dulce. *Aegeus* n. 4.
Natis eodem patre multa in corpore ſimilia. *Electr.* v. 522.
Natura res efficaciſſima in hominibus. *Oreſt.* v. 261.
Natura ſtabilis, haud pecuniae. *Electra.* v. 946.
Natura legibus noſtris non paret. *Incerta* n. 171.
Natura paucis contenta. *Inc.* n. 14.
Nautarum vita exploditur. *Philoctetes* n. 8.
Neceſſitas graviſſimum malum. *Troad.* v. 612.
Neceſſitati repugnantem ſtulte facere. *Herc. Fur.* v. 283.
Neceſſitati qui paret, ſapit. *Incerta* n. 120.
Neceſſitate nihil fortius. *Alceſt.* v. 983. *Helena* v. 522. *Didym.* n. 1.
Negotium et otium mediocre, hominibus res gratiſſima. *Ion* v. 646.
Neoptolemus Andromache, Hectoris uxore, potitus. Argum. *Andromach.* Apollinem placaturus Delphos proficiſcitur. *Andromach.* v 5. Delphis occiſus. *Andromach.* v. 1075.
Neoptolemus Hermionen ducit. *Andromach.* v. 29.
Nihil interit, ſed mutatur tantum. *Chryſippus* n. 7. v. 11.
Niobae quatuordecim liberi. *Creſphont.* n. 2.
Nobilitas in quibus laudanda. *Hecub.* v. 388. etc. Unde potiſſimum judicanda. *Electr.* v. 388.

Nobilitas ſola in virtute poſita. *Dictys* n. 10.

Nothi nomine tantum ſordent. *Antigone* n. 9. *Andromeda* n. 24. *Euryſtheus* n. 5. *Ion* 854. ſſ.

Novercas invidere liberis ex priore uxore natis. *Ion* v. 1039.

Nox inimica rebus agendis. *Phoeniſſ.* v. 745. Somni largitrix. *Oreſt.* v. 174. etc.

Noctem furibus ſervire. *Iphig. in Taur.* v. 1033.

Nocte aliquid contra hoſtes tentare periculoſum. *Phoeniſſ.* v. 745.

Novercarum in Privignos malignitas. *Phrix.* n. 12.

Numina invocare plauſibile. *Troad.* v. 474.

Nuncii officia. *Suppl.* v. 461.

Nuncii colendi et amandi. *Ion* v. 182.

Nuptiae beatae. *Iphig. in Aul.* v. 693.

Nuptiae impiae contractae multorum malorum cauſa. *Medea* v. 1305.

Nuptiae infelices, damnum maximum. *Oreſt.* v. 602.

Nuptiae cum paribus contrahendae. *Antiope* n. 17.

Nuptiae incertae. *Incerta* n. 49.

Nuptiis juſtis et honeſtis nihil gratius. *Medea* v. 637.

O.

OBLIVIO malorum remedium. *Oreſt.* v. 213.

Otium et negotium mediocre, hominibus res gratiſſima, vid. Negotium et otium.

Oedipus natus. *Phoeniſſ.* v. 20. etc. Matrem ducit inſcius *ibid.* v. 53. Miſeriam ſuam deplorat v. 1066. et 1577. Sphingis aenigma ſolvit. v. 50.

Oedipo filii ex matre nati. *Phoeniſſ.* v. 71. etc.

Oeneus, Tydei pater. *ibid.* 433.

Opes hodie nobilitant. *ibid.* v. 453.

Opes inſtabiles, et ad breve tempus manere. *Electr.* v. 945. Mutuo tantum a Deo datae. *Phoeniſſ.* v. 569.

Opes irritamenta Malorum. *Pliſthenes* n. 2.

Opinione frui etiam ſuave. *Troad.* v. 684.

Opulentia turpis et injuſta repudianda. *Helena* v. 914.

Opum inſtabilitas. *Oreſt.* v. 340.

Opum utilitas. *Polyidus* n. 4.

Oraculum Lajo datum. *Phoeniſſ.* Argum.

Oratio blanda non ſemper et omnibus grata. *Hippol.* v. 491.

Oratio brevis et perſpicua plauſibilior longa. *Oreſt.* v. 641.

Oratio ſilentio ſaepe praeſtat. *Oreſt.* v 638.

Orationem illuſtrium plus valere apud vulgus, quam obſcurorum hominum. *Hecub.* v. 294.

Orcus cum Apolline expoſtulat. *Alceſt.* v. 39.

Oreſtes ab Apolline in maternam caedem excitatus. *Oreſt.* v. 1173.

Oreſtes Argis praeficitur. *ibid.* Argum.

Oreſtes et Electra ab Argivis damnati. *ibid.* v. 860.

Oreſtes furiis propter maternam caedem agitatus, et ad mortem damnatus. *Oreſt.* Argum. Menelao

exponit, qua ratione inſania ipſum corripuerit. *Oreſt.* v. 395. etc.
Oreſtes Neoptolemum Delphis occidit. *Androm.* v. 1120
Oreſtis excuſatio coram Tyndaro de caede materna. *Oreſt.* v. 544. etc.
Orphei Tabulae. *Alceſt.* v. 985.
Os refrenandum. *Herc. Fur.* v. 1247.

P.

PARENTEM conviciatores ſeipſos ignominia afficiunt. *Oreſt.* v. 559.
Parentum mores vita exprimere, pulcherrimum liberorum decus. *Helena* v. 950.
Parentum virtutem etiam in liberis ut plurimum elucere. *Hecub.* v. 379.
Parentibus claris orti, multi degeneres. *Electr.* v. 115.
Parentibus interfectis, liberos ſuperſtites relinquere, ſtultum. *Andromach.* v. 520.
Paridis judicium. *Andromach.* v. 273. *Troad.* v. 930.
Parricidii poena, mala conſcientia. *Oreſt.* v. 412.
Parthenopaeus, Atlantae F. *Phoeniſſ.* v. 152.
Partus, maxima amoris vis. *Iphig. in Aul.* v. 922.
Partus dolores. *Incerta* n. 148. *Medea* v. 256.
Parva plerumque exoſa magnis in hoc mundo. *Phoeniſſ.* v. 553.
Paterfamilias qualis, talis et familia. *Alceſt.* v. 10.
Patientiam viri ab uxoribus expugnari. *Andromach.* v. 270.
Patri ſoni nihil dulcius filia. *Suppl.* v. 1103.
Patri eodem natis multa in corpore ſimilia. *Electr.* v. 524.
Patres, radices et auctores generis ſemper haberi. *Oreſt.* v. 553.
Patria ab omnibus juvanda. *Phoeniſſ.* v. 1014.
Patria eſt, ubicunque quis ſuſtentatur. *Phaethon* n. 2.
Patriae non parva gloria, fortiter occumbere. *Troad.* v. 405.
Patriam ſi quiſque pro virili juvaret, melius haberent omnia. *Phoeniſſ.* v. 1033.
Patria nihil carius. *ibid.* v. 420.
pro Patria mori et pati, glorioſum *Phoeniſſ.* v. 1017.
Pauperem et divitem ſaturatum tantundem ferre. *Electr.* v. 433.
Paupereset divites eodem jure teneri. *Suppl.* v. 1410.
Pauperes ingenium exercere nequeunt. *Temen.* n. 14.
Pauperes et Divites ſibi invicem neceſſarii. *Aeolus* n. 6.
Pauperum amici rariſſimi. *Medea.* v. 567.
Paupertas omnibus exoſa. *Medea* v. 567.
Paupertatis vitium. *Electr.* v. 407.
Paupertatem per indigentiam virum mala docere. *ibid.* v. 379.
in Paupertate etiam animum bonum poſſe eſſe. *ibid.* v. 375.
Pax bello commodior mortalibus. *Suppl.* v. 490.
Pax Muſis gratiſſima. *Suppl.* v. 491.
Pax optatur. *Creſphontes* n. 4. Laudatur. *Herc. Fur.* v. 674. *Suppl.* v. 491.
Peccata atrocia atrocibus poenis puniri. *Hecub.* v. 1085.

Peccata peccatis puniri. *Hecub.* v. 1085.

Pecuniae vis. Vide infra.

Pecuniae omnia parent. *Palamedes* n. 3. v. 2.

Peleus Andromachen e manibus Menelai eripit. *Andr.* v. 715.

Periclymenus Parthenopaeum fudit. *Phoeniſſ.* v. 1177.

Perjuros et impios a Deo non exaudiri. *Medea* v. 1405.

Perſuaſione vulgus facilius capitur, quam vi *Oreſt.* v. 700.

Pertinacia duorum in imperio, maximum malum. *Phoeniſſ.* v. 597.

Phaedra, Minoris, regis Cretenſis filia. *Hippol.* Argum. Amore erga Hippolytum inflammata. *ibid.* v. 27. Eundem inceſtus accuſat. *ibid.* v. 898. Seipſam ſtrangulat. *ibid.* v. 812.

Phaedrae et nutricis colloquium de Hippolyto capiendo. *ibid.* v. 521.

Pheres Admeti, pater. *Alceſt.* v. 485.

Philoſophiae laus. *Omiſſ.* n. 36.

Phoebus, Oreſti cauſa parricidii. *Oreſt.* v. 416.

Phoeniſſa inſula. *Phoeniſſ.* v. 215.

Phthiae littus. *Hecub.* v. 451.

Pietas eſt res facilis. *Omiſſ.* n. 33.

Pii Deo curae. *Hippolyt.* v. 1339.

Pios in adverſitatibus etiam ſibi ſemper ſimiles manere. *Hecub.* v. 595.

Pleuritidis cauſa. *Scyriae.* n. 1. v. 3.

Poeſeos ſtudium haud utile. *Antiope.* n. 33.

Poetae perfecti pauci. Vid. Duces.

Polybus, Corinthi rex, Oedipum educat. *Phoeniſſ.* v. 28.

Polydorus, Priami F. ad Polymeſtorem, Thracum tyrannum, cum magna pecunia miſſus, et ab eodem necatus. *Hecub.* v. 7. etc.

Polydorus, Priami filius, auri cauſa necatus. *Hecub.* v. 25.

Polygamia etiam apud gentiles infamis. *Andromach.* v. 177. Multorum malorum cauſa. *ibid.* v. 464. etc.

Polymeſtor, Thracum tyrannus, ab Hecuba exſecratur. *Hecub.* v. 1050. Facinus excuſat. *ibid.* v. 1135.

Polymeſtor exoculatus a mulieribus. Argum. *Hecub.* Foeminas omnes diris devovet. *ibid.* v. 1178.

Polymeſtoris aſtutia in ſimulando dolore erga Hecubae miſeriam. *ibid.* v. 954.

Polymeſtoris filii ab Hecuba necati. *Hecub.* Argum. et v. 1118.

Polynices, Adraſti gener. *Phoeniſſ.* v. 77.

Polynices inſepultus ab avunculo abjectus. Argum. *Phoeniſſ.*

Polynicis cadaver inſepultum abjici mandat Creon. *ibid.* v. 1657.

Polyxena, Hecubae filia, Achilli oblata. *Hecub.* v. 110

Polyxena matrem Hecubam contra immolationem futuram animat. *ibid.* v. 402. etc.

Polyxena moriens honeſtatis memor exiſtit, tegens tegenda. *ibid.* v. 568. etc.

Polyxena quibus ceremoniis mactata. *ibid.* v. 521. etc.

Polyxenae fortitudo in ſubeunda morte. *ibid.* v. 342. etc.

Populus, vitae arbiter. *Iphig. in Aul.* v. 449

Populi inconſtantia. *Suppl.* v. 412. etc.

Poſterorum infelicitas unde. *Herc. Fur.* v. 1164.

Potentia bonis amicis non pluris facienda. *ibid.* v. 1429.

Praecipitantia ubique periculoſa. *Phoeniſſ.* v. 466.

Praeconum mos. *Heraclid.* v. 293.

Praeſentia omnia boni conſulenda. *Oreſt.* v. 1031.

Praeſtantes et claros viros non negligi a diis. *Helena.* v. 1698.

Priamus a Neoptolemo caeſus ad Altare Jovis Hercaei. *Hecub.* v. 23. *Troad.* v. 483. 50 liberorum Pater, *Troad.* v. 135.

Praeſto omne, quod naviter agitur. *Suppl.* v. 763.

Probis Probitas ſemper effulget. *Hecub.* v. 397.

Probrum, vitae taedium apud bonos viros haberi. *Heracl.* v. 201.

Probra tacere praeſtat. *Troad.* v. 388.

Profani et impii a ſacris et aris arcendi. *Ion* v. 1329.

Proles turpis et inhoneſta patri probrum. *Phoeniſſ.* n. 832. etc.

Prolis amans mulierum genus. *ibid.* v. 370.

Prolis amor naturalis. *Alcmena* n. 6.

Proſerpina dea, umbrarum regina. *Oreſt.* v. 966.

Pulchritudinem foeminas beare. *Helena* v. 312.

Pylades, Oreſtis amicus. Argum. *Oreſt.* Cum Oreſte et Electra mori cupit. *ibid.* v. 803. Morituri de interficiendo Menelao conſilium ineunt. *ibid.* v. 1077. etc.

Q.

QUOT Homines, tot Sententiae. *Omiſſ.* n. 14.

R.

RATIONES rationibus ſuperari. *Iphig. in Aul.* v. 1019.

Regalis conditionis laus. *Archelaus* n. 9.

Regem occidere, haud res levis. *Electra* v. 765.

Reges ſapientum conſortio ſapientes fieri. *Inc.* n. 44.

Regibus amicum eſſe, magnum. *Rheſus* v. 198.

Religio Gentilium tribus capitibus comprehenditur. *Antiope* n. 4.

Res hominum inſtabiles. *Ion* v. 982. Fallaces et lubricae. *Herc. Fur.* v. 62.

Res mortalium omnes incomprehenſa via duci. *Troad.* v. 893.

in Rebus mortalium nihil perpetuo beatum. *Suppl.* v. 271.

Rempublicam culpa vacare. *Suppl.* v. 881.

Reſipiſcere cum pudore ſatius, quam in errore perſeverare. *Hippolyt.* v. 247. etc.

Rheſus, Strymonis fluvii filius. *Rheſi* Argum.

Robur ſenſu carens damnoſum. *Temen.* n. 15.

S.

SACERDOTUM et paſtorum vita qualis. *Ion* v. 645. et *Cretes*

n. 2. v. 10.
Sanctitatem ſimulantes plerumque omnium peſſimi. *Hippolyt.* v. 968.
Sapere non nimium, aliquando dulce. *Iphig. Aul.* v. 929.
Sapientia a ſapiente viro diſcenda. *Rheſus* v. 206.
Sapientiae et gloriae fama multis ſaepe nocuit. *Medea* v. 300.
Sapientia robori praeſtat. *Antiope* n. 5.
Sapientiae laus. *Antiope* n. 12.
Sapiunt homines recte, ſed male agunt. *Medea.* v. 1088.
Satietas omnium. *Antiope* n. 27.
Scelerati in amicorum numerum non adſciſcendi. *Hippolyt.* v. 619.
Scurrae exploduntur. *Melanipp.* n 20.
Seipſum quiſque plus diligit, quam proximum. *Medea* v. 86.
Semele, Cadmi filia, a Jove adamata. *Hippolyt.* v. 458.
Senecta ineluctabilis. *Suppl.* v. 1108.
Senecta non optanda. *Oenomaus* n. 4. *Inc.* n. 78.
Senes conſilio valent. *Bellerophn.* n. 22. *Melanippe* n. 17.
Senes aliorum manibus et baculis indigent, quibus firmiter incedant. *Phoeniſſ.* v. 841
Senes non libenter mori. *Alceſt.* v. 697.
Senes animo compenſare, quod deeſt viribus corporis. *Ion* v. 754.
Senes eſſe moroſos. *Andromach.* v. 727.
Senex animoſus praeſtat juveni ferocienti. *Andromach.* v. 764.
Senſum etiam ex malis externis homines mordicare. *Electra.* v. 292.
Sepulturae ſumtus impendere inſanum. *Poeyidus* n. 6.
ex uno Sermone alium ſermonem oriri. *Troad.* v. 707.
Servitium res infima. *Ion.* v. 997. Miſerrima. *Hecuba* v. 332.
Servum bonum nihilo deteriorem eſſe libero homine. *Phrixus* n. 10. *Ion* v. 868. *Melanippe* n. 6.
Servorum ingenium et natura. *Oreſt.* v. 1121.
Severitatem morum damnat Euripides. *Incerta* n. 165. v. 8.
Silentium pulcherrima mulierem dos. *Heraclid.* v. 477.
Silentii laus. *Antiope* n. 10.
Silentium ſermone ſaepiſſime praeſtat, et e contra. *ibid.* v. 638.
Somnia falſa et nihili. *Iphig. Aul.* v. 570.
Somni largitrix nox. *Oreſt.* v. 174. etc.
Somnus morborum levamen. *ibid.*
Sophoclis Tragoediae aliquot naufragio perditae. *Epiſt.* 2.
Sortem aſperam aliquando vices mutare. *Iphig. Taur.* v. 1117. Mutationes inſignes parere. *ibid.* v. 727.
Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre ſunt nati. *Heraclid.* v. 234.
ultra Sortem non ſapiendum. *Bacchae* v. 393.
Speranda omnia. *Hypſiple* n. 8.
Sperandum vivis. *Troad.* v. 629. In malis. *Herc. Fur.* v. 105.
Spes alit exſules. *Phoeniſſ* v. 411.
praeter Spem multa evenire. *Medea* v. 1416.
Spurii ſaepe praeſtantiores legitimis. *Andromach.* v. 638. Vid. Nothi.

Stultitia impietatis ſoror. *Incerta* n. 7. et 12.

Stultitia magis mulieribus, quam viris, innata. *Hippolyt.* v. 979.

Stultus ſtulta loquitur. *Bacch.* v. 369.

Stupratoribus alterius conjugis quae malo eveniant. *Electr.* v. 926.

Subditi magiſtratum ſaepe ſapientia antecunt, *Andromach.* v. 699.

Superbi Deo inviſi. *Phoeniſſ.* v. 193.

Suſtinere vel ſuperare ea, quae fieri nullo modo poſſunt, haud facile. *Iphig. in Aul.* v. 1379.

T

TEMERITAS damnoſa. *Incerta* n. 3.

Tempus mitigat aerumnas. *Alceſt.* v. 433. *Philoctetes* n. 3. Omnia revelat. *Hippolyt.* v. 433.

Tempori ſerviendum. *Oreſt.* v. 700.

Tenebras habere quid auguſtum. *Bacchae* v. 486.

Terra alia ad aliud utilis. *Temen.* n. 12.

Terra omnis ſapienti viro patria. *Incerta* n. 37.

Terra arida foecunditate ſaepe ſuperat pinguem. *Andromach.* v. 636.

Thebani e dentium ſerpentis ſatu orti *Herc. Fur.* v. 796.

Theſeus. Aethrae et Neptuni F. *Hippolyt.* Argum.

Theſei nomen deſcribitur ab illiterato. *Theſeus* n. 5.

Theſei fuga in Troezenem ob homicidium. *Hippolyt.* Argum.

Thetis, dea marina, ejus templum. *Andromach.* Argum.

Tireſias vates a Creonte de belli eventu interrogatus *Phoeniſſ.* v. 868. Vaticinatur, Menoeceum pro patria immolandum. *ibid.* v. 931.

Tireſiae de Thebanorum contra Argivos victoria vaticinium. *ibid.* Argum.

Triſtitia morbos parit. *Incerta* n. 66.

Triſtium vita miſera. *Alceſt.* v. 800.

Trojani belli et excidii cauſa *Hecuba.* v. 629. etc.

Tu ſi quae decet rogaveris, quae te decent audies. *Iphig. in Aul.* v. 1143.

Turba non nimis timenda. *ibid.* v. 518.

Turpia potius reticenda, quam commemoranda. *Troad.* v. 1143.

Tydeus *Phoeniſſ.* v. 136.

Tyndarus Procos Helenae juramento adſtringit *Iphig. in Aul.* v. 58.

Tyndari expoſtulatio cum Menelao, quod defenderet Oreſtem matricidam. *Oreſt.* v. 478.

Tyrannidis infelicitas. *Peliades* n. 5.

Tyrannos bonos odiſſe, improbos amare. *Ion* v. 639.

V.

VANITAS hominum, *Suppl.* v. 736.

Vates ſi dixerit inimica hominibus, inviſus. *Phoeniſſ.* v. 973.

Vates gloriae avidi. *Iphig. in Aul.* v. 521.

Venus domat omnia. *Hippolyt.* v. 1. etc.

Venus immodica abominanda *Iphig. in Aul.* v. 548.

Venus mortalibus ſtulta. *Troad.* v. 996.

Venus odio Hippolytum cur proſecuta. *Hippol.* v. 11. etc. Potentiſſima regina. *Hippolyt.* v. 1. etc.

Veneris thalamus caſtus quibus contingit, felices *Iphig. in Aul.* v. 544. etc.

Veneris immenſum imperium. *Oedipus* n. 17.

Veneri nomen ſtultitiae tribui. *Troad.* v. 997.

Verecundia potiſſimum virgines et adoleſcentes decet. *Hecub.* v. 975.

Veritas in juſta urbe res optima. *Alcmena.* n. 3.

Veritas injungitur. *Incerta* n. 18. et 19.

Veritatis oratio ſimplex. *Phoen.* v. 433.

Veritati diem ſervire. *Iphig. in Taur.* v. 1033.

Viciſſitudo omnium rerum grata. *Oreſt.* v. 234.

Viciſſitudo rerum Mortalium. *Danae*, fr. n. 1.

Victoria optanda, ſin minus, Mors honeſta. *Inc.* n. 110.

Victoria res jucunda. *Phoen.* v. 1219.

Victoriam non militibus, ſed exercitus duci, imputari. *Andromach.* v. 697.

Vinum res vehemens et inſuperabilis. *Cycl.* v. 678.

Vino ſublato, nihil ſuave hominibus. *Bacchae* v. 773.

Vir unus 600 Mulieribus praeſtat. *Iphig. in Aul.* v 1404.

Viri boni munus, optimis ſemper uti. *Iphig. in Aul.* v. 502.

Viri pravi, pravae voluptates. *ibid.* v. 378.

Viro etiam malo uxor morem gerat *Andromach.* v. 212.

Viro olim beato mutationes acerbae. *Herc. Fur.* v. 1294.

Viro per omnia acquieſcere, mulierem. *Electra* v. 1059.

Viro probo mores non commutandi. *Iphig. in Aul.* v. 345.

Virum bonum cultu debito proſequi, egregium civibus decus. *Herc. Fur.* v. 1337.

Virum non virgineo cultu, ſed ingenio virile, eſſe debere. *Electr.* v. 953.

Viris integris non iraſcendum. *Bacchae* v. 672.

Viris ſapientibus commiſerationem ineſſe. *Electr.* v. 296.

Viros bonos ab uxoribus malis facile perverti. *Oreſt.* v. 739.

Virgines domi manere decet. *Oreſt*, v. 608.

Virtus ſine Deo inutilis. *Suppl.* v. 598.

Virtus ſupremum homini Bonum. *Incerta* n. 5.

Virtutem non in ventris ingluvie eſſe ſitam *Suppl.* v. 864.

Virtutem parentum ſaepe in liberis etiam elucere. *Hecuba* v. 379. etc.

Virtutem ſectari. magna res. *Iphig. in Aul.* v. 579.

Vis Deo inviſa. *Helena* v. 909.

Vita labor. *Incerta* n. 122.

Vitis lignum, ſcita res. *Cycl.* v. 572.

Vites curarum ſedatrices. *Bacchae* v. 773.

Vita caduca et parva res *Suppl.* v. 955.

Vita humana laborioſiſſ. *Hippol.* v. 189.

Vita noſtra certamen. *Suppl.* v. 552.

Vita omnibus hominibus cara. *Oreſt.* v. 1042.

Vita ſacerdotum et paſtorum qualis. Vid. Sacerdotum etc.

Vitae humanae miſera conditio. *Hypſiplae* n. 4. *Incert.* n. 160.

ante Vitae finem nemo beatus reputandus. *Electra* v. 959. etc.

Vitae humanae jacturam mortalibus non reparari. *Suppl.* v. 777.

Vitam finire laqueo, foedum. *Helena* v. 306. 307.

Vitam humanam ſine legibus difficillime conſiſtere. *Hecuba* v. 800.

Vitam privatam in mediocri fortuna praeferendam eſſe ſummae opulentiae *Ion* v. 623.

Vitam cum prudentia tranſigere, ſapientis. *Iphig. in Aul.* v. 930.

Vitam tranquilam, cum prudentia conjunctam, inconcuſſam manere. *Bacch.* v. 388.

Vitam tyrannorum, quamvis ſplendidam, intus eſſe plenam curarum. *Ion* v. 633.

Vita functi liberi a malis omnibus. *Troad.* v. 639.

Vita nihil carius et pretioſius *Alceſt.* v. 307. *Incerta* n. 81.

ex Vita laeta ad miſerias recidere, cruciabile aevum mortalibus *Iphig. in Taur.* v. 1128.

in Vita mortalium plura mala, quam bona ineſſe. *Suppl.* v. 198.

Vituperium Mulierem. *Hecuba* v 1178. etc.

Vivere male ſatius, quam bene mori. *Iphig. in Aul.* v. 1262.

Ulciſi inimicos jucundum *Bacch.* v. 877.

Ulyſſes Polyxenae mactationi praefectus. *Hecuba* v. 218.

Ulyſſes Trojam prodendi et explorandi gratia ingreſſus, et ab Helena agnitus, atque ab Hecuba ſervatus. *ibid.* v. 239.

Ulyſſes conſilium de Polyxena Achilli mactanda. *ibid.*

Voluptates humanae vitae multae. *Hippol.* v. 387.

Votis deos colentes felix tranſigere aevum. *Electr.* v. 196.

Urbe clare naſci ad felicitatem alicujus pertinet *Odae* n. 2.

Urbium et templorum vaſtatores ſuum quoque fatum manere *Troad.* v. 65.

Uſus omnium rerum magiſter. *Andromach.* v. 683.

Vulgus ad Fortunae favorem etiam plerumque inclinat. *Oreſt.* v. 898. etc.

Vulgus amicis verbis facilius perſuadetur, quam vi et armis *Oreſt.* v. 698.

Vulgi ingenium varium, *Oreſt.* v, 696.

Vulgi inconſtantia. *Oreſt.* v. 696. Ingenium *ibid.*

Vultus et forma proditores animi *Ion* v. 248.

Uxor impudica et mala, ingens malum. *Oreſt.* v. 248.

Uxor pia et bona ducenda, aut a nuptiis omnino abſtinendum. *Alceſt.* v. 635.

Uxor pia et modeſta rariſſimum in terris donum. *ibid.* v. 480.

Uxorem improbam ob opes, aut clarum genus, ducere, inſanientis. *Electra* v. 1103.

Uxorem probam ac donam domi alere prudentis viri. *Iphig. in Aul* v. 753.

Uxores improbae viris ſaepe cauſa ſunt factorum impiorum. *Oreſt.* v. 605.

X.

XENIUM. *Alceſt.* v. 763.

59

SEP 20 1928